

Edebiyat Defteri

MetinEser -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
22 Eylül 2019 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Aşk-ı Şehnazım

Ask-i Sehnazım

Sol yanımın en tatlı, en iştahlı ağrısı,
Olur mu senden başka, gönül birine râzı,
Lâf-ı güzâftır gayrı, bu bir yürek çağrısı,
Ya düşer mi nasîbe, mutluluğun birazı.

Aşkın izini sürüp, arardım bir işâret,
Ne bir ahvâlde gördüm, senden gelen a'râzı,
Irak ta düşmemiştim, sözümdeydi beşâret,
Mâtemime sebepti, şu sensizlik marazı.

Iztırâr düşmüş içre, yüreğimde cesaret,
Ne çok aradım aşkta, şu makam-ı şîrâzı,
Elimdeki pranga, sana olan esaret,
Nağme-i aşktan gayrı, kül eder inkırazı.

Tübâ-i Cennetim ol, ya da cânım i'dâm et,
Asla edemem sitem, bilmem ki hiç garazı,
Tekellüm-ü hâl ise, mâziden bir nedâmet,
Lisânıma düşürmem, sevginden i'tirâzı.

Israrım aşkın üzre, gönlündeki yerimdir,
Acep var mıdır şüphen, oldun mu benden râzı,
Gel kabûl eyle artık, kâdir Mevlâm kerîmdir,
Râm olur verir misin, dudağından kirazı.

Islâh olur seninle, şu hâlin kusûrâtı,
Sevgiler ölçülseydi, tartsaydı bir terazi,
Istılâhat-ı aşkta, göz görmez kûsûrâtı,
Güyâ gülşen içinden, çaldım seni farazı.

Özlemin sıyâm içte, bâkîdir şu niyetim,
Zânûzedeyim ey yâr, ismin alnımda yazı,
Lâkin kâfî değilse, ödediğim diyetim,
Emrin olur sevdiğim, çeksin gönlüm ayazı.

Rüyâdaki endâmın, hep aklıma takılır,
İnan sana yakışır, gelinliğin beyazı,
Ne yana baksa gözüm, sûretine çakılır,
Dilim seni sayıklar, duymaz mısın niyâzı.

Eğer olmayacaksa, avucumda ellerin,
Târ-ü mâr istikbâlim, ibret alır îkâzı,
Ardımda kalan hüzün, gözyaşı bülbüllerin,
Kırılmış yüreğimin, toplanır son enkazı.

İslanır hasretinle, göz pınarları dâim,
Liyâkat tek dileğim, sevdan içimde sızı,
Israrlı duruşumda, canım seninle kaim,
Pâye yerine olsam, şol sevdanın arsızı.

Kerâmet mi gerekli, yüreğinde atmaya,
Al gayrı şu gönlümü, kalp evimin hırsızı,
Lûtf edersen ben varım, canına can katmaya,
Dilemezsen şu aşkım, bu hesabın kârsızı.

İlık esmeli şimdi, rüzgârın aşk yanlısı,
Güzel gözlerin bari, terk eylesin şu nâzı,
Iztırâbımı dindir, gel gönlümün zanlısı,
Meşkin demli vaktinde, dinleyelim Şehnâzı.

(Akrostiş)

KELİME VE TAMLAMALARIN ANLAMLARI:

a'râz = işâretler, alâmetler

ahvâl = durum, hâller

bâkî = devamlı, dâimî, kalıcı

beşâret = müjde, muştı

dâim = devamlı, sürekli

farazî = farzedelim ki

garaz = kötü niyet anlamında

gülşen = gül bahçesi

islâh = iyileştirme

istilâhat-ı aşk = aşkın kanunu

ıztırâb = acı, elem, azap, sıkıntı

ıztırâr = mecburiyet, çaresizlik

inkıraz = sönmek, bitmek

istikbâl = gelecek

kâfî = yeterli

kaim = ayakta duran

kerâmet = Velîlerin lüzûmu hâlinde gösterdikleri fevkalâde hâl

kusûrât = kusurlar, eksikler

küsûrât = parçalar, küçük şeyler

lâf-ı güzâf = mânâsız boş söz

lâkin = fakat, ama

liyâkat = lâyük olmak, değerlilik

lûtf = hoşluk, güzellik, iyilik

maraz = hastalık

nağme = âhenk, ezgi, güzel ses

nedâmet = pişmanlık

niyâz = dúa

pâye = rütbe, derece

râm = itâat eden, boyun eğen

sıyâm = oruç

Şehnâz = Türk müziğinin en eski mürekkep makamlarındandır. Çok güzel ve karakteristik bir makam olup, hicazkârın daha yumuşağı ve nâzlısı, masal edâsına çok müsâit bir nev'idir.

şîrâz = Türk müziğinde eski bir makam olup, zamanımıza kalmış nümunesi yoktur.

târ-ü mâr = darmadağınık, perişan

tekellüm-ü hâl = görünüşün ifade ettiği

Tûbâ-i Cennet = Cennet'te Sidre'de bulunan ve dalları bütün Cennet'i gölgeleyen ilâhî ağaç.

zânûzede = diz çökmüş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/261860/ask-i-sehnazim.html>

GÖZÜMDE İSTANBUL'SUN (Akrostiş)

Bu son İstanbul mudur, gözümde buğulanan,
Ufka dalmış nazardan, istikbâle hâl düşer,
Sesi mâziden gelen, nâziyla kuğulanan,
O yârin dudağından, damla damla bal düşer.

Nice cefâdan sonra, arzum elbet sefâdır,
İzni yoksa da bana, dile masum söz düşer,
Sevgiye sadâkatin, tek kuralı vefâdır,
Toprak gibi yüreğe, damla damla köz düşer.

Aşkın her hâli güzel, İstanbul bakışlı yâr,
Nâçiz bahtıma gülsen, nasibime şan düşer,
Bir de yüzün çevirip, dökersen içime hâr,
Uzlet hali bedenden, damla damla can düşer.

Lâl-i kelâm eyleme, garbın bahtsız yanından,
Dîdesine yandığım, yüzünden bin nâz düşer,
Umudum mal mülk değil, fânî Dünya hanından,
Rü'yet-i cemâlinden, damla damla haz düşer.

Gizin esrârı sende, bende 'gönül serseri',
Ölüm kapıya gelse, toprağa bir kul düşer,
Zânûzedeyim sana, sundu elin Kevser'i,
Lâyık olursam belki, damla damla gül düşer.

Ellerim seni bekler, her İstanbul akşamı,
Rüyâ kâbusa dönse, saçlarıma kır düşer,
İçten şiire döksem, sendeki ihtişamı,
Makam-ı istimâ'ya, damla damla sır düşer.

Derman kalmadı tende, vuslâtına dûçarım,
Elbet Rabbim yazarsa, nasibine 'ben' düşer,
Bu bekâsız bedende, 'küçüğüm' çok nâ-çârım,
Ufkumdaki âtiye, damla damla 'sen' düşer.

Gel benim İstanbulum, Anadolun Rumelim,
Uzanırsa ellerin, her kıyıya can düşer,
Lâkin akmayacaksa, yüreğinde şu selim,
Umudun yakasına, damla damla kan düşer.

...bir yer / 21.temmuz.2006

[italik]Lûgatçe:[/italik]

nazar = Göz atmak, mûlahaza, düşünmek, imrenerek bakmak.

nâçiz = Çok küçük, ehemmiyetsiz değersiz şey, hükümsüz.

uzlet = Yalnızlık.

lâl-i kelâm = Konuşmamak, sükût hâli.

dîde = Göz, gözbebeği.

rü'yet-i cemâl = Güzel yüze bakmak, seyretmek.

zânûzede = Diz çökmüş.

Kevser = Cennette bir havuz veya nehir.

ihtişam = Debdebe, şanlı görünüş.

makam-ı istimâ' = Dinleme durumunda olanlar, dinleyiciler.

dûçar = Mübtela, tutkun.

nâ-çâr = Çaresiz.

âtî = Gelecek zaman, istikbâl.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/262591/gozumde-istanbul-sun-akrostis.html>

MİHRİBAN (SIRLI AKROSTİŞ)

Mâtemin içimde hicrândır, râyihanı ister bu aşk-ı nâdim,
İsyanım ince sızı temâşânı özler perişan cismim şimdi,
Hayatım hazan / hasret, aşk-ı biryânım, eyledim gönlüme nâsih,
Rûz-i mahşerim vuslattır, rengin hayâlâtı ister, acz-i fakir,
İsterim senli cehennem olsun, istemez gönül sensiz Cenneti,
Burası hüsrân, kalp göçmüş öteye, başkasına olamam habib,
Aşkın adını diyemem inan, sensizken haramdır aşka hülya,
Nedâmet dileğim Rabbim kabul eyleye yada olayım nisyan.

02.07.04 / Frankfurt

(M)âtemin (İ)çimde (H)icrândır (R)âyihanı (İ)ster (B)u (A)şk-ı (N)âdim. _M_
(İ)syanım(l)nce sızı Temâşânı özler perişan cismim Şimdi _İ_
(H)ayatım hazan (H)asret Aşk-ı Biryânım Eyledim Gönlüme nâsih _H_
(R)ûz-i Mahşerim Vuslattır (R)engin Hayâlâtı İster acz-i Fakir _R_
(İ)sterim Senli Cehennem Olsun (İ)stemez Gönül Sensiz Cenneti _İ_
(B)urası hüsrân Kalp Göçmüş Öteye (B)aşkasına Olamam Habib _B_
(A)şkın Adını Diyemem İnan Sensizken haramdır (A)şka Hülya _A_
(N)edâmet Dileğim Rabbim Kabul Eyleye Yada Olayım (N)isyan. _N_

Metin ESER

[italik]Ş i i r i n...S ı r l a r ı:[/italik]

1. 8 x 8 Şematik bir şiirdir. 8 satırdan ve her satır 8 kelimedenden oluşur.

2. Her satır 20 hecedir.

3. Şiir 4 adet akrostiş içerir.

....1- Solda (yukarıdan aşağı kelime baş harfleri) , "Mihriban"

....2- Sağda (yukarıdan aşağı kelime son harfleri) , "Mihriban"

....3- 1. satırda her kelimenin ilk harfleri, "Mihriban"

....4- 1. satır 1. kelimedenden 8. satır 8. kelimeye doğru (kelime baş harfleri) çapraz olmak "Mihriban" çıkar.

4. Şiirin tamamı (başlık hariç) 380 harften oluşur. Şiirin ismi olan "Mihriban"içinde geçen harflerin şiir içerisindeki toplam adetleri 190 dır. Yani "Mihriban" daki harflerin toplamı, şiirin harf toplamının tam yarısıdır. (380 / 2 = 190)

...(m) ..(i) ...(h) ...(r) ...(b) ...(a) ...(n) ([i harfi] iki kere olduğundan dolayı toplam içine bir kez alınmıştır.)

...29 + 37 + 13 + 20 + 9 + 49 + 33 = 190 Adet

5. Ayrıca 190 ve 380 harf toplamları 19' un katları olmaktadır...(19 mucizesi meselesini bilenler bunun ne anlama geldiğini bilirler.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/262715/mihriban-sirli-akrostis.html>

VAKT-İ SÜKÛT

_____sükût hâli sızıyor, fikrimin yollarına,
_____ifade-i merâmın, acziyet kollarına,
_____hazine gibi görüp, sonra hazmettim onu,
_____sürç-i lisân olmazsa, vakt-i sükûttur konu.

...

...

...

hatt-ı hayattır sükût ve bir resm-i vakardır,
izzet-i ilm müstesna, ondan gayrı nâkârdır,
çün mihenge vurulsa, altun değerinde kâr,
ilm-i hâle padişah, tevazuya Zül-fikâr.

tesadüm-ü efkârdan, hakikat tûlû eder,
batılın tasviriyse, sâfî zihne hükmeder,
boş kelâmın tamamı, bulunsa bir küfede,
sükût hep ağır kalır, terazide kefedede.

sözün bittiği yerde, sükût söyler kelâmı,
mana gittiği yerde, fehme söyler selâmı,
kulak sıdkı işitir, hazz-ı nefse pay değmez,
ene dimdik bişidir, gururundan baş eğmez.

arzın misbâhı şu Şems, ufka sokulduğu ân,
kızıl bir haliçedir, şu semâmızda duran,
vakt-i sükût gelmiştir, göz arşı temaşada,
O'nun saltanatına, haşmetine duada.

vakt-i saat erince, minârât tüm şenlenir,
ezân-ı Muhammedî, semâda gülşenlenir,
gönül şükre kıyâmda, ahiret yolu visâl,
dilim sükûta tutsak, gözyaşım dolu misâl.

aşk-ı mecâz düşünce, fanî insan cismine,
hani toz kondurmaz ya, sevdiğinin ismine,
ve bilirsin dil açmaz, kapıları her yerde,
sükût bir miftah olur, giz ve sırdır bir yerde.

vakt-i sükût nefeste, fenâdan ayrılıştır,
yürek susar dil susar, libastan sıyrılıştır,
ruh temâşâ ederken, dışarıdan bedeni,
geride sükût kalır, kimse bilmez nedeni?

vatan-ı aslisine, seyahat ederken rûh,
nedâmet eder kimi, hasârette bir gürûh,
dünya gözü uhrâya, kalb'olurken usuldan,
geride sükût kalır, dünyada son fasıldan.

[italik]Metin ESER[/italik]

[/italik]01.02.05 / Frankfurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263381/vakt-i-sukut.html>

DİYORSUN Kİ BIRAK GİT

Aşkın ulu çınardır, yüreğime kök salmış,
Benden içre ne varsa, hep yerini Sen almış,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin ellerin, tutduğum tek dalmış.

Gömleğin iki yanı, gözyaşımından ıslanmış,
Göğsüne hasret başım, taş duvara yaslanmış,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin gözlerin, kalbimi çoktan çalmış.

Seviyorsa yüreğim, kavuşmasam da sana,
Ecel kapıda olsa, inan üzülmem cana,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin dudacağım, dudaklarında kalmış.

Sözün başım üzredir, emrine boynum ince,
Dünyayı göz görmüyor, insan bir kez sevince,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin küçüğüm, sensizken sözüm lâlmış.

Sevdiğimin huzuru, yüreğime haz katar,
İçimde tam şuramda, sıcacık bir aşk yatar,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin acı söz, senin dilinde balmış.

Ay yüzlüm sensiz olmak, meğer ne fakir halmış.
Küçüğüm sensiz kalmak, ummanda delik salmış.

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263602/diyorsun-ki-birak-git.html>

KARDELEN (Akrostiş)

Kar bürümüş tenini, beyazlığın aşikâr,
Ah tavrına hayranım, haşmetine Kardelen,
Rûha sükûnet veren, mana-i isminde kâr,
Dîvanına diz çöksem, hürmetine Kardelen.

Elbette ki Rabbimdir, san'atına Pişekâr,
Lâkin sözüm lâl olur, heybetine Kardelen,
Eğer düşse nasibe, senden gelen bûse kâr,
Ne tatlıdır doyulmaz, sohbetine Kardelen.

Frankfurt / 28.ocak.2005

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/263968/kardelen-akrostis.html>

Mu'ciz - beyân

.....Kelâmıma takılma hiç, adalette Ömer'im, (*)
.....Ben şirde manayı, iki kere...g ö m e r i m. (Metin Eser)

.....
.....
.....
Bir damla isyan sızar, sabrın tek çatlağından
Mâzînin kül denizi, toz dumana bulanır,
Bir nefes ateş çıkar, şu arzın patlağından,
O mağrur gidişatın, ayağına dolanır.

.....Kaf Dağının ardını, sanma ecel diyârı,
.....Halbuki şah damardan, daha yakındır sana,
.....Hakk'ın yolundan çıkmış, sen gibi ihtiyârı,
.....İbret-i âlem için, boyarlar kızıl kana.

Hadi yutkun da geçsin, "son gıybet" gırtlığından,
Çiğ / pişmiş ne fark eder, haram helâldir sana,
Dalkavuk pervaneler, gün gelir otlağından,
Elbet düşer toprağa, mîzan melâldir sana.

.....Şu dünyanın kışrını, sanma nefsinin kârı,
.....Gururun dik başını, Azrail kırar bir gün, (**)
.....Hakk'ın yolundan sapmış, sen gibi ihtiyârı,
.....Hırsla dolu kalbini, Zebânî yarar bir gün,

Bir derin kabir iner, âtînin çatlağından,
Dibi Hâviyededir, zaman elân bulanır,
Bir taşkın ateş çıkar, şu mahşer patlağından,
O mağrur nefislerin, feryâdına dolanır.

.....Sükût etmiş hâlimin, yürekteki kararı,
.....Hep ilminde mahfidir, Rabbim de sorar bir gün,
.....Ya senin kâr gördüğün, baştan başa zararı,
.....Zâlimin tek mekânı, Cehennem sarar bir gün.

Frankfurt, 13.eylül.2005

Metin ESER

[italik](*) Hz. Ömer (RA) , adaletine hayran olduğum...Cenab-ı Hakk'ın adaletine ayine olmuş ve sanki işlemiş özüne.

(**) Azrail (AS)

Lûgatçe:

Âtî = İstikbâl, gelecek.

Hâviye = Cehennemden en dibindeki tabaka, Esfel-i Sâfilin.

Kışr = Kabuk (Lübb = İç, öz. Dünyanın kışrı = Dünyanın değersiz şeyleri anlamındadır.)

Mahfî = Gizli

Melâl = Can sıkıntısı. Usanç. Gamlılık. Zaaf ve fütur.

Zebânî = Cehennemlikleri Cehenneme atmakla me'mur edilmiş melek.

Mu'ciz -beyân = Anlatışı herkese benzemeyen (Şair, muharrir)[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264320/m-u-c-i-z-b-e-y-n.html>

CENNET GÖZLÜ YARİM (Akrostiş)

Suskun aylar üstüne, bilsen kaç mevsim düştü,
Uğruna yandı gönül, konuşmadım adını,
Sensiz uykularıma, ne kâbuslar üşüştü,
Umut sözümde zâhir, düşürmedim yâdını,

'Yâ Rabb' derdim duada, hayırlıysa ihsan et,
O mevlam ki Semî'dir, duyardı ibâdını,
'Reva görürsen beni, O'na layık insan et',
Secdedeki huşunun, ruhtan alma tadını,

Aşk acısı derindi, sarılmazdı yaralar,
Meşki ayrı bir lezzet, haz sandım icâdını,
Ayrılık matem idi, hatırâmı karalar,
Hafızam sayıklardı, Mecnûnî ecdâdını,

Vaha-i sahra gibi, Hayy bildim envârını,
Ah-u eninlerimi, duy gönlün esvâdını,
Lebaleb doldurdum yâr, içime esrârını,
Elân vaslından gayrı, düşünmem ezdâdını,

Hûri gördüm sanırdım, hayâlime düşünce,
Ahh be Cennet gözlü yâr, çöz artık inadını,
Vallahi hayat bayram, sözlerin gülüşünce,
Aşkıma çınar misâli, boş koymam isnâdını,

Lirik bir musikisin, kulağımda tınlayan,
Esaret sarardı hep, duyduğumda râdını,
Ey sevdiğim dinle ki, ismindir şu çınlayan,
Tâ ki O mahşere dek, duyarsın irâdını,

Mâzinin izlerinden, sıyrıldı tüm bedenim,
İllâ ki seni anar, haykırırım şâdını,
Şu fânî hayatımda, sensin hâlis nedenim,
İsterim yâr elinden, aşkın has irşâdını,

Müstâkbelde hayâlim, süsleniyor teninle,
Rüyâdaki her sahne, ağırlıyor zâtını,
Aşıkâr şu aşkımsa, besleniyor seninle,
Bilâkis hâlde kabir, sarmalar emvâtını,

Bütün bu ahvâlime, derman sendedir yârim,
İçre yazdım adını, dünya ahret kadını,
Muhammed aşkına gel, tam eyle öbür yarım,
Elbet kabul buyurur, Rabbim Ol murâdını.

Eskişehir, 30.ağustos.2005

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/264915/cennet-gozlu-yarim-akrostis.html>

AŞKIN ADI MURADIM

Kirpiğimden süzülür, bir damlada bir umman,
Lakin sana kıyamam, söyleyemem nârımı,
İşte şu yüreğimi, sevginden ayrı 'um'man,
Zemherir getirse de, söndüremem hârımı.

Hazânı kondursan da, ol bûsenin yerine,
Bir dirhem eksiltemez, ümidimin şâdını,
Gülleri soldursan da, şu aşkın has erine,
İnan ki eksiltemez, yüreğimde yâdını,

Özlem içte giriftâr, gök çınlar isyanıma,
Hasret ufkumda güneş, duy artık îrâdımı,
Bahar içre hükümdâr, kalp deva nisyanıma,
Vuslat tenimde ateş, duy Rabbim murâdımı.

Alıp götürsen beni, şu hayalin kasrına,
Dîde giryân mâziye, sîne biryân kâline,
Açsan bahar bahçeni, şu nazarım hasrına,
Yeter ki yanımda ol, razıyım her hâline,

Batan günün deminde, kızıl düşse ufkuma,
Açar ellerim göğe, çekerim Si'râcımı,
Hayatın ahirinde, ya sus düşse nutkuma,
Önce şehadet derim, çıkarım Mi'râcımı.

13.08.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/265058/askin-adi-muradim.html>

HAYALİM

Çiçek kokulu sabahlar düşlemiştım göğsünde,
Uykusuz gecelerin fâtihi olacaktık hani,
Sevgi okyanusunda inci mercan avlayacaktık,
Ardından düşecektik peşine saklı hazinelerin,
....gözün görmediği, kulağın işitmediği sırlı yerlerin,
Hani bir terazi kuracaktık, hangimiz daha yangın,
Kim dizginlerinden çıkmış, hangimiz daha dingin,
Sonra bakacaktık; kim kovalayacak, kim kaçacaktı,
Yolun neresinde, kim kimi yakalayacaktı,
Zamanın akışı sudan ibaret, kâh pınar kâh çağlayan,
Dilimde bir hayâlin bestesi, yürüdüğüm güfte izi,
Bilir misin, ne çok sevdim senden kalan onca gizi,
Oysa vuslatın o hayâlî bûsesinin peşindeydim hep,
Ve avucumda toplanan gecelerin hepsinde,
Çiçek kokulu sabahlar düşlemiştım göğsünde.

.....

.....

.....

Kan kırmızı bir gülün hayâli vardı göğsümde,
Her sabah seherinde başka dünyalara doğacaktık,
Elde bâkir notalar, âlemi ne bestelere boğacaktık,
Çalاکalem değildi bu aşk, karalamayacaktık beyazı,
Üstümüze düşmeyecekti, hiçbir kışın soğuk ayazı,
Mevsim bahar, mevsim yaz, gönlümüz çiçek bahçesi,
Yeniden yazılacaktı, bilinmeyen aşkın efsane lehçesi,
Bir sarıldık mı, geceyle gündüz kıskanacaktı bizi,
Gözden düşen her damla, asûmanı dağlayacaktı,
Vuslâtın haşmetinden, hasret sağnakvâri ağlayacaktı,
Melekler bile dûaya durup diyeceklerdi, “Ey Rabbimiz”,
“Sen bu aşkı kabul eyle, inandık cümlemiz”,
Lâkin gerçek olmaz diye bir gün, bu rüyâ,
Râzıydım senle dolan özlemlerin hepsinde,
Kan kırmızı bir ölüm hayâli vardı göğsünde.

Frankfurt, 25 eylül.2005

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/265281/hayalim.html>

NEDEN ?

K e ş k e!Sözünden bal damlasaydı dün gece,
bir fincan kahve içseydik,
ve falımıza baksaydık, istikbâle dâir,
.....atıp tutsaydık,
.....kendimizden geçseydik...
sen bir sigara yaksaydın
.....beni dumanına bıraksaydın,
nihayet göz göze gelip,
ardından derin bir iç çekerek,
“hey! gidi günler hey” deseydik bir ağızdan...

sonra gülüşseydik,
.....biraz buruk,
.....biraz garip...
sonra ellerimiz buluşsaydı,
.....ve seyrine dalsaydık
.....hatıraların döküldüğü hayal perdelerini...

bir ara dilimizde sevda türkümüz olsaydı,
son mırıldanışımız da olsa,
sonuna kadar söyleseydik...
sonra dağılsaydı bütün hayaller,
bir sıcak gülümseme olsaydı dudağında,
ben karşılık verseydim, biraz hüzünlü...
son kez elimi tutsaydın ilk günün heyecanıyla,
gönlün çok istiyor bile olsa
.....bir an önce gitmeyi,
birkaç dakika daha kalıp,
..... bir kerecik rol yapıp
..... kısık ve isteksiz bir sesle
..... “elveda Metin” deseysin...

varsın olsun, arkana bakmadan gitseydin,
gitmek yerine, inan ki razıydım
.....beni uçurumdan itseydin...

göz yaşımı görmeni istemem,
“erkekler ağlamaz” derdin hep,
söylemesine söyledin de,
ayrılığın acısı öyle ağır ki;
.....ahh bir anlayabilseydin....

.....
.....
.....

Neden böyle olmadı...ayrılığımız...?
Neden! bakışın hançer oldu...? ,
kelimeler mermiden farksız,
.....ve saplandılar ardı ardına,
.....zaten yaralı kalbimin hicran kesiklerine,
nedendi bu acı, nedendi bu eziyet...?
söylesene ey yâr-ı Gülizâr
.....ben mi yanlış biliyorum...?
.....yoksa, zulmetmek mi meziyet...?

Sustum.....sözüm vardı ya...S e n i,
Hani üzmeyecektim o sevdiğim yüreğini...

Sustum.....gözüm kaldı ya sende,
Hani çözmeyecektim aşkımın kelepçelerini
.....sen çöz desende...

Sustum.....özüm vardı ya sende,
Hani tozmayacaktım başka gönüllerde....

Sen de gördün ya; sözlerimin hepsini tuttum....
Sırf, Sen istiyorsun diye, maziyi de unuttum....

Sustum.....çözüm vardı ya! / bende,
Ama biliyordum ki
.....hayra yormayacaktın,
.....ve 'nedir? ' diye sormayacaktın...

Sustum.....bir tek soru var kalbimde,
Hala cevapsız.....
Neden!Sözünden kan damladı dün gece...?

Frankfurt, 02 ağustos 2005

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/265616/neden.html>

KİME EMANET?

Neydi ardında yatan, gizli saklı ümitler?
Kadını ve erkeği, evliliğe sürükler,
Her ağızda başka ses, her beyin başka fikir,
Kiminin aklı sağır, kimi dilinde zikir.

Sen ki habersizsin ya, ne olup ne bitiyor,
Meçhul geleceğine, elbise biçiliyor,
Sen doğmadan başladı, hayatın parsellendi,
Sensiz verilen karar, şimdiden örselendi.

Gelmen için dünyaya, kararını aldılar,
Gecenin bir kaçında, azimle çalıştılar,
Hesabını yaptılar, defterini dürdüler,
Gelecek hayalini, düşünceye sürdüler.

Doğmuşsun bir aleme, neş'esin elaleme,
Derdin sıkıntın büyük, nesin sen sülaleme?
Dokuz ayın ümidi, çekildi tüm meşakkat,
Geldin dünya hanına, zırlıtın da muvakkat.

Sen ki hala bilmezsin, bu dünyada işin ne?
Kim bu adamlarla kadın, şu gögsü emişin ne?
Ah bir dilin olsa da, aklındakini sorsan,
Bilmediğin dünyanın, hesabıyla bir yorsan.

Şarkılar olmuş ninni, ta bebeklikten duydun,
Anlaşılmaz yaygara, çaresizdin uyurdun,
Hayat lay lay lom du ya, öyle görüp büyüdün,
Çok gecmeden ey çocuk, sen de kalkıp yürüdün.

Sonra duydun birkaç söz, anladın ki hayat zor,
Sonra herkes söyledi, merakın her neyse sor?
O ne? bu ne? şu neydi, ağzından çıkan soru,
Ekmek elden su gölden, daha görmedin zoru.

Az kaldı be çocuğum, hepsi anlatılacak,
Üç yaşında başlayıp, hayatın bunalacak,
Ailen başta zâbit, ömrünce gitmeyecek,
Her ne söylersen söyle, kader değişmeyecek.

Lakırdım uzun oldu, tez sadede geleyim,
Vermek isterken bir ders, kimseleri üzmemim,
Gördüğün bir hayattır, paldır küldür yürüyen,
Sen de hayat yolcusu, ayağını sürüyen.

Sana birkaç sorum var, annene de sözüm var,
Düşünsün ki babalar, sözden gayrı çözüm var,
Çıkarın şu gözlüğü, alın dürbin sözlüğü,
Çocuğuna verdiğin, şu hayatta neyin var?

Şimdi geliyor sabır, tarafsız gözlemlerim,
Sen de biliyorsun ki, senin de özelemlerin,
Lakin bir şeyler yanlış, herşey terse gidiyor,
Bütün niyetler halis, fakat içim gidiyor.

Senin çocuğundur o, benimse vatandaşım,
Üzülelim istemem, yarın olur kardaşım,
Senin yaran bana har, elemimiz müşterek,
Solmasınlar isterim, biraz himmet gösterek.

Düşünürüm dururum, gece gündüz her zaman,
Gelecek onlarınsa, herşey olsun tastamam,

Terbiyesinden tutun, ilmiyle amel olsun,
Hatta yetmesin bir de, üstüme amir olsun.

Bütün kültür mirası, tarihin Osmanlısı,
Küçük bir toprağız da, dünyanın en şanlısı,
Milletimizdir asildir, an'anemiz meziyet,
Bunları korumaya, varmi ki özde niyet?

Çekinmeyin bir sorun, Resulüm Muhammed'i,
Acep hiç duymuş mudur? Fatih Sultan Mehmed'i,
Ezan nedir bilir mi? , camiye görmüş müdür?
Kur'ânın ayatını, kulağı duymuş mudur?

Malazgirt Selçuklu'yu, Ergenekon'u öğret,
Milletimin yurdunu, Anavatanı öğret,
Sakin unutmayasın, Kurtuluş Savaşı'nı,
Nasıl kurtuldu vatan? Atatürk'ü de öğret.

Hele bir sor bakalım, atasını tanır mı?
Genç Osman'ı Selim'i, alım Akşemseddin'i,
Yoksa maziye duyup, onlardan utanır mı?
İmam-i Azam ile, Seyyid Burhaneddin'i.

Mevlana'yı da anlat, Mesnevi'sinden bahset,
Hacı Bektaş-ı Veli, Yunus Emre'den bahset,
Ya hiç lafı geçti mi? , meşhur Mimar Sinan'ın,
Kulağın çınlattın mı? Kanuni Süleyman'ın.

Çanakkale harbini, bir kere anlattın mı?
O müthiş tarihi, hiç O'na yaşattın mı?
Bilir mi nasıl geldi? , şu topraklar bugüne,
Değeri bilinmezse, dönülmez mi o güne?

Şu vatanın işgali, nasıl oldu da oldu?
Osmanlı yadigarı, nasıl düşmanla doldu?
Şimdi zaman değişmiş, savaşlar başkalaşmış,
Kültürse düşman gibi, anlat ne şekil almış?

Peki biliyor mu ki? , Türk'ün başka dostu yok,
Sahip çıkmalısın de; yurdumun düşmanı çok,
Okusun adam olsun, ilim irfanla dolsun,
Vatanımda her çocuk, birer başbakan olsun.

Haydi söyle ve anlat, gelenek göreneği,
Sen olabildin mi? , doğrunun tek örneği,
Anam babam diyerek, sözünden çıkmadı mı?
Yanlığı gördün ama, gözünü yummadın mı?

Televizyon belası, kültürüne darbeyken,
Eğitip öğrettin mi? , kumanda elindeyken,
Şimdi boyundan aşmış, belin de kamburlaşmış,
Hani emanet nerde? , senden de uzaklaşmış.

Ya bilir mi? şehidi, sınırda mehmetçiği,
Kundağında vurulan, o masum bebeciği,
Açlığı hiç tattı mı? , peki susuz kaldı mı?
Harçlığından üç kuruş, muhtaca uzattı mı?

Sen hiç söyledin mi? ki, evsiz insanlar da var,
Ona hiç anlattın mı? , bunlar sokakta yaşar,
Onlar hiç üşümezler, soğuk sıcak duymazlar,
Kuru ekmek aşıdır, "yemek" le de doymazlar.

Dürüstlük ve doğruluk, hep beraber yaşarlar,
Yalancı düzenbazlar, kuyusunu kazarlar,
Bir masal gibi anlat, güzel hasleti sevsin,
Sevmenin değerini, yaşayarak öğrensin.

O'na söylemelisin, "yalnız AŞK için evlen",

Mantığı boşver oğlum, seviyorsan gül eğlen,
Para-Pul tama etme, aşktır en büyük değer,
Dinliyor musun kızım? , sevgi herşeye değer.

Yaşlılara saygıyı, hürmeti de öğrensin,
Ana ve babasını, dinlemeyi öğrensin,
Biraz ihtimam gerek, ilgiyle besleyelim,
Görsün siz de güzellik, görgüyle süsleyelim.

O'na anlatmalısın, "para nasıl bir şeydir? "
Hiçbir zaman söyleme, "para yalnız her şeydir",
Kumbarayı öğrensin, tutumluluk ne demek,
Yerli malı kullanmak, ya paylaşım ne demek?

Hic hatrından çıkmasın, büyüklerine saygı,
Göstermeyi bilmeli, tüm insanlara sevgi,
Hayat onun hayatı, vatan hepimizindir,
İstikbal emaneti, yalnız gencimizindir.

Kahve köşelerinin, dumanlı muhabbeti,
Maalesef onlardan, esirgersin şefkati,
Yüzlerini sadece, uykuda görüyorsan,
Gelmelisin kendine, duyupta dinliyorsan.

Çocuğun seni özler, babacım demek için,
Seninse yolun gözler, annecim demek için,
O küçücük yürekler, bilseniz ne büyüktür,
Biraz ilgi alaka, yüzünde gülücüktür.

Hiç ağzıma almasam, hiç anlatmasam dedim,
O melanet illeti, hiç konuşmasam dedim,
Fakat zalim insanlar, çocuklara bulaşmış,
Eroini esrarı, sigarasıyla yakmış.

Sadece düşünün ki, yoktu dünyada daha,
Kurdunuz hayalleri, saf ve temizdi daha,
Şimdi yanbaşımda, hayalleri O kurar,
Sevgin eksik olursa, hesapları O sorar.

İbret-i alem için, son sözlerim söyleyim,
Sen de bir gel kendine, deme ben hep böyleyim,
Ellerinize doğdu, elinizden gitmesin,
Yazık olmasın emek, yürekler incinmesin.

Bak ta bir etrafına, çoluk çocuk ne halde? ,
Pospstarlar düşünür, rüyalarsa işgalde,
Ağızlarında şarkı, hedef zaten kalmamış,
Evlilik oyun gibi, sanılır istikbalde.

Konuşması bozulmuş, kelimeler buz gibi,
Bir sözü söylemeye, diliniz ketum gibi,
Sen de biliyorsun ya, alacağın cevabı,
Kah üzer kah kırıcı, sanki dövecek gibi.

Bâtılı tasvir etmek, hoş olmasa gerektir,
Bütün bu sorunları, herkes bilse gerektir,
Düşünün ki istikbal, çocuklara emanet,
İşte büyük mes'ele, etmesinler ihanet.

Sözüm hitama geldi, büyük soru burada,
İstikbal şuracıkta, ama kime emanet?
Sen ki hazırsan eğer, evladın işte burda,
Diyebiliyor musun, artık O'na emanet.

Metin içten üzülür, vatan topraklarına,
Üzerinde yetişmiş, körpe evlatlarına,
İstemem zâil olsun, verdiğimiz emekler,
Her zaman düşünün ki,

.....v a t a n.....k i m e.....e m a n e t...?

Duyar gibiyim seni, yüreğinde sızı var,
Görüyorum gözünü, biriken bin damla var,
Haykırmak istiyorsun, “etmedik ki ihanet”,
O zaman Ey Kardeşim,
.....v a t a n.....s a n a.....e m a n e t...!

30.05.04 / Frankfurt

***Bu soruya herkesin gönülden bize EMANET diyeceğini biliyor ve bize bırakılan emanetlere dört elle sarılacağımızı arzuluyorum. Emanetin emin ellerde olduğuna yüreğimden müsterih olarak bu şiiri sonuna kadar okuduğunuz için ve duyarlılık göstereceğinizi de bildiğim için herkesin yüreklerinden öpüyorum.

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/265769/kime-emanet.html>

ZAMAN

Mîhenge girmez zâhir, fuzûlî ömre katsam,
Hayy isminin hâdimi, başıyla sonu zaman.

Bir lâhzayı nefesten, farazî söküp atsam,
Pahası 'çok'tan taşan, azıyla çoğu zaman.

Frankfurt, 28.eylül.2005

Metin ESER

*****Lûgatçe

Hayy = Cenab-ı Hakk'ın 99 ismindendir. 'Hayat vermek' anlamını taşır.
Hâdim = Hizmetkâr.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266141/zaman.html>

DUDAKLARIN

D u d a k l a r ı n,
İlk özlemimdi hayallerimin yaşanmışlığına,
Çöl çiçeği kadar masum, ab-ı hayat gibi berrak,
Şu utangaç hırçınlıklarımın susamışlığına,
Tomurcuklar açtırdığın o nadide kızıl toprak.

D u d a k l a r ı n,
Vuslata susamış özlem dolu arzular durağı,
Harladığım yangınların gönüllü tek fedâisi,
Hasrete adanmış aşka yürüyen öncü burağı
Dudağında dört nala koşan meşkin tek sùvârisi.

D u d a k l a r ı n,
Zincirlerin koptuğu aklın elden gittiği sınır,
Bedenin sarılmalar öncesi çağladığı şelale,
Sorguların sustuğu gözlerin kapandığı sınır,
Sonrası tam depremdir, nefis dayanamaz bu hale.

D u d a k l a r ı n,
A h h.....O.....
D u d a k l a r ı n.

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/266398/dudaklarin.html>

KADER

İrade-i Cüz'iyye, "ihtiyâr" elde mâhir,
Levh-i mahv ve isbatta, alnımda yazı kader,

Nefs ezhâna bulaşır, makâsıd kalpte tâhir,
Taalluk etmez şuur, Rabbin îkâzı kader,

Esbaba mutlak rücû, kudretten değil zâhir,
İntacın bozuk hâli, vakt-i niyâzı kader,

Ömür rızıkla kâim, olsan erbab-ı sâhir,
Ölüm ilminde mahfî, Hakk'ın i'câzı kader.

Frankfurt, 03.ekim.2005

Metin ESER

*** Lûgatçe:

Esbab = Sebebler. Bir şeye vâsıtâ olanlar. Sebeb olanlar.

Erbab-ı Sâhir = Büyücü, büyü ve sihir yapanlardan olma hali.

Ezhân = Zihinler. Müdrikler. Anlamayı meydana getiren duygular.

İ'câz = Mu'cize derecesinde düzgün ve icazlı söz söylemek. Benzerini yapmada herkesi acze düşürmek. Güzel söz söylemekte insanların muktedir olmadıkları derece. * Mu'cizelik olan şey.

İhtiyâr = Mecburi olmayan. İsteğe bağlı. Bir kimsenin isteğine bırakılmış olan.

İntac = Neticelenme. Husule getirme. Sona erdirme. Doğurma, meydana getirme.

İrade-i Cüz'iyye = Allah tarafından insanın kendi salâhiyetinde bıraktığı istek, arzu. İnsanın herhangi bir tarafa meyletme kuvveti ve isteği. Az ve zayıf irade.

Kâim = Ayakta duran. Mevcut. Baki.

Levh-i mahv ve isbat = Bir tabirdir. Levh: Görünen ve ibret verici bir vaziyeti ifade eder. Mahv ise; o vaziyetin birden ortadan kalkması, mahvolmasını ifade eder. Gökyüzü bulutlarla kaplı, şimşek çakar, yağmur yağar bir levha halinde iken birden hava açılır, hiç bir şey yokmuş gibi, eski manzarayı mahvolmuş hâlde görürüz. Bu hale mahv diyoruz. Kudret-i İlâhî ile tekrar aynı eski hale gelmesi, havanın yağmurlu, bulutlu, şimşekli manzarasına dönmesi keyfiyyetine de İsbât diyoruz. Cenâb-ı Hakk'ın tekrar mahlukatı dirilteceğine bir işâret olarak bu vaziyete de İsbat deniyor, Cenab-ı Hak levhayı yazıyor, bozuyor.(...Hem zihayatların yaşamasına en lüzumlu rızık ve istifadece en kolay ve nefesleri vermek ve nüfusları rahatlandırmak gibi çok vazifeler ile tazif edilen rüzgârlar dahi; cevvi, âdetâ bir hikmete binâen 'levh-i mahv ve isbat' ve yazar, ifâde eder, sonra bozar tahtası' suretine çevirmekle, Senin faaliyyet-i kudretine işâret ve Senin vücuduna şehadet ettiği gibi, Senin merhametinle bulutlardan sağıp zihayatlara gönderilen rahmet dahi; mevzun, muntazam katreleri, kelimeleriyle, Senin vüs'at-ı rahmetine ve geniş şefkatine şehadet eder! ... Ş.)

Mahfî = Gizli, saklı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267012/kader.html>

NE YAZIK !

N e y a z ı k,

tan yeri ağarırken dökülür
pembe gecenin siyah tortuları,
ve pişmanlık;
sinsi bir yılan gibi süzülür duygularına,
hemen arkanda yatıyordur oysa
birkaç saat öncesinin gülüşleri...

keşkeler sıralanır,
istikbâl her saniye depremle sarsılırken...
ve doğrular çıkagelir,
yaşananlar hayalinde tartılırken.

hâlin; zavallı bir çocuğun büzülmüş hâlidir,
ağzından memesi çekilen bir bebeğin ahvâlidir...
ama suskun, ama durgun, ama ağlamaklı...
kelimeler doğranmış,
odada sessizlik yankısı,
herşey paramparça...
her bir umut sırayla katledilirken,
ortalığı da kan götürmektedir,
ve boğazına
yumruk gibi bir düğüm oturmaktadır...
oysa ne hayaller dizilmişti
bir ipteki inci taneleri misâli...
ve şimdiki hâl talan edilmiş bir bahçe timsâli...
hiçbiri yaşanmadı, ip koptu, taneler dağıldı,

N e Y a z ı k (!)

30.07.2005 / Frankfurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267451/ne-yazik.html>

Resulüm Muhammedim (S.A.V.)

Ey çağlar evvelinden, aleme parlayan nur,
Seninle aydınlandık, seninle olduk mesrur,
Sen zaman ötesinden, dininle erdin bize,
Ey nuruyla yandıgım, yüreğim gelsin dize,

Leyl neharın her anı, dilim anar ismini,
Açılır elim Rabbe, duam ister cismini,
Mahzun gönül ağlıyor, ermedi zamanına,
Ümmî dedikleri o, ilminin ummânına.

Asr-ı Saâdet gibi, yaşamak var niyette,
Lâkin medeniyetin, pençesi hep diyette,
Elim yetişse hayra, nefis şeytan tetikte,
Yardım eyle Ey Resûl, zaten niyet yitikte,

Kabul etmek isterim, çıkıp gelsen haneme,
Elâleme bakmam hiç, sığınmam bahaneme,
Yolunda gidemedim, sözümde duramadım,
Ashabın ahlâkına, tövbemle varamadım.

Resûlüm Muhammedim (*) , ümmetine say beni,
Edebinle islâh et, nurunla uyar beni,
Sözüme sözün değsin, hâlîme sünnet girsin,
Ulvî hasletler ile, ruha sükûnet girsin,

Lâyemût değil insan, tadar birgün ölümü,
Anmalı düşünmeli, hayatın her bölümü,
Lâfzullahı anarken, alnım secdede iken,
Lâtif bir ölüm olsun, şehadet dilde iken.

Ahh Resûlüm duy beni, gör işte içimizi,
Hâlimizi sen duyur, Rabbim affetsin bizi.

16.08.04 / Frankfurt

(*) : S.A.V. / A.S.M.

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/267708/resulum-muhammedim-s-a-v.html>

P ı r l a n t a K ü p e l e r

yorgun düşünceler tünemiş
sensiz gecemin efkârına,
vakit çoktan devirmiş bugünün kâr zararını
daha Güneş'i doğmamış yarınım,
bir tek saatin tik takları yankılanır,
yalnızlığımın
Arnavut kaldırımli boş sokaklarında.

günlerdir kimsesizim gecenin kollarında,
telefonun sesini duymayalı
unutmuşum kaç zaman olmuş,
bir resmin vardı çekmecede
son görüşmemizden arda kalan,
bakamadım yüzüne, gözlerine,
küsmüş sanki / sararmış solmuş...

hani o pırlanta küpelerin vardı ya,
doğum gününde hediyemdi,
buğulu bir gecenin ortasında
kulağına takmıştım,
ve sen inanamayıp, çok şaşırmıştın ya,
işte onları unutmuşsun yatağın içinde,
temizlikçi kadın bulmuş
ve ne kadar da manalı bakmıştı yüzüme,
sanki yakıştıramamıştı bana
ve katmıştı birkaç sitemi de sözüne.
her gece alıp avucuma
konuşuruz onlarla,
biliyor musun halâ sıcaklığın var,
kokun sinmiş üzerine...
sonra aklıma düşer,
kulağına fısıldadığım sözler,
heryerine kondurduğum öpücükler,
ve hayalime düşer,
en sonunda kahkahaya dönen
o küçücük gülücükler.

hey gidi günler ve hey gidi nebahat abla,
ne kadar azimli kadındı,
hem ailesine bakar
hem de bana dadılık yapardı.
oysa biliyordu seni ve sana olan sevgimi,
hatta farkında olmadığım bir anda
dinlemiş yanık sevda türkülerini
avazım çıktığıınca söylerken,
ve demişti bana
'siz aşksınız beyim'
akşam üzeri evden çıkıp giderken.

senli hayaller kuruyorken,
gözümü bile kırpmadığım sabahlar
sensiz oluyorken,
hep içimde bir umuttu taşıdığım
hicranı ebediyyen hayattan iten
sonu vuslatla biten,
ve kulağım telefonun sesine hasret,
duymak istediğimse
sadece ve sadece senin sesinden ibaret.

umudumun felç olduğu saatte,

duyduğum sesle
yankılanır o d a,
g e c e,
h a y a l,
b e n,
V e
titrer k a r a n l ı k,
s e n s i z l i k,
y a l n ı z l ı k,
t e n,
g e c e y i,
k â b u s u,
a l ı n y a z ı m ı yırtar gibi yırtar
ve koşarım koridorun en sonuna kadar.

Gecem / gündüzüm olur,
yüzümde tebessümler şaha durur,
heyecanım köpürmüş çağlayanlar gibi kudurur.
kelimeler titrer ve
sevğime ait ne varsa içimde biriken
hepsi dökülmek ister bir cümleyi söylerken.

yürek çarpmanın telaşesinde,
bense sakinleşme endişesinde,
bilirim ki sesini duyarsam
kulağımın pası silinir,
ve kurumuş gönül bahçelerime
bilmem kaç kapaklı bir arktan sular verilir,
mevsimim bahara, yaza döner,
kardelenlerim güle sümbüle,
ve dilim dut yemiş bülbüle.

Ve her telefon sesi aynı telaşedir,
'A L O' deyinceye kadar herşey bilmecedir.
y ı k ı l ı r ı m
'yanlış numara, pardon' diyen
ümidimi baltalayan seslerden,

bir gecenin daha sabahı sensiz olmakta,
Güneş ufukta ama
günüme sensizlik doğmakta,

anlaşılan bu gecede gelemedin,
kimbilir dünyanın hangi ülkesinde,
hangi rengin, dilin bilmecesinde,
ben gibi bizli hayalleri kuruyorsun,
ve sabahı bensiz yaşıyorsun.

.
oysa demiştin 'perşembe akşamı bekle' diye,
gün cuma sabahını ağırlıyor ufukta,
b i l m i y o r u m,
yine bir son dakika uçuşu mu?
yoksa yüreğinin benden kaçışı mı?
ahh sevdiğim, keşke hostes olmasaydın,
yada ben aynı uçakta kaptan olsaydım.

.
pırlanta küpelerin elimde,
'seni seviyorum' dilimde,
ömrümün her ikliminde,
mutluluktan akan gözyaşın ben olsaydım,
ahh nur yüzlüm, ceylan gözlüm,
her gece göğsünde uyuyup.
her sabah göğsünde uyansaydım,
ve böylece pırlanta küpelerini
hiç bir zaman unutmasaydın.

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268132/p-i-r-l-a-n-t-a-k-u-p-el-e-r.html>

Yağmurlar Yalan Söylemesin

avareyim kaç gündür,
bir ateş ki elim değse yanarım,
ey gönül nasıl dayanırsın
bunca yangına,
soramaz ki dillerim susar kapında,
ne yaparım 'hayır' cevaplarını duyduğumda.

bir fısıltıdır dolaşan kulaklarımda,
gizemli kelimeler 'seni seviyorum' der,
satır arası sohbetleri de hoşuma gider ya,
hayaldir kurulur, gittiği yere kadar,
sen de kurar mısın hayalinde beni,
varsa söyle ne kadar?

seher yeli getirir bana sayıklamalarını,
bunlar senden mi gelir kulağıma,
yoksa rüzgâr yalan mı söyler bana,
sırça köşkler mi düşlersin, gece uykularında,
yada kayan yıldızlara dilek mi yüklersin..

yağmur damlası da 'sen' dedi,
en son kirpiğime değdiğinde...
senden bir kokuydu getirdiği,
yüzümden kayıp göğsüme girdiğinde,
sıcaktı ilk damla
ellerinden akmış gibi,
yoksa avuçlarından ateşi mi getirdi...
ardından bir damla daha sızdı
göğsümden içeri,
ve bir damla daha,
sonra bir tane daha...
bir tane daha öpüşün gibi...
her biri ayrı bir asrın sevişmelerini taşır,
tenimden hücrelerime dokunuş gibi,
hem yakar,
hem sarar sıcaklığında,
sakın deme bana yağmura hiçbirşey söylemedim...

kulağım çınladı gecenin bir vakti,
sen miydin anan beni,
yoksa çınlama da mı yalandı,
ya o düşen yıldızlarda tuttuğum dilekler
söyle hiç kabul olmayacak mı?

ve 'sen' susma bana n'olur,
sözün nefesim olur,
sen konuş dinlerim,
rüzgardan,
yağmurdan,
yıldızlardan dinlerim...
seni sevmeye korkarım, üzersem ne yaparım,
ben sussam da, rüzgârları dinle,
sen susma konuş derim,
içinin yangınını görmek isterim,
sonra koşar adım gelip birgün,
sımsıkı sarıldığım işte o gün,
seni doyasıya sevmek isterim,
ama n'olursun o güne dek,
sen susma konuş derim

sevdiiim...

yağmurlar yalan söylemesin diye dua ederim,
ve bu yaşadıklarım,
sabah uyanacağım bir rüya olmasın isterim.

17.08.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268559/yagmurlar-yalan-soylemesin.html>

Hayal Kırıklıklarım

h a y a l...k ı r ı k l ı k l a r ı m,
saplanmış hançer gibi sırtıma,
namert, döneke, kalleşçe.....
her yaramda bir kanca...t a k ı l ı ,
sürükler peşisıra,
.....zincirleri göğçe...ç a k ı l ı .

h a y a t ı m,
uçurum kenarında yaşar.
cam kesigi adamlar bekler ardımda,
iterler aşığı, kabustur uykum,
ve nefes soluduğum hayat
.....süründüğüm bir yol, tozlu topraklı.....
ve bölerler yolumu, bilmem kaç parçaya,
her bölünüş bir çoğalış,
her çoğalış bir başka acı,
her acı da yeni gebelikler kapıda,
yığınla sancı döllendir,
.....istikbal rahminde.....

g ö n ü l ,
aheste vurgunların ağına...t a k ı l ı ,
ve ağların ucu,
.....sımsıkı göğçe...ç a k ı l ı ,
vurgunlarımdan bebek ağırlar doğar,
ve sızar kalp kesiklerimden içeri,
volkandan süzülür gibi, imbik imbik,
s ı c a k t ı r ,
.....cehennem tomurcuğu taşır içime,
.....her biri köklü ağaç gibi yerleşir,
s o ğ u k t u r ,
.....burudettir yakar,
.....dondururken, ayaz gibi inletir.
dokunursam kavruluşumdur,
a ğ r ı s ı ,
.....ömür boyu ninni tadında sızı,
ve ellerimden yoluma sızan,
kan lekeli bir hayat izidir, yürüdüğüm.

ayaklarımda çalılar sürünür,
ardımda toz duman bulutlar,
kadın sesleri, uğultular,
babasız çocuklar bağırır,
kin, nefret, tufan, kıyamet,
ve yakarışlar duyarım
.....belli belirsiz,
kah kafam çevrilir gibi olurum
.....takılır kalırım maziye
.....sebepli sebepsiz,
y ü r e k ,
.....mazinin tozlarında...t a k ı l ı ,
zira hayatın yarısı orada...ç a k ı l ı .

yolum yokuş, yolum çetin,
yolum dikenli çöller doğurur,
her batışı kanatır, düşüş kalkışlarımda,
visalin zevali kabartır, galeyanımı,
her yanda bir darbe
.....kırk yıllık morluklar,
köpekler saldırır, itler ulur,

ayaklarımda kara sular durulur.

kah bir çiçek takılır nazarıma,
yaprakları yolunmuş, özü alınmış,
kokusu çoktan rüzgara salınmış,
bir kuru saptır kalan geriye,
tutasın gelir, batar dikenini,
yine kan
.....yine acıdır elinde kalan.

çarem umut çiçeğine kalmış,
çiçek göğsü ekili,
boyum yetmez, uzanamam,
gücüm yetmez tutunamam,
soğurum, umutlarımdan dönerim,
dönüşüm fırtınalar çıkarır,
kara bulutlar çöker,
ve gökte ayazlarımdan kalan soğuk kar,
d o l u...i s e; can çekişlerimi bekler sırada.

kurtuluşum yolumdaki son kapılarda,
kapıların kulpları göğsü...t a k ı l ı,
ayaklarım çiviyle yere...ç a k ı l ı,
boyum yetmez, uzanamam,
gücüm yetmez, tutunamam,
son bir haykırıştır yankılanan,
semanın hayal derinliğinde.
yıldızlar dizi dizi, kulaklarım sağır,
uğultu milyon kere çan sesinde.

bir boyuttur,
.....sekizinden onsekizine gebe,
ten yontulmuş, lime lime hisler,
ve kefenim kızıl kanlarda siyaha boyalı.
bir el iner yarılan gökten,
alır canımı çeker bedenimden,
r u h u m,
.....ait olduğu yere...t a k ı l ı,
çığlıklar, zamanı yırtar,
ve geride kalan cesedim,
.....cansız, toprağa...ç a k ı l ı.

27.05.04 / Köln

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268771/hayal-kirikliklarim.html>

GÜL YANDI (Akrostiş)

(Akrostiş)

Bahara cemre düştü, nasibime kor ateş,
Aşıkârdı kelâmım, hepsi ayrı isyandı,

Hicret eden duygular, en son talandan çıkmış,
Aşkın kül mevsiminde, her yaşanan nisyandı,

Rü'yet-i cemâline, meftunken iki gözüm,
Ansızın içre dolan, bir şüpheli iz'andı,

Ceyş-ü hurûшта iken, yürek pınar misalî,
Ellerime dokunan, insafsız su-i zanndı,

Mazisi yara almış, buruk bir hatırayım,
Resmin diğer yarısı, malum şöhret ve şândı,

Elvedâyı haykıran, o matemli gecede,
Dudağında son sözü, bittiğine nişandı,

Üşütürken yüreği, buz gibi kelimeler,
Şu solan kırmızı gül, bir zamanlar açandı,

Telâfisi olmayan, depremden arda kalan,
Üzerime çöken hal, mazîde başka candı.

İntizar sabır üzre, bir bûse duasında,
Çün hane-i kârimda, o ne lezzetli nandı,

İhsânı kâbus gibi, çökerken gece mîsâl,
Muzdarip yüreğimde, gerçek aşkla sınıandı,

Ebabil sözlerini, yağdırırken üstüme,
Kalbi kıracak sözüm, bir cevabım var sandı,

O'nun hatırasını, gözyaşımınla sarardım,
Revâ görmedi ama, zâhir O bir insandı,

Akşamın mumlu vakti, hüsrânım olsa da O,
Tuğba-i Cennet gibi, seher vaktinde tandı,

Esrarına gizine, aşkla yandığım güzel,
Şu kalp denen mekânda, huzur ile yatandı,

Varlığın îdamesi, O'nunla bağlı gibi,
En ücra zerresinde, ab-ı hayattı kandı,

Gurbetin uzletinde, şu gönül ateşini,
Üşüyen bedenimi, alev alev yakandı,

Lâkin nefis arzusu, "Ben" diye haykırınca,
Yüreğimde açan gül, boynunu büküp yandı,

Arzın sema hanında, çınlayan acı sesim,
Nur yüzlü sevgiliye, milyonlarca isyandı,

Deva olmaz bir aşkın, siyah gülü elimde,
Islak gözümde manâ, zaten ayân beyândı.

(Akrostiş)

24.04.05 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/268880/gul-yandi-akrostis.html>

Aşkta Tevekkül

Toprak alsa bedeni, sen sarmadan önce yâr,
Elbet sormam nedeni, 'takdir-i Hüdâ' derim,
Vûslat kalır ahrete, avucumda onca hâr,
Emânet teslim eyler, bâkî şehre giderim.

Kalmaz ardımda gözüm, Dünya bize anca nâr,
Ki mevte olmaz sözüm, 'muvakkat cûda' derim,
Üzme sakın yüreğin, sevda kalbte ince kâr,
Lâl eylerim kelâmı, tâki zehre giderim.

Eskişehir, 05.ağustos.2005

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/269099/askta-tevekkul.html>

GÜL DUDAKLARIN

Aklıma her düştüğünde,
.....gözlerim dolar, yutkunamam,
ve içimde derin bir sızı çağlar,
gözyaşımı istesem de tutamam.

tek isteğim ahh bir karşımda olsan,
nağme-i kalbimi bir duysan,
ve o gül dudaklarından
.....çatlamış dudaklarıma
.....ıslak bir öpücük kondursan.

sonra hayalim bitse,
bütün gecem kâbus olsa ne çıkar,
hayat bitse,
.....nefes bitse,
.....ölsem ne çıkar.

12.10.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/269385/gul-dudaklarin.html>

SÜRAHİ (Akrostiş)

Sürahim, endaminla, sen kâmet-i balâsın,
Üzmessin yürekleri, her halinle a'lâsın.

Riyâ yok ahvalinde, tevâzundur gezinen,
Aşık gibiyim sana, kıymetlidir hazinen.

Her ortamda baş tâcı, sayılırken bedenin,
İhtiyaçsın hayata, yoktur asî nedenin,

Sen suyun elbisesi, susuzluğa çaresin,
Ülfet etmez hiç kimse, inan içte yâresin.

Rahattır şu yüreğim, doluydu eğer için,
Aşkla tuttum belini, sormazsın neden niçin?

Hâşmetli duruşunla, izzetinle kâimsin,
İnsanın arzusunda, valîğinle dâimsin.

Sözün su şırıltısı, kimi zaman hoş tatsın,
Üstüne toz kondurmam, tevazuda bin katsın.

Rahatı hiç sevmezsin, hizmetkârlık her hâlin,
Acep var mıdır senin?, kalabalık bir â'lin.

Hesapsız değerdesin, senin alnın açıktır,
İzzetin vardır amma, ikramın hep saçıktır.

Süslü akraban da var, dokunması ne hoştur,
Üstüne gül koklamam, sen gönülleri coştur,

Renk renktir bazen cismin, çeşit çeşittir dünyanın,
Aşkla hizmet edersin, budur senin de hülyân.

Husumet etmez kimse, her zaman ellerdesin,
İnan değer büyük, her dâim dillerdesin.

30.08.2009 - Mühlheim am Main / Almanya

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/269528/surahi-akrostis.html>

Öpücük Orduları

Öpücüklerim konsun yüzüne,
Hasret dolu dudaklarımdan,
Yüzlerce öpücük ordusu düşle,
Sana hücum eden, Komutanı Ben,
Uykunda iken istila edeceğim,
Alacağım gönlünü,
Ve dudak ölçüsüyle,
Hesaplayacağım yüzölçümünü.

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/269845/opucuk-ordulari.html>

KÜÇÜK ADAM

Gözlerinde gizliydi gülüşü,
Ne kadar da manalıydı göz süzüşü,
Büyük adam gibiydi tavrı....
Sanki milyon kitabı sığdırmış bedenine
Ama bilmiyor söylediğinin mânâ ve nedeni ne?
Ve bin âlimin duruluğu sinmiş hâline,
Bir de öyle yakışıyor ki “Baba” deyişi,
.....henüz konuşmayı çözemediği diline.

Koşuyor sağa sola pervasız,
Benim bile korktuğum köpeğe “hoş” diyor,
Her gören sanır ki; çok şeyden haberdâr,
Çişini bile altına yaptıktan sonra söylüyor.

Büyümüşte küçülmüş bunlar,
Lâkin haberi yok ki, evde birikmiş sorunlar,
Gülerken anne ve babasına
Oysa çoktan kar yağmış
.....bîhaber olduğu ailesinin bekâsına.

Cumartesiydi, gün öğle saatlerini henüz geçmiş
Bir hayat fasılası kadar uğramıştı
..... “Baba” dediği adam yanına,
Gözlerinde gizli o gülüşü
Ve manalı göz süzüşü özlemişti belki de,
Gerçi hüzne boğuluyordu bedeni her seferinde
Ama, hıçkırıkların arifesinde bir vuslat yaşadı
Sanki ömrünü yüz yıl ötesine taşıdı,
İç çekti, güldü, onunla oynarken gözleri daldı,
Anlatılması imkansız,
.....görmeliydiniz ne garip haldı...
Ve hicrana vardığında yelkovan,
Bütün zamanları çınlattıran
.....vedalı son sahneden geriye
Bir hançer yarasını andıran
.....yürekteki o tarifsiz derin sızı kaldı...

Ve o küçük adam;
Anlamış olacak ki babasının gideceğini,
Hıçkırık ve gözyaşından titreyen dudakları
Öyle bir mana yüklemişti ki, habersiz,
Bir çırpıda söyleyiverdi, o veciz sözü,
Ağlatıverdi zaten buğulanmış iki gözü...
İşte O sözde gizliydi esrar,
.....saf ve temiz yüreğinden dökülen ısrar,
Sadece “Baba” diyordu ağlıyarak,
.....Sanki “Baba kal” diyordu, tekrar tekrar.....

.....
.....
.....
.....
.....

Haftada bir görüşüyor bu iki adam,
Küçük adamın adı Ahmed Selim’di,
“Baba” dediği adam mı kim? ,
.....Varsayın onun adı da Metin'di.....

(Oğlum Ahmed Selim için kaleme aldığım şiirimdir.)
17.03.05 / Frankfurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270262/kucuk-adam.html>

RAHMET VE (Akrostiş)

Râhmet inbisât eder, katarâta yüklenip,
Arzın semâ damından, muhtâca indirilir,

Her bir yürekte dûa, teker teker yoklanıp,
Mahşer gününde âbid, Burak'a bindirilir.

En nurlu arzu-yu kalp, levh-i mâhvda saklanıp,
Tâ ki azâb-ı mîzân, râhmetle dindirilir.

Visâle layık gürûh, hep Cennetle aklanıp,
Elbet ervâh-ı hâbis, ateşle sindirilir.

27.07.05 / Frankfurt

Metin Eser

[alt_cizgi]SÖZLÜK:[/alt_cizgi]
âbid = kul.

azâb-ı mîzân = hesap gününün büyük sıkıntı ve şiddetli elemei.

Burak = binek, Cennet'e mahsus bir binek vasıtası.

ervâh-ı hâbis = aslı 'ervâh-ı hâbise' dir, kötü ruhlar demektir.

gürûh = bölük, cemaat, takım.

inbisât = genişlemek, yayılmak.

katarât = damlalar.

levh-i mahv = aslı 'levh-i mahv isbat' tır, geniş bir mana içermesine karşılık, burada herşeyin kayıtlı tutulduğu muhafaza edildiği yer anlamında kullanılmıştır.

visâl = sevdiğine ulaşmak, kavuşmak, ayrılıktan kurtulmak hali.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270647/rahmet-ve-akrostis.html>

Sensiz Saliseler Yıllara Eş

.....sıcak temmuz, serin sabah...

gül kokulu bir geceydi yaşanmışlıklara bırakılan,
bir tutam tebessüm,
birkaç damla gözyaşı,
.....dudağıma değdiğinde biri,
.....fark ettim ki; çok tatlıydı...
sanki
.....bir öpücük kadar hayatlıydı....

Henüz
“Ya Kuddüs” kuşları uyanmadan,
Ve sabahın ilk ışıkları pencereye dayanmadan,
Bir parça özlem giderdik,
.....biraz da sohbet....
dudaklarımız değmedi hiç birbirine,
ne saçlarına dokunabildim,
ne de koynuna sokulabildim....
ellerimiz tutuşamadılar; oysa avuçlarımızdaydı ateş,
Yelkovandaydı gözüm, o akrebi ben onu takipte,
Zaman sudan ibaret, dakikalar saniyelere eş...

Ve bitti, saatin tik taklarıyla kovaladığı sayılı süre,
Elma şekerinin alınmasına ağlayan çocuk gibi,
Ağladım, saniyeler saate eş...
Bir telefon ne kadar sarıp sarmalıyorsa,
Kapandığı anda da bam teli kopan saz gibiydi içim; tınladı,
Sen de mi aynı durumdaydın,
Çünkü; kulağım çınladı....

Seviyorsam....., seviyorsan.....,
.....umursamıyorsan,
Mutluluk bir saniye kadar yakın,
Yüreğim senden yana, ateş içinde ateş,
Bir tutsan elimi, görseñ yüreğimi,
Ve bir bilsen
.....yaşanmamış anlarda,
.....saliseler yıllara eş....

23.07.05 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/271097/sensiz-saliseler-yillara-es.html>

(SESLİ) Yağmurlar Yalan Söylemesin

avareyim kaç gündür,
bir ateş ki elim değse yanarım,
ey gönül nasıl dayanırsın
.....bunca yangına,
soramaz ki dillerim susar kapıda,
ne yaparım 'hayır' cevaplarını duyduğumda.

bir fısıltıdır dolaşan kulaklarımda,
gizemli kelimeler 'seni seviyorum' der,
satır arası sohbetleri de hoşuma gider ya,
hayaldir kurulur, gittiği yere kadar,
sen de kurar mısın hayalinde beni,
.....varsa söyle ne kadar?

seher yeli getirir bana sayıklamalarını,
bunlar senden mi gelir kulağıma,
yoksa rüzgâr yalan mı söyler bana,
sırça köşkler mi düşlersin, gece uykularında,
yada kayan yıldızlara dilek mi yüklersin..

yağmur damlası da 'sen' dedi,
en son kirpiğime değdiğinde...
senden bir kokuydu getirdiği,
.....yüzümden kayıp göğsüme girdiğinde,
sıcaktı ilk damla
.....ellerinden akmış gibi,
yoksa avuçlarından ateşi mi getirdi...
ardından bir damla daha sızdı
.....göğsümden içeri,
ve bir damla daha,
.....sonra bir tane daha...
.....bir tane daha öpüşün gibi...
her biri ayrı bir asrın sevimlerini taşır,
tenimden hücrelerime dokunuş gibi,
hem yakar,
.....hem sarar sıcaklığında,
sakın deme bana yağmura hiçbirşey söylemedim...

kulağım çınladı gecenin bir vakti,
.....sen miydin anan beni,
yoksa çınlama da mı yalandı,
ya o düşen yıldızlarda tuttuğum dilekler
söyle hiç kabul olmayacak mı?

ve 'sen' susma bana n'olur,
.....sözün nefesim olur,
sen konuş dinlerim,
rüzgardan,
.....yağmurdan,
.....yıldızlardan dinlerim...
seni sevmeye korkarım, üzersem ne yaparım,
ben sussam da, rüzgârları dinle,
sen susma konuş derim,
içinin yangınını görmek isterim,
sonra koşar adım gelip birgün,
sımsıkı sarıldığım işte o gün,
seni doyasıya sevmek isterim,
ama n'olursun o güne dek,
sen susma konuş derim

.....s e v d i ğ i m....

.
yağmurlar yalan söylemesin diye dua ederim,
ve bu yaşadıklarım,
.....sabah uyanacağım bir rüya olmasın isterim.

17.08.04 / Frankfurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/271379/sesli-yagmurlar-yalan-soylemesin.html>

DİYORSUN Kİ BIRAK GİT

Aşkın ulu çınardır, yüreğime kök salmış,
Benden içre ne varsa, hep yerini Sen almış,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin ellerin, tutduğum tek dalmış.

Gömleğin iki yanı, gözyaşımından ıslanmış,
Göğsüne hasret başım, taş duvara yaslanmış,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin gözlerin, kalbimi çoktan çalmış.

Seviyorsa yüreğim, kavuşmasam da sana,
Ecel kapıda olsa, inan üzülmem cana,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin dudagım, dudaklarında kalmış.

Sözün başım üzredir, emrine boynum ince,
Dünyayı göz görmüyor, insan bir kez sevince,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin küçüğüm, sensizken sözüm lâlmış.

Sevdiğimin huzuru, yüreğime haz katar,
İçimde tam şuramda, sıcacık bir aşk yatar,
Diyorsun ki 'bırak git', 'arama ve de sorma',
Bilir misin acı söz, senin dilinde balmış.

Ay yüzlüm sensiz olmak, meğer ne fakir halmış.
Küçüğüm sensiz kalmak, ummanda delik salmış.
Sakin unut deme bana, unutamam...Unutamam.

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/271894/diyorsun-ki-birak-git.html>

Tükenmiş Ümitlerim, Yırtık Sinema Bileti

Tükenmiş ümitlerim,
Yırtık sinema bileti,
Ceplerim boş,
Yüreğimde hüzün çiçeği,
Biri dokunsa,
Sağnak gibi yağarım,
En yakınken sana,
Şimdi neden uzağım?

Silinmiş hayallerim,
Yıkık bir film seti,
Bakışlarım boş,
Gözlerimde ufuk çizgisi,
Biri dokunsa,
Toz duman savrulurum,
Sevgiliyken sana,
Şimdi neyin olurum?

Kırılmış hatıralarım,
Söyler büyük afeti,
Ellerim boş,
Yarınım uçurum eteği,
Biri dokunsa,
Sessizce düşeceğim,
Sevgi sendin bana,
Şimdi kimi seveceğim?

Harabe bahçelerim,
Çeker ağır külfeti,
Gönlüm boş,
Umudum kan çiçeği,
Biri dokunsa,
Bedenden çıkacağım,
Hayat sendin hani,
Şimdi kimi yaşayacağım?

09.05.04 / Mannheim

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/272421/tukenmis-umitlerim-yirtik-sinema-bileti.html>

ARZ-U HALİM

Her günün son deminde, bir hüzdür sarılır,
Gönül bağlanmış bir kez, sanma sana darılır,

Kor akşamın ufkunda, mevsim dönüşür kışa,
Sokulum hayalde, o sevdalı bakışa.

.....İpek miydi dokunan, tenim ayrı zevkteydi
.....Rûhuma sinen hâlin, içte ayrı zevkteydi.

Gökten düşen gözyaşı, yüreğimden dökülür,
Hasretin girdabında, ne ümitler sökülür,

Ne şarkılar avutur, ne efkârım dağılır,
Sensiz olduğum her ân, sanki canım sağılır,

.....Per perişan düşmüşüm, sevdamın yollarına,
.....N'olursun gül yüzlü yâr, al beni kollarına.

Çile çekmekse cezam, sürgünlere vur beni,
Sonra şu dudağımdan, busenle doyur beni,

“Gülüm” bir yaprağına, olsa bin canım feda',
Sensiz yaşamaktansa, hayata derim “veda”,

.....Yanağımdan süzülen, sana feda'dır cânâ,
.....Buruksa da yüreğim, kırılmaz senden yana.

Bilirsin şiirime, dökülmemiş sözleri,
Bilirsin sırf uğruna, alevlenmiş közleri,

Sevdamı hangi dağa, yüklesen taşıyamaz,
“Aşığım” diyen herkes, böylesin yaşıyamaz,

.....Bir ateş düşürmüşsün, seneler öncesinden,
.....O ceylan gibi bakan, gözler penceresinden,

Ey sevdiğim küstürme, yüreğini aşkına,
Beni bu gurbet elde, çevirme hiç şaşkına,

Bilirim ki niyetim, vuslattır nihayette,
Hem yemin etmedik mi, bu aşka bidâyette.

.....Hergün başka bir deprem, kopsa da yürek sâlim,
.....Gül sevdama kavuşmak, dilimde arz-u hâlim.

15.07.2005 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/273264/arz-u-halim.html>

SAKLI ARZUM

Pervane olmuş yürek, sebebi sende saklı,
İşaret arar gönül, koşmak için yanına,
Söylesene sevdiğim, değil mi sözüm haklı,
Sabır zaten firarda, çoktan varmış hanına.

Resmine dalıp dalıp, hayalleri dizerim,
Mutluluk kapısından, geçerim eyvanına,
Ellerin ellerimde, ne diyarlar gezerim,
ESER'i kabul eyle, can katarım canına.

Elâlemin sözüne, kulak asmam birtanem,
Aşk izinde yürüyüp, varırım tayranına,
Nice çileler çektim, yıkılmadım nurtanem,
Varsın uzaktan olsun, razıyım seyranına.

Ne zamandır bir soru, düşünceme takılır,
Rüyâma girerdin de, nedenini bilmezdim,
İsmi her anışta, tam şurama çakılır,
İşte öyle bir ağrı, gözyaşımı silmezdim.

Sır gibi saklardım da, kimselere demezdim,
Zemheri yokluğunda, bir hayalin sarardı,
Çaresiz onu bile, bırakıp gidemezdim,
Yaşlıydı gözüm amma, hasretime yarardı.

En nihayet sözünde, duyunca bir kelâmı,
Uçtu yürek kafesten, bülbülvâri şakıdı,
Olmaz dediğim anda, verdi gönlün selâmı,
Onca sabır uğruna, yaşadığım hak idi.

Seviyorum seni yâr, şiirim senle mâhir,
Merakımda bin konu, gül yüzünü özlerim,
Kim ne der ise desin, değil mi aşkım zâhir,
Rü'yet-i cemâlini, sabır ile gözlerim.

.....Uzamasın bu hicrân, bilinsin arz-u hâlim,
.....Meşkin şu dem çağında, kavuşalım sağ sâlim.

16.07.2005 / İstanbul

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/273656/sakli-arzum.html>

Sevgim Seni Mekan Eylemiş - Akrostiş

.....Hasret öyle bir ders ki, tüm maziyi siliyor,
.....Vuslat öyle bir haz ki, tüm aşklar biliyor.

Sözüm hicrete durmuş, sabır tesbihte tane,
Özlem yürekten vurmuş, bedenim harap hane,

Zemheriden bir buse, dudak kasrına düşmüş,
Üşüyen hatırama, gece kâbus üşüşmüş.

Mehtâbıma düşen ay, kaç zamandır tutulmuş,
Hasretin sofrasında, hıçkırıklar yutulmuş,

İntizâr dile gelmiş, duamda "SEN" bir iken,
Cemâline hapsolmek, tek arzumdur biriken.

Revâ görürsen ey aşk, gönül bahçeme gülü,
Esir eyle istersen, şu kanayan bülbülü,

Toprak sarsın veyahut, gülmeyecekse yüzüm,
Emaneti alsın Rabb, gece olsun gündüzüm.

Derman bulunmaz içre, kalp yarası derindir,
Uzarlarda arama, yüreğim has erindir,

Rayıhası Cennetin, mekân eylemiş seni,
Muradımda aşkın var, gel gör n'eyledi beni.

Umuduma ektiğin, tüm çiçekler solmakta,
Şu kısacık ömürde, vakt-i saat dolmakta,

Gelse yürek insafa, söz sükûttan kurtulsa,
Özlemin ağır yükü, vuslatınla tartılsa.

Ne geceler yaşattın, gözlerim yağmur seli,
Üzerime değmedi, inan nâmahrem eli,

Loş akşamlar sarardı, yalnızlık isyanımda,
Kader mi böyle yazmış, şimdi yoksun yanımda.

Işığına hasretim, doğacak mısın bir gün,
Yüzüme rahmet gibi, yağacak mısın her gün,

Aşkın tatlı şerbeti, damarımda akar da,
Murâd aşikâr amma, hiç insaf var mı yarda.

Dîdesine düştüm de, gözlerim hapis kaldı,
Aklım başımdan gitmiş, görse ne garip haldı,

Sevdam misafir değil, gönlüne demir atsın,
Eli elimde olsun, isterse dünya batsın.

Nasıl yanmasın yürek, nasıl bağlanmasın ki,
İçre düşmüş kor ateş, nasıl dağlanmasın ki,

Bildiğim takvasına, zaten hayran olmuşum,
Eşim dediğim güzel, ruhunda kaybolmuşum.

Kalbim yaralı bir kuş, sevgin şifadır bana,
Lâyık eylesin Rabbim, sevgim sefâdır sana,

En nihayet bilesin, sakalım iki günlük,
Revâ gör kabul eyle, yada halim sürgünlük.

.....Gel ki hasretim dinsin, dudağım buse saçsın,

.....Sözüm hicretten dönüp, yürekte güller açsın.

...Akrostiş...

07.07.05 / Ankara

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/274081/sevgim-seni-mekan-eylemis-akrostis.html>

Kış Kardelen, Sonbahar Aşk Doğurur

Sesin üryân bir hayâl, göz perdesi inince,
O ne tarifsiz hâldir, hasret tene binince,

Ne güzel tahâyüldür, yârdan kalan hâtıra,
Bülbül misâldir gönül, neler döker satıra,

Akşamın kızıl vakti, ufka düşünce biraz,
Halet-i rûhiyede, demlenir usûl bir haz,

Aşkın yanık türküsü, lîsânıma dolanır,
Rû'yet-i cemâlinle, çûn efkârım bulanır,

Vîsalin zevâl ânı, hayâlime ket vurur,
Ellerim soğur birden, dudağım çatlar kurur,

Ama sabreyler gönül, dil leylâyı çağırır,
Şu esrar ve gizemde, özlem aşkı yoğurur,
Kardelen açarsa kış, sonbahar aşk doğurur.

(Akrostiş)

06.01.05 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/274632/kis-kardelen-sonbahar-ask-dogurur.html>

BERDEL (Akrostiş)

.....Bu bir gerçek hikaye, Gülizar'ın hayatı,
.....Yaşamak haram ona, kurtuluştur memâtı.

Bedel ödenecekmiş, neyin bedeliyse bu,
İnsanları kör etmiş, o hep korkulan tabu,
Rabbi hiç vermemişti, babasına mîlâdı,
Bebekleri hep kızdı, yoktu erkek evladı.

En nihayet seçildi, kurban oldu Gülizâr,
Dokuz kardeş içinden, olacaktı ele yâr,
Elleriyle islenmiş, sandıktaydı çeyizi,
Lâkin karalanmıştı, kanıyordu el izi.

Öylesine değildi, verdiği emekleri,
Dokunmuştu nakıslar, güzeldi dilekleri,
El emeği göz nuru, çeyizine sinmişti,
Nankör talihi ise, göz yaşına binmişti.

Evde vardı bir telaş, annesi ağlıyordu,
Cihânı titretiyor, yüreği dağlıyordu,
Evladı gidiyordu, bir "TÖRE" nin uğruna,
Kızını basmıycağı, bundan böyle bağına.

Mâtemi dünya kadar, ağlıyordu Gülizâr,
İştitti kardeşleri, nedendi bu intizâr,
Şöyle dediler ona, "neden ağlıyor annem",
Ne desin ki Gülizâr, gözlerinde binler nem.

Ellere gidecekti, daha çocuk yaşında,
Yoktu baska çaresi, tat kalmadı aşında,
İncinmişti yüreği, umutları târ-u mâr,
Nedendi ve niçindi, başındaki onca hâr.

Berdel ona vurmuştu, bedeli biçilmişti,
Elinden birşey gelmez, umudu içilmişti,
Derdin bu en büyüğü, binmişti ya sırtına,
Emel ve arzusunu, çalmıştı bir firtina.

Lâl kesilmişti dili, evde telaşe çoktu,
İnsanlar toplandılar, konuşulanlar oktu,
Yüreği darmadağın, hayalleri bitmişti,
Dimdik duruyordu da, ruh bedenden gitmişti.

İçeriden bir genç kız, "Haydi gül kız Gülizâr,
Başına talih kondu, seneye de bana var"
Uğursuz bir laf etti, koptu sanki kıyamet,
Gül yüzü de solmuştu, kime etsin nedâmet.

Üzgündü belki amma, hiç yıkmadı bendini,,
Lâkin duruşu dikti, kaybetmedi kendini,
İnancına sığındı, kaynar sular altında,
Zirâ bir yeri vardı, Yüce Allah katında.

Ağladı figân etti, "bunlar hep yalan" dedi,
Riyakâr insanlara, içten neler söyledi,
Işık yoktu bu yolda, gerçek hiç olamazdı,
Narin gül bedenine, karanlık dolamazdı.

Biraz dinledi önce, kapının eşiğinde,
Ekâbir konuştular, lambanın ışığında,
Duydu birşeyler amma istemedi inanmak,
Esâret gibi birşey, bu nasıl bir sınanmak.

Liyâkat ehli idi, odaya girdi önce,
İstiyordu öğrenmek, ne konuşuldu onca,
Babanesi köşeden, önce bir kaş göz etti,
Esrarengiz halleri, Gülizâr'a da yetti.

"Rahat bıraksan bizi, çıksan artık" diyordu,
Dedesi bir köşede, bin hale giriyordu,
Ennihayet babası ve annesi de sustu,
Loş akşam saatleri, bütün laneti kustu.

Mâtemli bir hâl ile odadan çıkıp gitti,
İsteği sorulmadı, hayallerini yitti,
Yavaş adımlar ile önce mutfağa girdi,
Doldurdu tüm çayları ve hâlâ hersey sırdı.

İstemiyordu bunu, titredi kuş yüreği,
Yaşanmaz oldu artık, şimdi ömür süreği,
Annesi yanındaydı, dedi "ağlama kızım",
"Zor biliyorum amma, "sensin yürekte sızım."

"İzdirabını dindir" , dedi "yazgımız budur"
"Kaderine razı ol, haydi biraz gel otur".
Lâkin sen hiç darılma, canını da hiç sıkma,
Allah büyüktür kızım, umudunu da yıkma."

Rahattı misafirler, pazarlıklar yapıldı,
Olan olmuştu artık, Gülizâr'a satıldı,
Lâl olmuştu kelâmı, yüreğinde bin yara,
Sonunda verilmişti, yaşlı bir ihtiyara.

Uzun sürmedi zaten, bohçalar gitti geldi,
Nasıl bir garip haldı, gittiği kapı eldi,
Boram boram kokular, kınalar evi sardı,
Ölmekten beterdi bu ve dünya ona dardı.

Yalnız ve kimsesizdi, gülemedi Gülizâr,
Lisânı ketumdu da, bilemedi Gülizâr,
En nihayet babanne, kükredi bir kez daha,
"Toparlan artık" dedi, "gerek yok bunca âha".

Öylece çöktü kaldı, göz pınarları doldu,
Rü'yet-i cemâlinde, bütün çiçekler soldu,
Eger kız olmasaydı, bunlar olmayacaktı,
Yorgun gözlerine de, yaşlar dolmayacaktı.

Esti gürledi yine, babanesi yanında,
Bize çocuk gerekli, hem de erkek kanında,
Eğer doğurmaz isen, bize erkek bir çocuk
Devam etmez soyumuz, biz oluruz küçücük.

Eller düğün bayramda, günler geldi ve geçti,
Nihayet geldi çattı, düğün gününü seçti,
Lale sümbüller ile düzenlendi odası,
Elbet duyulmıycağı, içten gelen nidası.

Râyihalar içinde, yüzü gözü boyandı,
Bir üryan hayâldi O, sabrı sona dayandı,
Evcilik oynıycağı, evlilik hiç değildi,
Şükür içinde durdu, boynu bükük eğildi.

Pazarlığın gereği, köyün orta yerinde,
Alnı açıktı ama acısı tâ derinde,
Rüyalar kesildiler, töre sanki bir makas,
Artık vakit gelmişti, yapılacaktı takas.

Yalvaracaktı zâhir, baba ve annesine,
Artık söz geçmiyordu, yaşlı babannesine,
Haykıracaktı bir an, "vermeyin beni" diye,

Ancak dili tutuldu, sorguları hep" niye?".

Yarılmıştı gök sanki, Gülizâr üşüyordu,
Alem halaylar ile eğlenip coşuyordu,
Lisânı düğümlendi, boğazında hıçkırık,
Lâl olmuştu hep dili, kalbiyse çoktan kırık.

Ennihayet kocasın, ilk defa gördüğünde,
Revâ mıydı bu durum, kendine sorduğunda,
Üzölmek faydasızdı, töre yaşanıyordu,
Çün efkârı bulandı, umut aşınıyordu.

"Kaderim buymuş" dedi, dedi "artık kabul et",
Usulca kardeşine, "anam size emanet,
Rahat ettirin onu", dedi "üzmeyin sakın",
Uğurlar olsun size, benim idâmım yakın.

Şikayet etmiyecekti, alan razıydı zâhir,
Asmiyacaktı yüzünü, Rabbi herşeye Kâdir,
Küsmiycekti kimseye, sitem de etmiyecekti,
Uğurlar olsun deyip, aykırı gitmiyecekti.

Râzı olmasa bile, başına gelenlere,
Şaskındı olanlara, töreyi bilenlere,
Usulca sokuldu da bahtın kara yanına,
"Neden ve niçin" dedi, kıyacaktı canına.

Lâkin inancı birden, dedi "yapma Gülizâr ",
Ahiret denen yerde, o sıcak Cehennem var,
Râzi değil yüreğim, Rabbim zaten biliyor,
Ahdım tutsun töreyi, gençliğimi siliyor.

Tutundu kaderine, mal gibi satılmıştı,
Umudun çiçekleri, bir yana atılmıştı,
Takıldı mâzîsine, sonra dedi "Elveda!",
"Uyku haram gözüme, gençliğime de veda"

Lânetleri saydı hep, "hayallerini itti",
Dedi "binlerce beden, töreye kurban gitti"
Ufkunda Güneş battı, istikbal yara aldı,
Bedenini vermişti, ruhuysa O'na kaldı.

Ellerini öpünce, anne ve babasının,
Düşündü bir an için, derdi çoktu başının,
Eninde ve sonunda, gelecekti bu belâ,
Lâyemut değil insan, hiçbirşey değil âlâ.

İçinden geçiyordu, birgün gelecek elbet,
Bir evlat vermiyecekti, töreye ilelebet,
Evladı tahsil görsün, istiyordu okusun,
Râzı olmasın elân, ilim irfan dokusun.

Dedi "çocuklarımı, sevdiğine vericem",
"Ellerimle besleyip, güller gibi dericem",
Lâkin günün birinde, töre karşıma çıksa,
İdâma da giderim, bana kurşun da sıksa.

Değil insan bedeli, BERDEL gibi bir illet,
Insana revâmıdır, şu BERDEL denen zillet.

Akrostiş :

Bir bedel ödenecekmiş,
Neyin bedeliydi bu,
Gülizarın bedeli Berdel miydi?
Yazıklar olsun böyle töreye
Bedenler beş paraya,
Hayaller üç kuruşa
Kurşunlara Tutuldu.
Bedeli Berdel idi.

13.09.2009 / Frankfurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/274934/berdel-akrostis.html>

Aşk Şairi Söyletir

Bugün de akşam olup, ufku kızılık sarmış,
İçre düşen hüznümün, tek sebebi o yârmış,
Küçük bir veda ile, geçip gitti önümden,
Pusulamsa şaşırđı, haberim yok yönümden.

Gecenin kollarında, sabah ola hayrola,
Allah nasip ederse, yine düşte seyrola,
Bir kerecik duysaydım, aşklı meşkli kelâmı,
Sonra hiç vermeseydi, nazlı dilde selâmı.

Yüreğimin sesini, hiç duymaz mısın be yâr,
Dudağın busesini, bir tatmaz mısın ne hâr,
Yazdığım her dizede, hecede adın saklı,
N’olur birkez duyayım, değil mi gönlüm haklı.

Sensiz alınmış nefes, yoktur göğsüm içinde,
Herbir saniyem kafes, sorularsa niçin de,
Senli dakikaları, gül kokulu yıl saydım,
Keşke senin karşına, on yıl hafif çıksaydım.

Efkârına düşünce, ketum sorular bir bir,
Sonra o bakışların, üşütür beni tir tir,
Dalıp gider gözlerin, kurduğun hayâline,
Ben de dalar giderim, senin masum hâline.

Bakışımın ilk raksı, ellerine çakılır,
Yüzüne geldiğimde, bakar bakar takılır,
Gözgöze gelişimiz, doyumsuz bir bahardır,
Ahh dokunsan tenime, bilir misin ne hârdır.

Ürkek kaçışım varya, değdiğimde gözüne,
Hani o “Ne” deyişin, gelir hemen sözüne,
Dudağıma tebessüm, kısacık bir taht kurar,
Sonra gönül bu hali, yine bir hayra yorar.

Hani sana demiştim, “Aşk, şairi söyletir”,
Sana olan bu aşkım, bana neler eyletir,
Uyku gözüme haram, helâl olan yüzündür,
Eğer gönlünde yoksam, bu en büyük hüzündür.

Bugün de Güneş batıp, göğü yıldızlar sardı,
İçimdeki her hâlin, tek sebebi o yârdı,
Küçük bir buse ile, geçseydi ya önümden,
Pusulam yine şaşsın, kime ne ki yönümden.

14.12.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275376/ask-sairi-soyletir.html>

Cennet Gözlü Yârim

Suskun aylar üstüne, bilsen kaç mevsim düştü,
Uğruna yandı gönül, konuşmadım adını,
Sensiz uykularıma, ne kâbuslar üşüştü,
Umut sözümde zâhir, düşürmedim yâdını,

'Yâ Rabb' derdim duada, hayırlıysa ihsan et,
O mevlam ki Semî'dir, duyardı ibâdını,
'Reva görürsen beni, O'na layık insan et',
Secdedeki huşunun, ruhtan alma tadını,

Aşk acısı derindi, sarılmazdı yaralar,
Meşki ayrı bir lezzet, haz sandım icâdını,
Ayrılık matem idi, hatırâmı karalar,
Hafızam sayıklardı, Mecnûnî ecdâdını,

Vaha-i sahra gibi, Hayy bildim envârını,
Ah-u eninlerimi, duy gönlün esvâdını,
Lebaleb doldurdum yâr, içime esrârını,
Elân vaslından gayrı, düşünmem ezdâdını,

Hûri gördüm sanırdım, hayâlime düşünce,
Ahh be Cennet gözlü yâr, çöz artık inadını,
Vallahi hayat bayram, sözlerin gülüşünce,
Aşkıma çınar misâli, boş koymam isnâdını,

Lirik bir musikisin, kulağımda tınlayan,
Esaret sarardı hep, duyduğumda râdını,
Ey sevdiğim dinle ki, ismindir şu çınlayan,
Tâ ki O mahşere dek, duyarsın irâdını,

Mâzinin izlerinden, sıyrıldı tüm bedenim,
İllâ ki seni anar, haykırırım şâdını,
Şu fânî hayatımda, sensin hâlis nedenim,
İsterim yâr elinden, aşkın has irşâdını,

Müstâkbelde hayâlim, süsleniyor teninle,
Rüyâdaki her sahne, ağırlıyor zâtını,
Aşıkâr şu aşkımsa, besleniyor seninle,
Bilâkis hâlde kabir, sarmalar emvâtını,

Bütün bu ahvâlime, derman sendedir yârim,
İçre yazdım adını, dünya ahret kadını,
Muhammed aşkına gel, tam eyle öbür yarım,
Elbet kabul buyurur, Rabbim Ol murâdını.

Eskişehir, 30.ağustos.2005

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275562/cennet-gozlu-y-rim.html>

FOTOĞRAF (Akrostiş)

Fazîlet mündemictir, sûretin 'Nûr' hâlinde,
Ol içre düşmediyse, fotoğraf 'Sûr' hâlinde,

Târ-û mâr olur nîzam, jülide hayâllerin,
Olmaz mâziye dönüş, fotoğraf 'Şer' hâlinde,

Gıbtakârane bakış, savrulur menzilin,den,
Riyâ ile yıkanan, fotoğraf 'Sır' hâlinde,

Affa mağrur dudaklar, ısırırken günâhı,
Feraset gider kâlden, fotoğraf 'Nâr' hâlinde.

...bir yer / 12 eylül 2005

Lûgatçe:

fazîlet: Değer. meziyet, iyilik, ilim ve iman, irfan itibarı ile olan yüksek derece. Dinî ve ahlâkî vazifelere riayet derecesi. Fazl ve hüner cihetiyle olan yüksek derece. Bir şeyin başka şeylerden cemal, kemal ve fayda cihetiyle üstünlüğü, müreccah olmasına sebep olan keyfiyet.

mündemic: İndimac eden, dürülüp sarılan, içine sokulmuş olan. İçine alınmış olan.
târ-û mâr: Dağınık, karmakarışık, perişan.

nîzam: Sıra, dizi, düzen. Dizilmiş olan şey, sıralanmış. * İcaba göre yapılan kanun. Bir kaideye binaen tertib olunmak ve ona binaen tertib olundukları kaide. * Bir işin sebat ve kıyamına medar, sebep olan şey ve hâlet.

jülide: Dağınık, perişan, karma karışık.

gıbta: İmrenme. Aynı iyi hâli isteme. Şiddetle başkasının güzel bir halinin kendisinde de olmasını arzu etme.

menzil: İnilen yer. Konulacak yer. * Yer. Dünya. Ev. * Mesafe.

riyâ: Özü sözü bir olmamak. İnandığı gibi hareket etmeyiş. İki yüzlülük etmek. Gösteriş için yapılan hareket.

feraset: Anlayışlılık, çabuk sezış.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/275937/fotograf-akrostis.html>

Kelebek Sevdam (Akrostis)

Kelebek kanadında, bir sevdaydı yaşanan,
Eller bilir sevdiğim, kim çekerdi bu nazı,
Lâkin yine ben idim, ardın sıra koşunan,
Ebabilin taşına, Mecnun olur mu râzı.

Bendim nice kaprise, sabır zırhı kuşanan,
Eziyet gömleğimdi, buydu alnımda yazı,
Kızıl bir sağanaktı, gözlerimden boşanan,
Kara bahtım şekvamı, O'na ettim niyâzı,

Aşkın bir damlasına, yüreğimdi taşınan,
Nice ezâ cefaya, ses çıkarmazdım bazı,
Ama her seferinde, umudumdu aşınan,
Dile kolay ipinden, düşürürdün cambazı.

Israrcı siteminde, yara idim kaşınan,
Ne vakit söz istesem, işitirdim ikâzı,
Dilerdim halâ seni, gözümdeki yaşınan,
Acep bilir miydin ki, kalbimdeki enkâzı.

Kara sevda idi bu, söylemişim peşinen,
İçte yaşayan gizden, görmedim bir arâzı,
Seni bulma şevkiyle, bir buseye eşinen,
Efsane aşkı sardı, o sensizlik marâzı.

Vuslat dünden ıraktır, hergün öte taşınan,
Daha nasıl edeyim, söyle gönlünü râzı,
Aşkınla yaşar gönül, bir lokmacık aşınan,
Mutluluğun düşseydi, nasibime birazı.

29.10.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276305/kelebek-sevdam-akrostis.html>

Burusturulmus Hayatlar

yırtılır bir kağıt misâli
.....hayatın mazî ve istikbali,
bu ikinci bahar, bu kaçınıcı kış,
hatıralardan çit yok, rüyalar soluk,
sanki sessiz bir köşede depremi bekler
.....ve hüznün gölgesinde boyun büker
.....her seferinde solan nadide çiçekler.

umudunu dizersin hayal perdelerine,
içinde neler yoktur ki,
.....hepsi sen ve hepsi senden,
kostümler boy boy,
.....vücutlar beden beden,
.....tenler renk renk,
senaryo senin,
.....başrol senin,
.....sahne senin,
ve figüranlar elinin oyuncağı,
kalem elindedir, yazarsın
.....ve birinin canına can katarsın,
ya da,
yazdığını buruşturup çöpe atarsın.

son buruşturduğun olarak
.....sesleniyorum çöp sepetinden,
benim gibi bu kaderi paylaşan
.....ne kadar çok karalanmış hayat var burada.

kimine iki kelime yazmışsın,
.....'Merhaba' ve 'Elveda' dan ibaret,
.....o hayat ki ilk ve son kez seni tadar,
cömert olduğun birinin ise;
.....birkaç tatlı söz düşmüş nasibine
.....topu topu kısa bir paragraf kadar.
kimini bezdirmişsin nazınla, kaprisinle
.....çıktığı aşk seferinden,
kimisini geçirmişsin
.....önce felek
.....sonra ihanet çemberinden.
ardından bir kağıt daha gördüm,
.....kâh yazmış, kâh silmişsin,
.....anladım ki, birkaç kararında
.....kararsızlıkla buz kesilmişsin.
ve başını iki elleri arasına almıştı diğeri,
.....adını duyunca kaçtı benden,
.....sadece ismini duyarak ürkmüştü senden.
neden sonra tamamı dolu bir kağıda takıldı gözüm,
.....en son cümlesi hayal kırıklığı ile biten,
ve bir köşede ağlıyordu son gördüğüm,
.....neticesi yoktu hâlinin tam bir kördüğüm
.....titriyordu sesi ve dudağında adın,
.....hıçkırıklı boğazından çıktı şu söz,
.....'A h h...b e...k a d i n'...

gözyaşları,
.....sensiz geceler,
.....bitmeyen hayaller,
mazide kurulup, istikbale taşınan
ve sensiz olmayacakmış gibi sanılan
.....perdeleri er yada geç kapanan

.....o rengarenk sahneler.

bırakıp herşeyi öylece
.....kendime dönüp mazimi sorgularken,
hüznümden süzülen o an
.....küçük bir mutluluktu...y a ş a d ı ğ ı m
.....o tebessüm denilen şey
.....dudaklarıma kısa süreli bir taht kurarken.

Ahh mazimin en büyük aşkı,
Ahh gözlerine meftun olduğum,
çöp sepetindeyim ama
.....emsâllerimden şanslıyım galiba,
Çünkü, benim için bir kitap yazmıştın.

.....'Bırak, elleme böyle kalsın,'
.....'Bu da benim tesellim olsun'

07.10.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276630/burusturulmus-hayatlar.html>

Diyar-ı Gurbet

Ŗu diyar-ı gurbete, bir defa dūŖmeye g r,
eker seni ibrete, yaramı deŖmeye g r,
Gelmeyen bir piŖmansa, gelenin halini sor,
Vatan dediğim toprak, bana nasıl kokar sor.

Almanya'sı ne ise; Avustralya'sı da odur,
AkŖam hüzün basınca, yak bir türkü de otur,
Memleketin ekmeği, buram buram tüter de,
Vatan dediğim toprak, deva olur her derde.

Ne anan var ne eŖin, uzaktadır can bacın,
Beklersin bitsin iŖin, baŖına konsun tacın,
alıŖıp didinince, istersin paran olsun,
Vatan dediğim toprak, her dâim duan olsun.

Hasret kalırsın dosta, bir sel ma muhtasın,
Minareden okunan, bir ezana muhtasın,
Mis kokulu bayrağa, yanıp ta eriyorsun,
Vatan dediğim toprak, rüyama giriyorsun.

Allah iin   kelâm, edebilmek uğruna,
Yüzlerce kilometre, dağları aŖıyorsun,
Sonra gönül oŖupta, dostluk bağı uğruna,
Sarılıp telefona, neleri yaŖıyorsun...

Özlem bitmiyor hi de, hasret sönmüyor ite,
Bak görürsün o zaman, hele gurbeti i de,
Her saniye büyüyor, yangını volkan gibi,
Vatan dediğim toprak, yürekte yangın gibi,

Ey dost anlamaz isen, hi zorlama kendini,
Bu mananın ifhamı, aŖar senin bendini,
ıkarsan günün biri, vatanın sınırından,
Bu sözlerim gemeli, mutlaka hatırından.

10.08.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/276882/diyar-i-gurbet.html>

Gül Sevdamın Yolları

siyahtı gece ve dilde huysuzluk nice,
saçılmak istedi tohumuna ağırlı değince,
dökülür dilden sitemkâr binlerce hece,
çeker nazarımı götürür karanlığa,
ellerim buz keser,
.....yollarım...bilmece...

kahveydi göz ve düştü hayalin esrarına,
bakışır ufukta bir iz'in demli envarına,
çilekeş damlalar dizilir de göz pınarına,
çeker nazarımı mazi bir kör intizâr,
gözyaşım buz keser,
.....yollarım...ah – u...zâr...

maviydi vuslat, sararmadan önce,
okyanus cesameti işlemişti içine,
hasret, özlemi pranga yapmadan önce,
hayalim çivit maviydi, sevgim civanmert,
siyah istila etti yarını,
.....yollarım...lacivert...

pembeydi umut ve hayaller tozpembe,
panjurlu ve bahçeli evde çiçekler gülpembe,
sıyrılır üzerimden asrın isli gömleği,
ufuk damlar sözüme şirler kor hem de,
perdeleri örtülür pembenin,
.....yollarım...”giz”lerde...

sarıydı hüznü ve hazan sarıydı ezelden,
hangi yaprak ki düşmedi tutunduğu yerden,
çekilirken canın her bir ilmeği bedenden,
gidişim karaydı, çığlığım sana kartanem,
yolundu / yontuldu papatya,
.....yollarım...cehennem...

kızıldı güller ve gül sevdamın yolları,
yürek kor yangınlar ocağı, hükümdür acı,
sokulsam batar diken, yükümdür sancı,
dokunsan kan damlar, beden eftarlı hancı,
koparır kendini, koparır seni,
.....yollarım...isyancı...

eflatun hayaller pembe olsa, duamdır,
ağızda binler ağıt maziye, bedduamdır,
isteyene mor menekşe, hediyem olsun,
derilsin güller rengarenk ve sözüm güldür,
yârin koynuna gidiyorum,
.....yollarım...nur / güldür...

04.08.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277114/gul-sevdamin-yollari.html>

Çiçek ve Aldatma (Akrostiş)

Çöle inkılâp eder, çiçeksiz kalan bahçe,
İsmi öper O'nun, isyana durur lehçe.

Çılgın gece cezbeder, namusun merakını,
Esrar sarar afakı, düşünmez firakını.

Kelâm yalana dosttur, 'doğru' zindanda hapis,
Vefa atılmış dama, sadakat resmen habis.

Elinden ayağına, vücut başka bir beden,
Aşkın fahişesine, elbet bulunur neden.

Lânet olası nefis, tutunmuş dizginlere,
Dirayet ehline ve kırbacı bezginlere.

Alûde olur ceset, nisyan kalın bir perde,
Tuşa gelmiş irade, hani cesaret nerde.

Mazi bahçen gül ise, eğlencen köçeksizdir,
Aldatıyorsan eğer, bahçen de çiçeksizdir.

28.09.04 / Zürich - Schweiz

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277327/cicek-ve-aldatma-akrostis.html>

HAYLAZCA (Akrostiş)

Sude konulmuş adı, dünyaya gelişinde,
Uyku haram gözüne, geceye dalışında,
Dilim ketum oluyor, maharetine zâhir,
Elinde imgesiyle, şiirde çokça mâhir.

Nice kelimelerle, manaları giydirir,
Us düşmüş ahvâline, medihleri saydırır,
Rüyet-i cemâline, masumiyet taht kurmuş,
Hayatsa huzurunda, sanki kıyâma durmuş.

Aşkla yazar elleri, kelâm paha biçilmez,
Yazdığı mânâlar, her gelene açılmaz,
Lâl eyler her kelâmı, letafeti aşikâr,
Aynı zamanda bir de, tevazuda pişekâr.

Zâtında güzellikler, dizilmiştir her dâim,
Cevvâl ve vefâlıdır, karakteriyle kâim,
Ağırdır duruşuyla, asalet var halinde,
...Su gibi bir berraklık, bulunur ahvalinde.

23.09.2009 / Müllheim am Main

Metin ESER

Not: Edebiyat Defteri'nin usta kalemlerinden "haylazca" rumuzuyla yazan sevgili Sude Nur Haylazca'ya ithafen yazılmıştır. Onu tarif etmek kolay değil ama benim kelimelerle ifade edebildiklerimdir bunlar. Şahsında çok birikimler barındıran ve aynı zamanda saflığını ve paklığını bozmayan nadir bir şahsiyettir. Kuş gibidir yüreği pır pır eder çırpınır. Bize normal gelen hallerde Sude hep hırpalanır. Dedim ya, çok temiz ve saftır yüreği, ondan çok şey öğrendim ve iyi ki varsın Sude.

Sevgi ve muhabbetlerimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277530/haylazca-akrostis.html>

Seni Hiç Sevmiyorum

Gecenin kör siyahı, yüreğimi yakmakta,
Yatağım kutup gibi, uykum göze akmakta,
Yalnızlık bir nöbetçi, başımda dikiliyor,
Her gece bu saatte, sanki can çekiliyor.

Gönül bahçem tar-û mar, ümidimse son demde,
Yıldızımı görmedim, gök bulutluydu hem de,
Yer çekiyor yağmuru, ha sağdı ha sağacak,
Gözyaşım dolu şimdi, ha yağdı ha yağacak.

Bir bıraksam kendimi, başıboş yaprak gibi,
Güneşe teslim olmuş, çatlamış toprak gibi,
Gönül bahçem talanda, rüyâlarım yalanda,
Sevdam alevleniyor, kapılarım çalanda.

Lâkin her bir kalkışta, dizde dermanım biter,
Ümitsiz çöküşlerde, ruhum cesedi iter,
Küllenmiş sokaklarda, ararım bir hâtıra,
Varsın hakaret olsun, rastlasam bir satıra.

Yârimden arda kalan, küçücük bir kelime,
Bulsam tozlu topraklı, alsam onu dilime,
Söylesem defalarca, yâr aşkıyla inlesem,
Anlamına bakmadan, milyon kere dinlesem.

'Seni hiç sevmiyorum', diyor birkaç kelime,
Nazım da geçmiyor ki, sazımdaki telime,
'Olsun varsın' diyorum, bunlar O'ndan yadigâr,
Yok kimse hasretimde, yalnız O bana nigâr.

Söyledikçe söyledim, tekrarı bıktırmadı,
Sevdamın kalesinden, bir taşı yıktırmadı,
'Canım' dedim yürekten, affeder misin beni,
Meğer ki yanılmışım, ters anlamışım seni.

Bir kinaiyyât vardı, bu cümlenin özünde,
Aslında söylediği, tam tersiydi sözünde.
'Seni çok seviyorum', demiş bana aslında,
Bense anlamamışım, o kargaşa faslında.

Bulut gökte dağılmış, tan yeri ağırmakta,
Heyecanım taşıyor, yâr beni çağırmakta,
Uçsam O'nun bağına, bülbül olsam gülüme,
Mutluluğu yaşasam, sokulsam nur/gülüme.

Ve desem sevdiğime, 'beni hiç sevme emi',
Artık yanlış anlamam, buluttan kapmam nemi,
Hani hep diyorsun ya, 'Seni hiç sevmiyorum',
Bense bu sözlerini, inan çok SEVİYORUM.

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/277882/seni-hic-sevmiyorum.html>

MAVİSEL (Akrostiş)

Metin günün birinde, uğradı bir kazaya,
Acısı can feryâdı, yayıldı tüm fezâya,
Vefa devreye girdi, malum eski eşinden,
İstemezdi ya Metin, mahrum olmak aşından.

Sermayesi bir candı, ömür boyu taşınan,
Elbette sabrı idi, günler boyu aşınan,
Lâkin birisi vardı, her dâim yanındaydı,
Devâ olurum diye, belki her ânındaydı.

Elâlem keyf peşinde, O'ysa telaşeliydi,
Dudasında ben varsam, o zaman neşeliydi,
Ellere kalsa idim, şimdi yaşamıyordum,
O ölüm engelini, belki aşamıyordum.

Günler ve haftalarca, baş ucumda durmuştu,
Lâl eyleyip kelâmı, "Neden ?" diye sormuştu,
Uyku gözüne haram, yorgunluğu diz boyu,
Emeği dağlarvâri, soyu insanlık soyu.

Selâmete kavuştum, müteşekkirim O'na,
Eşsiz gayretleriyle, dertlerim erdi sona,
Rahatım şimdi artık, teşekkür yetmez sana,
.....Hakkını helâl eyle, şu üç günümde bana.

Eski eşim Mavisel Dedeoğlu Eser hanıma ithafımdır.

25.09.2009 / Müllheim am Main

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278174/mavisel-akrostis.html>

Sevgi Bebeğim

*** ' İlk defa bir şiirimi hem hece ölçüsü hem de serbest şekilde yazıyorum. Değerli dostlar beğeninize sunarım. '!!!

Bilir misin doğmadan, öldürülen bebeği,
Ve hiç nefes alamaz, kesilemez göbeği,
Dünyası; anne rahmi, gayrısını görmemiş,
Anne; hayat bağı, "O" nun için örmemiş.

Oysa daha küçücük, miniciktir elleri,
Ve hiç açamadığı, rengarenktir gözleri,
Parmak kadardır boyu, tıp tıp atar yüreği,
Duyguları var onun, deme "nedir gereği".

Hayata ne lazımsa, vücuduna serilmiş,
Yaşamayacak ama, dünya için verilmiş.
Bilir misin "O" masum, hiç bilmiyor aslında,
Dünyaya gelmeyecek, şu dokuz ay faslında,

Farkında da değildir, kendisini ne bekler,
Belki karar gecikse, ömre birkaç gün ekler,
Bilinmez gizli gerçek, doğmadan gelir oysa,
Yüzyüze geleceği, yalnız...ö l ü m d ü r...o y s a,

Daha doğmamıştır ya, ağlamak yasak "O" na,
Ve bir de hiç gülemez, çünkü çok erken "O" na,
Parmak kadar bedenden, uzatır ellerini,
Minicik dudağından, anlamam dillerini.

Uzaniyor merakla, anneye dokunmaya,
Belki de sevgisini, kendince duyurmaya,
Ve hala bilmediği, "gerçek" gizlidir oysa,
Kendisini bekleyen, yalnız...ö l ü m d ü r...o y s a,

Ve beklenen an gelir, verilir ruhsuz karar,
Kârmış gibi görünen, baştan ayağa zarar,
Bir elektrik fişini, çeker gibi çekilir,
O küçücük canının, ruhu ipe çekilir.

Zaten karanlıktadır, aydınlanmamış rüya,
Bir daha kararmıştır, karartılmıştır dünya,
Haykıramaz belki ya, ilk ve sondur sancısı,
Sessiz ağlamak gibi, susar yürek acısı.

Ey yüreğimde "sevdam", gözümün son ağrısı,
Duymaz mısın sesimi, bu bir yürek çağrısı,
Bir bebek heyecanı, içimde çok büyürken,
Karanlığı mı biçtin, sana koşup yürürken,

Nereden bilirdim ki, doğmaz "sevgi bebeğim",
Sonsuz umut beslerken, solmuş meğer çiçeğim,
Sevdamin bilmediği, "gerçek" gizliymiş oysa,
Susmak gibi bir kader, yalnız...ö l ü m m ü ş...o y s a.

31.07.04 / Frankfurt

Metin Eser

*- S e v g i...B e b e ğ i m

Bilir misin?
doğmadan öldürülen bebeklerin acısını,
.....onlar hiç nefes alamamıştır,
yaşadıkları rahimden başka bir dünyayı

.....hiç görememiştir,
oysa;
.....elleri,
.....gözleri,
.....yüreği,
.....duyguları,
bilinen ne varsa varlık adına
.....hepsi dünya için verilmiştir,
.

ve bilir misin? 'O' masum,
dünyaya gelebileceğini bile bilmeden büyürken,
farkında değildir kendisini neyin beklediğini,
ve bilmediği o gizli gerçek
.....daha doğmadan
.....yüzyüze geleceği bir...ö l ü m d ü r...o y s a,
ağlayamaz;
.....çünkü doğmadan
.....ağlamak da yasaktır ona,
gülemez;
.....çünkü gülmek için
.....daha çok erkendir ona,
.

parmak kadar bedeniyle,
.....uzatır elini ve minicik parmaklarını,
.....sevdiği annesine dokunmaya,
.....belki sevgisini duyurmaya,
ve hala bilemez
.....kendisini bekleyen bir...ö l ü m d ü r...o y s a.

Ve beklenen an gelir,
.....karar verilir,
bir elektrik fişini çeker gibi,
.....o küçükçük canın
.....canı çekilir.

Zaten karanlıkta olduğu dünya,
hiç aydınlanamadan
.....bir daha kararır / karartılır.
ağlayamaz belki ama,
ilk ve son hissettiği acıyla,
.....sessiz ağlamak gibi susar,
.....sadece...s u s a r...

Ve...s e v d i ğ i m,
içimdeki "sevdam",
.....bir bebek heyecanı ile büyürken,
karanlığı mı biçtin bana
.....sana doğru koşar adım yürürken,
nereden bilirdim ki,
.....'sevgi bebeğim' doğmayı düşlerken,
.....onu bekleyen
.....susmak gibi bir...ö l ü m m ü ş...o y s a.

31.07.04 / Frankfurt

*** ' İlk defa bir şiirimi hem hece ölçüsü hem de serbest şekilde yazıyorum. Değerli dostlar beğeninize sunarım. ' ! ! !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/278512/sevgi-bebegim.html>

Ümidim Kopuk Uçurtma

Üşütüyor beni bu yağmur,
hayallerim ıslak, gözlerim nemli,
ve sen, avucumdan akan su gibi
.....düşüp karışıyorsun...s e l l e r e...!
ayaklarım yere mihlanmış,
.....ümidim kopuk uçurtma,
.....takılıyor...t e l l e r e...

ne gariptir, yasak mı ki?
aklıma getiremiyorum bile
.....ne yüzünü,
.....ne konuştuklarını,
.....ne de sana söylediklerimi,
ve bir hayal ânı kadar önce
hatıralar çoktan gömüldü...b i r...y e r l e r e...

ve kırık kalbim,
.....yıkık şehrim,
.....harabelerim var arda kalan,
bu da ilândır dinleyene
.....isteyene bedelsiz satıyorum....

topladım valizimi ve son kez aynaya baktım,
'buraya kadarmış Metin' dedim,
gözümde bir damla yaş,
.....içim müsterih olarak...
.....bıraktım seni...e l l e r e...

usul usul inip merdivenlerden,
artık dönüşü olmayan bir yolculuğadır bu gidiş,
.....ardımda kalanlar mutlu olsun,
.....yeter ki yarınlar umutlu olsun,
.....ve kırgın değilim canları sağolsun...

her zaman derim ya;
ben acıyı şerbet niyetine içmedim mi?
“ e l v e d a ” derken dilim,
şu yorgun bedenim ve yılların ağırlığı ile
.....akşam kızılığının düştüğü ufka doğru,
bir bilinmez yolculuğa çıkıyorum.

b e l k i
.....y e n i g ü n
.....a ğ a r ı r k e n
.....v a r ı r ı m.
.....m u t l u l u ğ u
.....b u l a c a ğ ı m
.....b i r...y e r l e r e....

05.08.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/280661/umidim-kopuk-ucurtma.html>

KUMA (Akrostiş)

Katlediyor yüreği, küçücük bir kelime,
Uğruna hayat heba, alamam ki dilime,
Mahiyeti hayasız, onura büyük darbe,
Aşk adına vallahi, girilmez ki bu harbe.

Gözü doymaz ki nefsin, istedikçe ister o,
Eğer durulmaz ise; dünyayı da ister o,
Türlü hayaller kurar, üç beş günün kârına,
İyileşmez bu yara, bugünden ta yarına.

Rızası yok garibin, zaten sorulmamıştır,
Elinden birşey gelmez, hayra yorulmamıştır,
Ne çare boynu bükük, geçer ömür süreği,
İster mi ki sevdiği, sevsin başka yüreği.

Nihayet o gün gelir, kaynar sular dökülür,
Üzülür ta derinde, sanki yürek sökülür,
Zemheri midir yakan ve beden parsel midir?
Elin kadını evde, ya kendisi el midir?

Rüyaları kabustur, boğazında bir düğüm,
İstemediği durum, çözülmez bir kördüğüm,
Ne yapsın şimdi kadın, hangi göğü cınlatsın,
En sevdiği sormamış, kime derdin anlatsın.

Küçük görülen sevgi, boşuna mı şahlanmış,
Umursamaz tavırlar, bedenine saplanmış,
Maziyi hatırlar da, o bembeyaz gelinlik,
Acaba olacak mı, bundan böyle kefenlik.

Gözün gördüğü değil, gönlün sevdiği yârdır,
Eşya değildir sevgi, satışı sanma kârdır,

Leyl hatrını say hiçe, kalbin değilse taştan,
Sorma dünü bugünü, al hadi yeni baştan.

İstiyorsun aşkının, yüreğinde tek olmak,
Nasıl bir mantık söyle, tek yürekte çok olmak.

30.08.04 / Adapazarı

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/281333/kuma-akrostis.html>

Ay Bakışlı Sevdiğim

Sorsam sana sevdiğim, neyim ben alemimde,
Yüreğinin yakarı, biricik sevdiğin mi?
Aşkın tarifi miyim, şiir mi kaleminde,
Şu halinin mimarı, yürekten sevdiğin mi?

.....
.....
.....
.....

Sor ki bana sevdiğim, nesin sen alemimde,
Yüreğimin yakarı, kor bakışlı sevdiğim,
Aşkın tarifi gibi, şiirsin kalemimde,
Şu halimin mimarı, can yakışlı sevdiğim.

Bahar desem az gelir, yaşattığın mevsime,
Rûha sükûnet verip, sızıyorsun hissime,
Hele o güzelliğın, sığmaz hiçbir tersime, ___[tersim: Resmini yapma]
Cilvene kapıldığım, gülen yüzlü sevdiğim.

Çekip götürsen beni, yüreğinin hârına, ___[hâr: Sıcak, yakıcı]
Kimsenin bilmediği, Anka'nın diyârına,
Yaşat bana bugünü, kalmayalım yarına,
Aşkımın mihmandarı, kor bakışlı sevdiğim. ___[mihmandar: Ağırlayan, misafir eden]

Yürek yanar derinden, söyleyemez nârını,
Erir de hasretinden, düşünür mü kârını,
Yalnızca sana yorar, bugünü ve yarını,
Hayatımın hayatı, yaz bakışlı sevdiğim.

Vücuttan çıksak bir an, hayallere sarılsak,
Mazinin dertleriyle, ebediyyen darılsak,
Sonra aşkın elinde, tam ortadan yarılsak,
Canımın can katanı, melek yüzlü sevdiğim.

Almasak yanımıza, ne ekmeği ne suyu,
Sensizliği düşünmek, çıkılmaz bir kör kuyu,
Aşkını yaşamaksa, hissettiğim her duyu,
Kokusuna kandığım, çiçek yüzlü sevdiğim.

Seni anmak mevsime, sıcacık bir yaz verir,
Ya dokunmak tenine, dayanılmaz hâz verir,
Yüreğinde var olmak, sana çokça nâz verir,
Gecemin ay ışığı, beyaz tenli sevdiğim.

Şiirime sığmazsın, kelâmım âciz kalır,
Yüreğimin yarısı, kor bakışlı sevdiğim,
Bin ömür yaşasam da, şu benim naçiz kalır,
Şu halimin mimarı, ceylan gözlü sevdiğim.
Aşkımın mihmandarı, kor bakışlı sevdiğim.

10.09.04 / Eskişehir

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/282136/ay-bakisli-sevdigim.html>

Bana Resmen Demissin

son mektubunu aldım, bu sabah,
'arama beni artık'...d e m i ş s i n,
'hiç bekleme yazmayacağım,
.....bitti bu aşk, unut gitsin'...d e m i ş s i n...,
geride ne kaldıysa senden yana
.....'hepsini yakmamı da'...i s t e m i ş s i n,
'bir hatıra kaldıysa hafızanda
.....onu da sil bitsin'...d e m i ş s i n...

çekmecedey bir resim,
.....yarısı sen, yarısı ben,
'onu da yak kül olsun
.....küllerini de saklama'...d e m i ş s i n,
ve son geceden kalan hazları
'yaşamadık say, olmadı hiç,
.....varsay ki tanışmadık'...d e m i ş s i n...

giderken hoşçakal demiştin de,
kanepenin üzerinde unuttuğun,
.....ve senden arda kalan
.....sen kokan bir şal,
.....bir de 36 numara beyaz ayakkabıların,
ama onları da yazıp mektubuna,
.....'kargoya ver gönder'...d e m i ş s i n...

hani beraber gittiğimiz kır kahvesi vardı,
çocuklar ne güzel saklambaç oynardı,
saatlerce onları seyre dalıp
.....ne hayaller kurardık, çocuklarımız üzerine,
şimdi ise ne acıdır ki,
o çocukları hiç hayallerden kurtaramadık...
ve sen 'o kahveye artık gitme,
.....beni düşündürmesin'...d e m i ş s i n...

boğazın kenarında fakir kahvaltılarımız vardı,
.....simit ve krem peynirli,
.....hey gidi günler hey,
sanki saray kahvaltısı kadar tatlı gelirdi bana,
ve şimdi sen 'artık oraya da gitme,
.....simit ve krem peynir de yeme'...d e m i ş s i n...

dudaklarını benden aldığından beri,
gözlerini kaçırıp götürdüğünden beri,
ve ellerini alıp gittiğinden beri,
bedenen çökmüş bir tenim ben,
ve sen bunları da 'hiç düşünme'...d e m i ş s i n...

rüyalarıma girmeyecek,
.....hayallerimi süslemeyecek,
şiiirlerim sana olmayacak,
.....sevmeyecek ve
.....dahası sevilmeyecekmişim...
nefes alışımında kalbim ve dudaklarım
.....ismini sayıklamayacakmış,

ve daha senden olan,
.....seni çağıran
.....her ne varsa arda kalan,
hepsini 'ebediyyen unut'...d e m i ş s i n,
zaten mektubun sonuna da ekleyip,
'okuduktan sonra bunu yak gitsin'...d e m i ş s i n...

bu kadar yazmana gerek yoktu aslında,
tek kelime söylemen yeterliydi...
çünkü, gül yüzlüm,
sen bana resmen öl...d e m i ş s i n...

15.08.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/282422/bana-resmen-demissin.html>

Bebekler Ağlamasın

En büyük silahı ağlamaktı
.....b e b e k l e r i n,

Binlerce bomba düştü üzerine
.....ç i ç e k l e r i n,

Hatırası olmaz yaşanmamış
.....g e l e c e k l e r i n,

İki üç günmüş bütün hayatı
.....k e l e b e k l e r i n,

'Anne-baba' diyemiyen minicik
.....y ü r e k l e r i n,

Şimdi binlercesi ağlıyor masum
.....b e b e k l e r i n.

21.08.04 / Eskişehir

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/283031/bebekler-aglamasin.html>

Sanma ki Vazgeçtim

her biri farklı acıların hatırası olan
.....bir tesbihin tanelerini okşuyor parmaklarım,
her dokunuş,
.....içte gizli
.....ve maziden kalma hatıraları çekiyor
.....hayal perdelerine,
.
gözlerim;
.....keskin bir kartal bakışı gibi
.....kah kısılmış
.....kah buruk
.....ufuktaki kızıl ve siyah dönüşümleri,
.....doğan ve batan günü izliyor günlerdir.
.
bugünümün dünden farkı mı var ki
.....yarınımın bugünden farkı olsun...
.
H e y h a t...(!.),
acıyı şerbet gibi içerken
ve tesbihimde 'Ya Sabır' ları çekerken,
hayalime düşen suretin
.....içimde en büyük sevdayı beslerken,
ben biliyordum aslında
.....yine acı hatıraların yüreğime miras kalacağını,
dedim ya,
.....mazi; günüme acıyı damlatmış,
.....günüm istikbale acı sızdırıyor,
.
cam kırıklarını giyiyorum üzerime,
ve onların üstünde yatıyorum her gece,
çığlıklarımı duymuyorsan,
.....batmıyor mu?
.....canım yanmıyor mu sanıyorsun?
bilirim ki sen de
.....yatağında alev alev yanıyorsun,
peki bu yangınını neden haykır mıyorsun?
.
s e v d i ğ i m,
ben...a c ı y ı...şerbet niyetine elinden...i ç t i m,
sesim çıkmıyorsa eğer
s a n m a...k i...s e n d e n...v a z g e ç t i m...(!.)
.
yeni bir günün kızıllığı daha belirirken ufukta,
elimde "kara sevda" mın tesbihi,
.....ve acıdan yapılmış tanelerini
....."Ya Sabır" diyerek çekiyorum,
Çünkü;
.....s e n i...s e v i y o r u m.

02.08.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/283494/sanma-ki-vazgectim.html>

Elvedâ İstikbâl Merhaba Mazî

hüzünde bıraktığım mazinin
ve mutluyum dediğim dünün ardından,
yüzümde oluşan tebessümle
.....yarının mor menekşelerini
.....kırmızı güllerle değiştirmiştin...
gerçi elime dikenleri de batmıştı,
zararı yok biraz da kanatmıştı ama
yine de
.....'gülü seven dikenine katlanır' demedim,
Çünkü ben,
.....dikenler arasında bir gülü sevdim...

Sevdam güleydi, batacağı elbet dikenini,
her dokunuşum kanatacak
.....canımı yakacaktı,
ama razıyım
.....çünkü gülün sevdasıydı bu,
bambaşkaydı,
.....bülbülün sevdasını anladığım
.....ve dahi kıskandığım sevdaydı bu,
ve sordum kendime,
.....yabana mı atacaktım?
yoksa zoru görüp
.....kolaya mı sapacaktım?
düşüncem hayalime,
.....hayalim mantığıma,
.....mantığım bedenime ve dilime dur dese de,
.....ve sürekli aşkımın çileli tarafını gösterse de,
d u y m a d ı m,
.....g ö r m e d i m,
.....b i l m e d i m,
içimdeki ümitsizlik çağırışlarına,
'bunun sonu uçurum' bağırışlarına,
.....hiç mi hiç kulak asmadım....

___ "Ben sevdim mi? adam gibi severim",
___ Bir dostun dediği gibi "ölümüne severim",
___ Kah ağlarım kah gülerim ama,
___ "Ben sevdim mi? yüreğimden severim..."

bu sözlerim ser levha oldu başucumda,
.....hayalimde suretinin her yankılanışında,
.....ve dahi maziye gömdüğüm hüznler
.....tekrar tekrar dirilip hayatıma sarılışında,
bu sözlerim ser levha oldu başucumda,

bu aşk;
.....dünümden çıktığım bugünüme,
ve dahi yarınıma güneş gibi parladığında,
dillerim elbette susamazdı,
aşkın heyecanı ile dört nala koşardı, ve
kelimeleri denizlere doldursam vallahi taşardı..

Ve
Buz gibi pınarlardan söküldüm aktım,
çağlayanlardan taşıp kendimi bıraktım,
'Canım', 'Hayatım', 'Birtanem' derdim,
'Yüreğim', 'Küçüğüm', 'Çiçeğim' derdim,
zannımca hoş kelimelerdi dudaklarımdan dökülen,
sanki asırlardır dilimin söylemeyi unuttuğu

tozlu gönül raflarında yeniden parlayan sözlerdi,
dedim ya hoş sözlerdi, hoştum
ve içim geldiği gibi koştum O'na,

ve Ey Sevdamın Gülü,
sana hep derdim de anlamazdın,
ama bak aslında ben ne derdim:
'Canım' dediğimde,
.....canım titrerdi, ürperirdim...
'Hayatım' dediğimde,
.....bilirdim ki sensiz kalırsam ölürdüm...
'Birtanem' dediğimde,
.....paylaşmadığım tek sensin
.....ve seni kendime, kendimi sana
.....tek paylaşılan şey bilirdim...
'Yüreğim' dediğimde
.....kalbim her atışında,
.....seni pompalardı kan yerine
.....vücudumun her yerine,
'Küçüğüm' dediğimde
.....küçük küçük milyonlarca mutluluk çiçeği açardı,
ve 'Çiçeğim' dediğimde
.....o çiçeklerin hepsi yalnızca sen kokardı, sadece sen.....
ve her sözün ardından
.....içim titrer, gözlerim de dolardı,

çünkü; hüzünde bıraktığım mazinin
ve mutluyum dediğim dünün ardından,
yarının mor menekşelerini
kırmızı güllerle değiştirmiştim,

dün ve yarın arasındaki bugünüme,
mazim damladı ve tarih tekerrür etti,
elime yeniden mor menekşeler verildi,
.....'sen gülü sevemezsin' denildi,
ve söylediğim... 'h o ş '...sözlere de
.....maalesef...' n a h o ş '...denildi.

kimse bilemez neler hissettiğimi,
herkes hakkını helal etsin dostlar...! ...
sanki şehir üzerime yıkılıyor,
.....binlerce beton yığını
.....bedenime yığılıyor,
bu depremden sağ çıkmak,
dahası dimdik ayakta çıkmak,
bana ihtimalde "zor" görünüyor...

elimde kalan ise;
'gül sevdam' ve 'hoş sözlerim',
bunlar bana senden iade...
eğer şu depremin altından sağ çıkarsam,
onları da yarın Rhein nehrine salacağım,
ardından içim buruk seyre dalacağım,
nasıl olsa denize ulaşacaklar,
ve sayısız su damlasına sevdamı anlatacaklar,
oysa...s ö y l e m i ş t i m...sana
"kelimelerimi denizlere doldursam taşardı",
yarından sonra gör bak nasıl da taşıracaklar.

içimdeki 'gül sevdam' ise,
ölümüne kadar benimle yaşar,
az önce...s ö y l e m i ş t i m;
ben seversem ölümüne severim,
sevdam uğruna beyaz kefeni;
.....gömlek niyetine giyerim.

son sözümü...d i y o r u m...ve...g i d i y o r u m,

elveda 'güllü istikbal',
merhaba 'mor menekşeli mazi'....

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/284121/elved-istikb-l-merhaba-maz.html>

K Ü Ç Ü Ğ Ü M

Son talandan beridir
hiç girmedim gönül bahçelerime
ne küllerden haberim var
ne de boynu bükük ve
susuz kalmış çiçeklerimden

K ü ç ü ğ ü m!
ve sen
iyi düşün istersen,
çok zor günler geçirdim ben.

o dilime almaya korktuğum kelimeler,
dilsiz sevdalarımın rüyalarını süsledi,
uykuların içinde kabuslara dolandım,
hiç bilmediğim korkularla uyandım,
ve karanlığa dalmak nedir bilmezken,
sabahlara kadar ne geceler biriktirdim,
güneşin doğusunu sevinçle değil
korkuyla izlerdim....
gözlerimin halsizliğine teslim düşerdim de,
nerede yattığımı bilemeden
uyur kalırdım köprü altı çocukları gibi
kıvrıldığım yerde....

K ü ç ü ğ ü m!
ve sen
iyi düşün istersen,
ne zor günlerden geçtim ben...

y ü r e ğ i m;
yaralı kuş kanadından daha çok kanıyor,
gözyaşlarım senelerdir içime akıyor,
hiç kimse görmemiştir ağladığımı,
ve kimse bilmez şikayetlerimi,
herkesin sırdaşı geceler bile şahit degildir,
okyanus dolusu gözyaşlarıma...
çektığım acıları haykırırdım da
kendim bile duyamazdım çığlıklarımı,
yalnızlığın soğuk sarmalayışları bile ürkerdi benden,
üşümekten korkardı saramazdı,
neyin var diye soramazdı.....

K ü ç ü ğ ü m!
ve sen
iyi düşün istersen,
ne yangınlardan çıktım ben...

küflü zincirler var gönül kapılarında,
sor ki asırlardır bu haldeyim....
sakın deme bana anahtar gerek,
varsa eğer sen de olsa gerek....
yada boşver bırak beni neyine gerek...

bu yürek yorgun,
ve sen genç güzel...k ü ç ü ğ ü m,
dedim ya ben sana iki numara...b ü y ü ğ ü m,
gözlerinin parlaklığına kıyamam,
sözlerinin heyecanını kıramam,
sevmelerin bile daha ateşlidir senin
ben sana uyamam....

birak beni kendi halime, n'olur bırak,
gerekirse can çekişeyim senelerce,
kuytu köşeler kaderim olsun,
ölüm sessizliği; hasret çektiğim bir dost,
geceler; güvenmediğim sırdaş olsun....
sense ardına bakma ve git,
bekler elbette seni bir yerlerde,
en az efsaneler kadar,
ve senin yüreğin kadar büyük bir sevda...

söyleme bana yaş farkının önemi yok diye,
söyleme bana sevgi ferman tanımaz diye,
söyleme bana seni seviyorum diye,
söyleme....!
yalvarırım söyleme....!
zor tuttuğum yüreğimin kilitleri kırılacak yoksa,
küflü zincirlerimin ardındaki
sönmeye yüz tutmuş küllerim
tutuşacak sevgi rüzgarından.....
sonra alevler bacayı saracak,
sonra yüreğim kor gibi yanacak,
sonra gözlerin
sonra ellerin
sonra dudakların bana dokunacak,
sonrası tam bir yangın olacak...k ü ç ü ğ ü m,
tam bir yangın olacak....

ve sen,
k ü ç ü ğ ü m!
dağların ulaşılmış zirvelerinden
yokuş aşağı koşarak inerken,
yine bahçelerim talana uğrayacak....
ve ardından gelen sorular,
daha öncesinde olduğu gibi
hep cevapsız kalacak....

ve sen
k ü ç ü ğ ü m!
önce dudaklarını,
sonra ellerini çekip alacaksın,
en nihayet dizlerimin dermanı
o yürek yangını bakışlarını kaçıracaksın...

sorma bana neden diye,
nereden biliyorsun diye,
belki bu sefer farklı olacak diye...

bütün bunlar tarihten bir tekrarın
bu zamana düşen gölgeleridir...k ü ç ü ğ ü m....

gel söz dinle,
aslında
çok isterim seninle,
bin gönül dolusu sevgiyle,
çıkmağ dağların doruğuna
en yükseğine....

ama
gel söz dinle,
unut beni,
ve gönül hazana,
çiçeklerim talana uğramadan,
hayallerim senle dolmadan,
usulca git,
sevginle git,
aşkla git,
yüreğimi yakmadan,

dudaklarırna konmadan,
ellerime dokunmadan,
gözlerime bakmadan,
git.

ve sen
k ü ç ü ğ ü m!
artık düşünme istersen,
gönlümden geçeni dilersen,
bana bağlanma derim, sevmeden git,
hiç kanırna girme istersen,
bir kerecik söz dinlersen,
sevme istersen,
hadi gitsen,
artık
sen.

K ü ç ü ğ ü m!
Ve
Sen
Çok
Seviyor
Bile
Olsan
Ben
Sevmeden
Git
İstersen.

25.07.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/285854/k-u-c-u-g-u-m.html>

SUSARDIM

Daha düne kadar
.....penceresiz dört duvarım vardı,
Gecemi de gündüzüme de
.....yalnız onlar sarmalardı...
soğuktu yüzü duvarların,
konuşmazlardı amma,
yalnızlığımı tüm çıplaklığı ile
.....bütün uykusuz gecelerimde
.....hep yüzüme haykırırlardı,

s u s a r d ı m,
tek kelime söylemeden,
acılarımdan inlesem de
.....inlemeden,
hep o yürek yıkan, can acıtan sözler
.....kulaklarımı sağır edecek kadar
.....çınlardı duvarlarda,
yalnızlığın girdapları ne kadar savurursa,
karanlığın tokatları da o kadar acıtırdı,

s u s a r d ı m,
birkaç damla birikirdi göz pınarlarıma,
özgürce akmak için zorlardı ve gözlerim yanardı,
göz kapaklarımı kapatamazdım,
bilirdim her kapanış
.....bir sağnak yağmurun
.....habercisiydi bende...
yutkunurdum, çaresizliğin kollarında,
hayatın cam kırıkları takılırdı boğazıma,
yırtardı, keserdi,
.....kanım akardı aldırılmazdım da,
her damla da canım yanar ve
.....işte şurama, tam yüreğime
.....paslı hançer gibi batardı...

s u s a r d ı m,
oysa özlemlerim vardı birikmiş kin gibi,
bir ışığım olsa
.....benim de yüreğim yanardı yanmasına da,
avuçlarıma her bakışımda,
mazinin acı izleri,
ve parmaklarımın arasından süzülen
.....küllü hatıralar görürdüm...
ve bir tek kelime söylemeden
.....kaç gece eskittim ben
.....ömür sermayesinden,

her gecemin sabahı oldu olmasına da
yüreğimin buruk acıları,
yarınımın garip sancıları,
ve dahası umutlarımı çalan
.....sahte sevgi talancıları
.....içime ektikleri meyvesi acı olan
.....o tohumlarla bırakıp giderlerdi,
.....her gündüzün seher başlangıçlarında...

s u s a r d ı m,
bir kelime söylesem
.....duvarlar üzerime gelecek
bir şikayete yeltensem

.....tüm suskular
.....en büyük çığıklardan daha çok yankılanacaktı,
ama ben...s u s a r d ı m...

sabah ezanları yırtardı taze kefenlerimi,
çünkü her gecenin sabahında,
kendimden kaybettiğim nice cenazeler
.....defnedilmeyi beklerdi sıra sıra...
ve ben halâ...s u s a r d ı m..

çıt çıkmazdı odamda, tık olmazdı,
.....saatin tik taklarından başka...
bazen gözüm yelkovana takılır,
her dakika adımında
.....canımdan bir ilmek çekildiğini hissederdim,
ve her saat başı
.....akrebin farketmeden aldığı o büyük yol,
.....ömrüme doldurulamaz bir boşluk daha katardı,
ve korkardım takvim yapraklarına bakmaya,
ve ne çok uğraşırdım
.....yılların su gibi akıp gittiğine aldırmamaya...

bütün bu hallerime ket vurulan
.....o gece,
sustuğum son geceydi,
ilk kez dudaklarım kıpırdadı,
ve tüm suskular sustu,
çatlamış dudaklarımın hasret çırpınışlarında
.....bir çırpıda çıkan 'seni seviyorum' oldu,
ve ardından
.....ürkek bir tekrar daha,
sonra bir daha...
bir daha.....
bir daha.....

avuçlarım hafiften yanmaya,
gözlerim gülmeye,
ve hemen ardından baktığım aynada
.....yüzüme can gelmeye başladı.
bir el dokundu çok uzaklardan
.....bedenimdeki yılların yorgunluğuna,
bir söz girdi kulağımdan,
'ben de seni seviyorum' diyen,
bir söz ki, dünyalara bedel,
bir söz ki, bin ömre bedel,
bir söz ki, acılarımı alıp maziye gömen...

duvarlar mı? ne oldu....
mazinin uçurumuna attım
.....ve yıktım onları.
ş i m d i!
.....dört yanım bahar mevsimi,
b e n s e
.....yeni uçmayı öğrenen kuş gibi
.....kanat çırpıyorum
.....duvarların ardında beliren
.....ufukta gördüğüm
.....o büyük...s e v d a y a..

i ş t e;
karınca misalî düştüm yollarına,
ömür yeterse vuslata,
.....dudaklarına bir öpücük kondurmaya,
yahut
.....s e v d a m ı n
.....y o l u n d a
.....ş e h i t

.....olmaya.

Küçüğüm!

.....eğer...sen

.....olmasaydın,

.....ebediyyen

.....susardım...

28.07.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/286559/susardim.html>

ELLERİN

Tenime ilk dokunan, bedenim nâdîdesi,
O küçücük ellerin, yüreğinin dîdesi,
Pamuk desem az gelir, elimdeki hissine,
Ve o sıcaklığının, dayanılmaz hissi ne?

Ellerin ateş gibi, volkanların öncüsü,
Ellerin hayal gibi, düşüncenin sözcüsü,
Ya o avuçlarının, içime saldığı kor,
Gel şimdi bu durumu, kolay ise hayra yor,

Her dokunuşun bana, şu canıma can gibi,
Parmaklarının hissi, damarıma kan gibi,
Yüreğini görürüm, haykırışı duyarım,
Ellerin davet etsin, her çağrıya uyarım.

Ellerin dans ediyor, ellerim arasında,
Ellerin hadi diyor, bakışların raksında,
Heyecanım vuruyor, parmağımın ucuna,
Hadi artık bekletme, al elimi avucuna,

Dudakların susmalı, ellerinden dinlerim,
Gözlerimi kapayıp, ellerinde inlerim,
Dayanılmaz bu dansı, hiç bitmesin isterim,
Ellerin Ellerime, hep kenetlensin derim.

23.07.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/286872/ellerin.html>

Hayat - Aile Kadını

H a y a t,
'Hayat Kadını' koymuş / hayasızın adını,
Hayattan alıkoymuş / o hayatsız kadını,

G e c e,
Örtülerine sarmış / sözde zevkin adını,
Tuzaklarına katmış / sahte balın tadını,

A d a m,
Söyler durur dilinde / ihtiyacın adını,
Nefsin günah izinde / lazım görmüş kadını,

K a d ı n,
Girmiş tuzağa gizler / söyleyemez adını,
Her an vicdanı sızlar / pişman 'Hayat Kadını',

İ b r e t,
Alalım bugünlerde / 'kız çocuğu' adını,
Yapalım yarınlarda / bir "Aile Kadını".

24.07.04 / Frankfurt

*** Çocuklarımıza (özellikle kız çocuklarımıza) daha fazla ilgi ve özen gösterelim. Haya konusunda verdiğimiz terbiyelerde ne kadar eksiklerimiz olduğu toplum hayatının ince bir sentezini yaptığımızda hepimiz tarafından daha net görülecektir ümidindeyim. Bu şiirimi (önce kendim olmak üzere) tüm anne ve babalara ithaf ediyorum.

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/287586/hayat-aile-kadini.html>

ASPIRİN (Akrostiş)

'Aspirin', takma adım, aşk ağrısına birebirim,
Su falan hiç gerekmez, eritmeden de içilirim.
Paşa gönlün isterse sabah-akşam kullanmalısın,
İnanmazsan sor bana, hem aç hem tokken almalısın.
Rahatça kullan tatlım, korkma, yan etkim yoktur benim,
İcabında çift doz al, ağrıların kaybolsun derim,
Ne derse desin alem, 'Aspirin' im ve birebirim.

22.05.04 / Stuttgart

Metin Eser

Not: 7+9= 16 lık hece ölçüsüyle yazdığım ilk ve tek şiirimdir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/287968/aspirin-akrostis.html>

BİL Kİ !

Dünya kârı / ahirete geçemez,
Sanat kârı / sanatkârı geçemez,
Ömür fânî / fena ile geçemez.
Bil ki çâre / biçâreye ilaçtır,

Sözün özü / söz ehline gerektir,
Aşkın közü / meşk ehline gerektir,
İlmin safı / cehl ehline gerektir,
Bil ki deva / dert ehline ilaçtır.

Dostun hası / güzel kalbe şîârdır,
Gözün yaşı / seven gönle şîârdır,
Ömür yaşı / kemalâta şîârdır,
Bil ki cefâ / hal ehline ilaçtır.

Hakk'a iman / tevhid üzre kabûldür,
Tevhid yolu / teslim üzre makbûldür,
Teslim ise / tevekküle dühûldür,
Bil ki hafâ / setr ehline ilaçtır.

Bütün konu / muhataba duyurulur,
Hayat fonu / inancındır duyurulur,
Yolun sonu / belki yarın duyurulur,
Bil ki ölüm / kâmil ins'e ilaçtır.

30.06.04 / Wiesbaden

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289251/bil-ki.html>

Bekliyorum Ufukta

denizler ötesinde ki sevdamin düşüyle,
koyulurdum yollara seherin alazında,
yaz kış demeden, soğukta titremeden,
vururdum yollara yıllardan yorgun bedenimi.
sorma bana kaç gün kaç geceydi,
gittiğim o sahilde kaç mevsim eskidi.

bilir misin ne uğruna, beklerdim,
gurbetin her akşamı çöktüğünde,
duyar mısın ne görmeyi isterdim,
kızıl düşlerin gece siyahı yokluğunda,

denizin mavisini de bilirim, masivasını da,
dalgaların delisini de, sakın olanını da,
sırdaş dost arkadaş oldum cansızlarla,
taş, toprak, dalga, köpükle konuştum,
seni sayıkladım, ayak üstü uykularda,
her halinle seni anlattım, bıkmadan
bütün balıklar seni öğrendi
şuurlu şuursuz sayıklamalarda,

bast-ı zaman içinde çıktım zamandan,
bir lokma ekmekle bir asır yaşadım,
bir yudum suyla ne hayaller taşıdım,
yıldızları seyre daldığımda, seni,
kayan bir yıldızın dileğinde, seni aradım,

seher yelini bana sor, sabah nevmi,
güneşe bakıpta arardım gözlerini,
koklardım bulutun yağmur kokan nemini,
arardım buseni ve özlediğim nefesini.
sonra beklerdim yağmasını rahmetin,
açardım avuçlarımı, beklerdim öylece,
belki bir damla içinde inersin diye,
belki senden bir hatıra düşer diye,
sırsıklam ıslanırken soyunurdum göğşe,
belki yağan her katre sensin diye,

denizler ötesinde ki 'aşk busesi',
yeni birgün daha giriyor umuduma,
gözlerim söz verdiğin ufukta kilitli,
S e n...de bakıyor musun şimdi,
benim baktığım seraplı ufuklara,
deniz mavisini hülyalara dalıyor musun,
bir yelkenli düşüyle, rüzgara teslim,

açasın geliyor mu kollarını kuşlar gibi
uçasın geliyor mu mesafeleri aşarak,
Ufkumun ufkun olduğunu biliyorum,
bakışlarından bir izi orada görmeyi,
bilersen ne kadar çok istiyorum,

hani bir yelkenli var ya şuan
göğün denize bitiştiği yerde,
bakışlarım orada, haydi seni bekliyorum,
o kadar özledim ki, haydi çevir gözlerini,
o yelkenlide bakışına değmek istiyorum,
sonra hayaline dokunup sevmek istiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/289815/bekliyorum-ufukta.html>

Dayanmazsam Geçmeyecek

Hüzünlü başlayan bir haftanın,
Sevinçli bir Salı günüydü sanırım,
Gülücüklerim deste deste,
Sözlerim beste besteydi,
Vardı bir hal, keyfim yerindeydi elbette,

Gerçi sabaha kadar hüzün hakimdi ya,
Şükürler olsun, kurtuldu dertlerinden....

Kanser hastası bir dostum vardı,
Haftalardır hastahane, tedavide
Ve son birkaç gündür komadaydı,
günler sonra bekleyişlerin ardından
bu sabah ameliyattan çıkmıştı....

Bütün gece uyumamıştım,
Gözlerim,
kan çanağı olmuştu ağlamaktan,
Seccadem şahittir bu duruma,
Secde yeri varya hani,
Alnımın değdiği yer,
İşte oradan doğrulurken ezan sesleriyle,
Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı,
bardaktan boşanırcasına çakılmıştı....

Ve yeni doğmakta olan güne,
Hayırlı sabahlar diyen Güneş'e
Ve daha ne varsa hayatıma gerekli,
Hepsi bana yabancı olmuştu,

Kulağım sağır, düşüncem kahr,
Bedenim
her zamankinden daha ağırdı...
Hayalim yüksek bir duvarın önünde
çaresiz gibiydi....
Ve neden sonra acı bir zil sesiydi,
evimin yarı boş odalarında yankılanan...
Gelense dostumun kardeşiydi,
Seslendi telaşla, 'aç abi aç' dedi,
'Müjdem var sana...'
Ve çakılıp kaldım öylece,
boğazımda bir yumruk düğümlüydü,
Durdum bir an ve gelen haber,
müjdelerin hangisiydi...

öyle ya, müjde vardı, müjde vardı...
Hep derdi bana 'ölsem benim için kurtuluş',
herkes bilirdi söylediklerini...
Bana göreyse müjde hayata dönüş...
O benim dostumdu, can dostum.....
Ve beklediğim o müjdeli haber,
benim müjdemdi ve o yaşıyordu.....

İşte bugün bu sebepten neşeliyim...

Tuttum hastahanenin yolunu,
ayaklarım dolaştı kaç kere,
gece
baş ucunda beklemek istemişim oysa,
izin vermeyip, git dinlen demişlerdi....
günlerdir nerede yaşadığımı bilmeden

almıştım nefeslerimi oysa....

Ve şimdi ona koşuyordum tekrar,
merdivenleri bir çırpıda çıkıp,
odasının önüne geldiğimde,
heyecanım öyle çoktu ki,
yüreğim dışarı çıkacaktı sanki,
ve dediler,
'Biraz beklemeniz gerek.'

Çekildim bir köşeye ve bekledim...
Eski neşeli günlerimiz geçti gözümden,
'Var mıydı bizim gibi dost' dedim kaç kere....
İç çekerek ne hatıralar film oldu
ve aktı hayal perdelerimden....

Ben bu minval üzere iken,
O sıra bir çocuk getirdiler,
Beş altı yaşlarında ha var ha yok,
yüzünde çektiği acının gerçek izleri
fotoğraf fotoğraf işleniyordu hafızama...
içim acıdı, yüreğim yandı,
annesiydi herhalde yanındaki,
ve 'kanser tedavisi görüyor abisi' dedi,
gözlerim doldu, nutkum tutuldu,
sanki bir an nabzım durdu,

Ve çekinerek sordum,
'çok mu canın yanıyor',

Verdiği cevap çok manalıydı,
tam bir gerçek ve imalıydı,
'Evet abi' dedi, ve ardından,
'Ama biliyor musun dayanmam gerek'
'Çünkü, dayanmazsam geçmeyecek...'

.....
dayanmazsam geçmeyecek...
dayanmazsan geçmeyecek...
dayanmazsak geçmeyecek...

.....
kulaklarımda çınladı dakikalarca....

Yere çökmüşüm, dizlerimin bağı çözülmüş,
Göz yaşlarım çoktan özgür olmuşlar,
Belki de hiç dinmeyecek,
Ve o çocuk,
.....dağlardan büyük bir yürek taşıyordu,
ser levha oldu bana,
.....o küçücük ağızdan çıkan, büyük söz,

'Dayanmazsam geçmeyecek'

19.07.04 / Frankfurt

- Hayatın her döneminde ne kadar içinden çıkılmaz durumlar olsa da, öğrendim ki, dayanmazsam geçmiyor, geçmesi için sabır, azim ve irade ile dayanmak gerek....

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/290049/dayanmazsam-gecmeyecek.html>

UĞUR ile HÜMEYRA (Akrostiş)

Misafir olmak varmış, kaderim bunu yazmış,
İstemekle olmuyor, dostluk ne büyük hazmış,
Sevmek güzeldir amma, sevilme başka zâhir,
Arkadaşımın eşi, bütün hâliyle mâhir.

Farkında idim elbet, farklıydılar her hâlde,
İsteğim ziyarette, çekingenlik ahvâlde,
Rahatım yerindeydi, sarfettiler emeği,
Paha biçilmez idi, Hümeyra'nın yemeği.

Ellerinde ne varsa, hizmetime sunuldu,
Riyâ yoktu hiçbir an, şeytan bile yanıldı,
Ve inanın dostlarım, görmedim böyle ikrâm,
Esirdi tüm zamanlar , oldular bana hep râm.

Rüyâmda bile görsem, inanmazdım bu hâle,
Lâl eyledim kelâmı, sürurum sindi kâle,
İsteklerim soruldu, yediğim ve içtiğim,
Keyfim içindi herşey, buydu benim biçtiğim.

Bidayette ilk önce, konuştuk telefonda,
Uğur'du adı onun, sesi sıcak bir tonda,
Dedi "biz bekliyoruz, özledik abi seni,
Uzamasın bu yollar, artık bekletme beni."

Rahat bir yolculuktu, oraya vardığımda,
Hâlime huzur doldu, Uğur'u sardığımda,
Ayaklarımdı yerden, mutluluktan kesilen,
Yüzündeydi tebessüm, gözüm yaşını silen.

Revâ gördüler bana, herşeyin güzelini,
Elleri erdiğince, ikrâmın özelini,
Tartışmasız her anda, ince bir özen vardı,
İlgileri sıcaktı, tüm bedenimi sardı.

Misafirlik güzeldi, ehil ellerde böyle,
Tavan olmaz mı keyif, haydi şimdi sen söyle,
Aşkla hizmet ettiler, iki gün ve gece de,
Vallahi sözüm ketum, cümlede ve hecede.

Ayrılırken onlardan, içim buruktu biraz,
Neler vardı soframda, gerçi eksikti kiraz,
Onlara canım feda, bana örnek oldular,
Lâkin benim içimde, yüreğime doldular.

Diyorum ki dostlarım, misafirperver olun,
Uğur ve Hümeyra'yı, her dâim örnek alın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/290820/ugur-ile-humeyra-akrostis.html>

Her Bakış Bir Hayattır

Bakışların girdabına kapıldım,
yüreğim ikiye bölündü,
bir yarım, çoktan sana teslim,
diğeri çaresiz çırpınışlarda.
Kasırga misal, kopardın beni,
içimdeki "hayır" isyanlarından,
akıl, mantık çoktan iflasta,
hisler ayyuka çıkmış,
söz dinlemez ki gönül,
duymaz, anlamaz, görmez ki,
"aşk" bağlamış bir kere basîreti,
körü körüne vurgunlar misalî,
yürekse yönsüz savruluşlarda,
darbe darbe kırılışlarda.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da gerçekçiydi,
kurduğun sahne ve oynadığın rol.
Düşünüyorum da,
Bana bir perdelik mi bakmıştın?

tutuldum sana,
o mahzun bakışlarına,
ve o masum yakarışlarına.
bir sözüne inandım,
"güven" dedi, içimde bir ses,
güvendim daha ilk geceden.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da gerçekçiydi,
söylediğin ilk yalan.
Düşünüyorum da,
Bana bir gecelik mi bakmıştın?

Gönül ferman dinlemez,
düştü el yordamıyla,
puslu, tuzaklı yollarına.
daha üç gün olmadan,
üzerime yağdı sözlerin,
yaralarımda güller açmadan,
bahçelerim talan edildi.
yangınlarım daha kor olmadan,
kül yağmurları gibi çöktün üzerime.
kara gecelerin yalnızlığı gibi,
baykuş uğursuzluğunda,
umut çiçeklerimi koparır gibiydin,
kökünden yolup, atar gibi,
canhıraş yakarışlarımı duymadan.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da hayatlıydı,
ölümcül öpücüklerin.
Düşündüm de,
Bana bir heveslik mi bakmıştın?

Ve şimdi bakışların,
başka bakışa değmiş gibi,
üzerine kurduğun hayat,
yürek atışımdan uzak,
gönlün benden irak.
içimde ürkek balıklar kaçıştı,
yırttı her kuyruk darbesi,

dağladı kalp yaralarımı,
sevdam kanıyor,
için için akıyorum,
bilmediğim dehlizlerde
kaybolmak ister gibi.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da gerçekçiydi,
“Seni seviyorum” deyişin.
Düşündüm de,
Yürekte mevsimler hüküm sürermiş,
Bana bir mevsimlik mi bakmıştın?

Hayallerim,
cinayetlerine kurban gitti.
Ufkum, taze ölüer sarmalıyor,
Yarınlar, heyecansız,
Gözlerim kapanışlarda,
Her yutkunuş düğüm düğüm,
Avuçlarım kor yangınlar ocağı,
Hayat mı?
yaşamaktan uzak bir mana.
Ölüm, daha yakın yüreğime,
Zehrin yayılıyor, dünyama,
Karanlıklar katmer katmer.
Göz pınarlarım,
biriken sağanaklar arifesinde,
Şimşekler çakıyor,
Uğultular ve çığlıklar.....
Bilemezdim,
Bakışından bir ömür beklerken,
Soğuk bir “Elveda” idi
kulagimda yankılanan.
bir anda kaç ölüm yaşattın,
bilir misin?
Ve.....
bana söylediklerin hatırımda,
son bir fısıltıdır çınlar,
yakar cehennem misalî.
Hani,
“Her bakış bir hayattır” demiştin ya,
Bana ölümcül mü bakmıştın?

09.06.04 / Bursa

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/294138/her-bakis-bir-hayattir.html>

Gidişin

Gidişin,
habersiz bir deprem sarsıntısıydı
.....hazırlıksız yakalandığım,
maziye zaten bir kalem çekmiştim çekmesine de,
ya meçhul istikbalden
.....ne haber dedim kendi kendime,
umudumdan arda kalan son perdede,
ucu görünmez karanlık bir tünelde
.....üzerine sis çökmüş bir yolculuktan
.....sendeleyip yürüdüğüm,
.....ömrümü sürdüğüm.....

Gidişin,
.....geceme uğultular
.....rüyama kâbuslar
.....sevdama ayrılıklar biçmişti,
üstüme olmasa da
.....cesedim, giyip hicran gömleğini,
.....ve zehri
.....aşk şarabı niyetine içmişti....
ya şimdi,
son sevişmemiz düşüyor hayalime,
bir mum alevinde başlayıp,
.....sabah güneşiyle biten...

eyy kış mevsiminde
.....saçlarına bahar kondurduğum,

Gidişin,
.....bu aşkın
.....görünen bitişidir de,
ama bilki,
.....canımın
.....bedenden gidişidir.

19.10.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/295196/gidisin.html>

Görmemişin Hali

Görmemişin

.....o ğ l u...olmuş,

.....çekmiş p.p.s.n. kopartmış,

Görmemişin

.....y ı l d ı z l ı...P e k i y i 'si olmuş,

.....çekmiş...y ı l d ı z ı n ı...kopartmış,

Görmemişin

.....ş i i r i...olmuş,

.....çekmiş...k a f i y e s i n i...kopartmış,

Görmemişin

.....ş i i r...k i t a b ı...olmuş,

.....kendini...ş a i r...zannetmiş.

27.05.04 / Mörfelden-Walldorf

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/298084/gormemisin-hali.html>

Namus Beş Paraya Satılıyor

bedenler et parçası gibi atılıyor,
hayatın acımasız çarklarına,
gönüllü ve istekli olarak.

küçük bir zevk,
bir parmak bal uğruna.

anılıyorlar sonra,
bal zehirli, tedavi çetin,
ağızda tadı da kaybolunca,
başlıyor mide ağrısı,
kıvranıyorlar çaresizce,
hissetmemek için ağrıyı,
sürekli bal çalınıyor ağızlarına.

uyuşmuş bedenler,
uyuşmuş beyinler,
bir koşturmaca,
nereye olduğu belirsiz,
hedef yok, gaye yok,
ümitler pul pul,
insanlar birbirine kul.

birkaç gülüş ve kahkaha,
renk renk suratlar,
içte siyah kabuslar,
'beyaz' çoktan unutulmuş.

arzular isyanda,
gecenin gizli koynunda,
şehvetin binbir oyununda,
oynanıyor binlerce kan lekeli sahne,
perdeler kapanıp açılıyor,
alkışlar, alkışlar, alkışlar.
sanılıyor, marifet yapılıyor,
oysa namuslar beş paraya,
et pazarında satılıyor.

sarhoşluk diz boyu,
hevesat kurmuş tuzaklarını,
nefis başta kumandan,
binmiş bedeninin sırtına,
gayr-i meşru vadilerde,
alabildiğine koşturuyor dört nala,
çatlayıncaya kadar.

körpecik beyinler,
bilmem ki ne uğruna,
bilmezler ki ne uğruna,
satıyorlar fikirlerini,
geleceklerini.
düşünce saraylarını talan ediyorlar,
kendi elleri ile,
şatafatlı hayaller uğruna...

yine de ümitvarım,
tahrip kolay, tamir zor,
bunların düşüncesi içimizde yanan kor,
elbet tahribin eli de kırılır ya birgün,
yapılır tamirat her gece ve gün.
şu istikbal inkilabatı çetin,

ama dedim ya ümitvarım.

Rabbim mutlak duyar sesimizi,
kurtarsın bataktan gençliğimizi.

16.06.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/303091/namus-bes-paraya-satiliyor.html>

Her Bakış Bir Hayattır

Bakışların girdabına kapıldım,
yüreğim ikiye bölündü,
bir yarım, çoktan sana teslim,
diğeri çaresiz çırpınışlarda.
Kasırga misal, kopardın beni,
içimdeki "hayır" isyanlarından,
akıl, mantık çoktan iflasta,
hisler ayyuka çıkmış,
söz dinlemez ki gönül,
duymaz, anlamaz, görmez ki,
"aşk" bağlamış bir kere basîreti,
körü körüne vurgunlar misalî,
yürekse yönsüz savruluşlarda,
darbe darbe kırılışlarda.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da gerçekçiydi,
kurduğun sahne ve oynadığın rol.
Düşünüyorum da,
Bana bir perdelik mi bakmıştın?

tutuldum sana,
o mahzun bakışlarına,
ve o masum yakarışlarına.
bir sözüne inandım,
"güven" dedi, içimde bir ses,
güvendim daha ilk geceden.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da gerçekçiydi,
söylediğin ilk yalan.
Düşünüyorum da,
Bana bir gecelik mi bakmıştın?

Gönül ferman dinlemez,
düştü el yordamıyla,
puslu, tuzaklı yollarına.
daha üç gün olmadan,
üzerime yağdı sözlerin,
yaralarımda güller açmadan,
bahçelerim talan edildi.
yangınlarım daha kor olmadan,
kül yağmurları gibi çöktün üzerime.
kara gecelerin yalnızlığı gibi,
baykuş uğursuzluğunda,
umut çiçeklerimi koparır gibiydin,
kökünden yolup, atar gibi,
canhıraş yakarışlarımı duymadan.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da hayatlıydı,
ölümcül öpücüklerin.
Düşündüm de,
Bana bir heveslik mi bakmıştın?

Ve şimdi bakışların,
başka bakışa değmiş gibi,
üzerine kurduğun hayat,
yürek atışımdan uzak,
gönlün benden irak.
içimde ürkek balıklar kaçıştı,
yırttı her kuyruk darbesi,

dağladı kalp yaralarımı,
sevdam kanıyor,
için için akıyorum,
bilmediğim dehlizlerde
kaybolmak ister gibi.
Bilemezdim,
Oysa ne kadar da gerçekçiydi,
“Seni seviyorum” deyişin.
Düşündüm de,
Yürekte mevsimler hüküm sürermiş,
Bana bir mevsimlik mi bakmıştın?

Hayallerim,
cinayetlerine kurban gitti.
Ufkum, taze ölümler sarmalıyor,
Yarınlar, heyecansız,
Gözlerim kapanışlarda,
Her yutkunuş düğüm düğüm,
Avuçlarım kor yangınlar ocağı,
Hayat mı?
yaşamaktan uzak bir mana.
Ölüm, daha yakın yüreğime,
Zehrin yayılıyor, dünyama,
Karanlıklar katmer katmer.
Göz pınarlarım,
biriken sağanaklar arifesinde,
Şimşekler çakıyor,
Uğultular ve çığlıklar.....
Bilemezdim,
Bakışından bir ömür beklerken,
Soğuk bir “Elveda” idi
kulagimda yankılanan.
bir anda kaç ölüm yaşattın,
bilir misin?
Ve.....
bana söylediklerin hatırımda,
son bir fısıltıdır çınlar,
yakar cehennem misalî.
Hani,
“Her bakış bir hayattır” demiştin ya,
Bana ölümcül mü bakmıştın?

09.06.04 / Bursa

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/310846/her-bakis-bir-hayattir.html>

HEP YEK

O
OOO
OOOOOO
OOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

Ümidi pul pul yoldun / döktün işi oyuna,
Sonra akraba oldun / Karaman'lı koyuna,
Anlamadığım bir yol, söyle o nasıl haldı,
Sevgiyse can evimde, tutduğum tek daldı.

Oturdum peşin sıra / bu oyunun başına,
Sonra tutuştu çıra / bakmadın göz yaşına,
Dizdin tek tek pulları, gözüm maziye daldı,
Beyaz pulu sen aldın, kara baht bana kaldı,

Kuralı bozuk baştan / aşk dediğin oyunun,
Yazı göründü kıştan / öğündüğün soyunun,
Galibiyet yok bize, çoktan anladım bunu,
Yeter ki zar tutmayın, düzgün oynayın şunu.

Sen tavlayı okudun / Allah bilir üfledin,
Lafla mekik dokudun / moralimi küfledin,
Şans desen Kaf dağında, bana nasıl ulaşsın,
Bir de uğursuzluklar, yalnız bana bulaşsın.

Eyy güzel söyle hele / şans bunun neresinde,
Ne atsam hepsi gele / yendin her keresinde,
Tüm kapılar kapanmış, elimde tam beş kırık,
Üstelik zar hep bir bir, boğazımda hıçkırık.

Yahu zar mı tutarsın / yoksa bir hîle mi var,
Ya da pul mu yutarsın / biraz insaf eyle yâr,
Ateş bastırdın bana, meğer ne de zormuşsun,
Kimbilir benim gibi, kaç adamı yormuşsun.

Daha siftahımız yok / düşüş senin malın mı,
İkiyle bir bende çok / beş beş senin balın mı,
Zaten oyun dört sıfır, bu el de mars mars diyor,
Ben ne şanssız adamım, kız da elden gidiyor.

Zaten ben de baht olsa / oyunu ben alırdım,
Övünülcek taht olsa / çıkıp O'nla kalırdım,
Tavla neyime gerek, oyunu bilmiyorsam,
Bana biraz sus gerek, nasibi biliyorsam.

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOOOOOO
OOOOOOOOOO
OOOOOOOO
OOOOOO
OOO

08.10.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311032/hep-yek.html>

Sonsuz Vuslat Hayali

Sonsuz vuslat hayalim, Őu dűnyaya sığmıyor,
Gönűl bahçem hep kurak, sensiz yağmur yağmıyor.

Savrulmuş bir yaprağım, rűzgarın kollarında,
Düşűp kalkan bir canım, sevdanın yollarında.

Duygularımsa benden, cűda olmuş sualsiz,
Yaşanmıyor sevdiğim, hayat denen Şey sensiz,

Gecelerim hep soğuk, yalnızlık dizboyuyken
Kalp hicranın vatani, senden yana doluyken,

Gözüm yağmura gebe, sancıları çekiyor,
Her hücremde bir sızı, içerimi yakıyor,

Kış nasıl űşűtűrse, ta iliklerime dek,
Yűrekte aşk adına, her ne var ise birtek,

Ve yokluğın bir kırbaç, yarası var benimde,
Özleminin izleri, taht kurmuş bedenimde,

Gitmek istiyor ruhum, Şu cisim kafesinden,
Ve her nefeste öműr, eksilir kefesinden,

Hicran yarası derin, istikbal meçhul rűya,
Seninle süslű inan, içimde milyon hűlya.

Sana olan arzular, hangi cűmleye sığar,
Bir boşansam Şu gökten, vallahi özlem yağar.

Varlığın idamesi, bin demdir alemimde,
Ve sen her cűmlemdesin, birteksin kalemimde.

Birgűn noktam konulsa, hayat nihayetinde,
Yine seni isterim, ahret bidayetinde.

İsterim sonsuz hayat, yine seninle dolsun,
Rabbimden tek niyazım, yerimiz Cennet olsun

28 Aralık 2009 / İstanbul

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311370/sonsuz-vuslat-hayali.html>

ONBEŞ KURUŞ (AKROSTİŞ)

Gitmek kolay sevdiğim, sevgi kalanlarındır,
İnkâr etme boşuna, mâzi talanlarındır,
Tek miras senden kalan, onca yalanlarındır
Mihenge vursam seni, onbeş kuruş etmezsin.

Eğer zerre sevseydin, hayata hayattım ben,
Kar kış dinlemedim ki, dört mevsim bahardın sen,
Kör kurşunlara geldim, ama hala gönlüm şen,
Olsa bir mizân kursam, yüreğime yetmezsin.

Lâl eyledim kelâmı, cümleler bütün sustu,
Aşk gönlüne ıraktı, dilin lâneti kustu,
Yaşanan hatıralar, başından beri pustu,
Sana dönsem yüzümü, sen benimle gitmezsin.

Elâlemin dilinde, sayende sakız olduk,
Vefa bizden cüdâydı, çiçekler vari solduk,
Deste deste gülleri, dikenmiş gibi yolduk,
İstenmeyen huyları, lâzım görüp itmezsin.

Gitmek marifet değil, ardındaki enkâzla,
İnkârın diz boyuydu, diretirdin bin nâzla,
Müzikle raks ederdin, aşka gelirdin sazla,
Sukut etmiş tavrını, dile döksem bitmezsin.

Evvel âhir her sözün, içerimi yakardı,
Vuslât ben de çağlayan, yalnız sana akardı,
Girse benim hâlime, tüm insanlık bıkartı,
İsyân sen de ince kâr, zarar bilsen atmazsın.

Kör olmuştum sanki ben, göremedim zarârı,
Aşka lâyık olmadın, bilemedin yararı,
Lillâh için almadın, doğru olan kararı,
Anlatsam da anlamaz, kâr hanene katmazsın.

Neden diye sormadın, birgün dönüp kendine,
Lânet şeytan sinmişti, yıkılası bendine,
Acaba yüreğinin, bilmediğim andı ne,
Riyâ okyanusunda, hiçbir zaman batmazsın.

Işık görseydim sende, sümme haşâ tapardım,
Nefes nefese koşar, doğru yoldan sapardım,
Dünyalara değişmem, seni sultan yapardım,
İsrar etmem gayrı ben, şu gönlüme yetmezsin,
Rakam olarak biçtim, onbeş kuruş etmezsin.

30 Aralık 2009 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/312319/onbes-kurus-akrostis.html>

DÖN

İodos esiyordu, akşamın loş saatleri,
sokaklar sessizliğe teslim, sahipsiz,
kimi insanlar var, aşksız ve yalnız, ben gibi,
belki sen gibi.

yolların ağırlığı sinmiş ayaklarıma,
ve öpüşmenin tadı dudaklarıma,
hicran kesiklerim kanıyor,
içime ılık ılık yalnızlık sızıyor,
hatırlar mısın, en son ellerimizin kavuştuğu anı,
kalbimin en heyecanlı yanı,
hani ellerini yanağıma koymuştun,
"sana susadım" demiştin,
bir fahişe edasıyla kanıma girmiştin o gece,
yaşananlar tarifsizdi,
bendeki anlamı binlerce kelime, milyonlarca hece,
ve sabahın ilk ışıklarıydı, pencereden giren,
sen usulca sıyrılıp yanımdan, gitmiştin sessizce.

şimdi,
yokluğunun katran karası sınıyor artık her geceme,
ve çözemediğim yanların düşüyor bilmeceme,
sen hem hicrandın, yaralarım tuz gibi basılan,
hem de vuslattın, hücrelerime kadar tatlı tatlı sokulan,
bir yangın alevi nasıl yakarsa tenimi,
öylece yakardın, arzularımı ayyuka çıkarırken,
sen başkaydın, sen umarsız, korkusuz ama ürkek,
bir ceylan edası vardı halinde, tenin titrek,
üşür gibiydin her dokunuşumda,
dünyalar benim olurdu bana sokuluşunda,
ellerimin ucunda danseden alev gibiydin,
gönlümün tek ve sonsuz sahibiydin,
hani idama gidecek olsam, boynumun tek ipiydin.

ve ey yokluğuyla depremler koparan sevgili,
hasretiyle ardında yangınlar bırakan,
kül olana dek kavurup yakan,
her nefeste milyonlarca gül kokan,
gittiğin günden beridir, bir viraneyim,
yaşanmış tüm hatıralara pervaneyim.

ve derim ki, gitmeden dön, ufuklara varmadan,
bir güneş misali batmadan,
hissiyatım uykusuna yatmadan,
canıma can yerine ölümleri katmadan dön.
sırtıma hançer gibi batmadan,
beni ele güne pervasızca satmadan,
ve geçen saniyeleri yıllara uzatmadan dön.

seni bekliyorum, güneşin doğuşunu bekler gibi,
gökyüzünden bulutları siler gibi,
Rabbimden rahmetleri diler gibi,
güle aşık bülbülce çiler gibi,
sevgine susamışım, özleminle yanmışım,
damla damla yağ bana,
yada iyisimi bardaktan boşanırcaya yağ.
şimşek olup çarp beni ey yar,
seninleyken feza bana dar,
yüreğim senden yana har içinde har,
üşütmüyor beni lapa lapa yağın kar,

haydi gel artık, üşütmeden beni sar,
benden içre, bana sahip birtek sen var.

içerimde dağlar vari ateşin yanıyor,
ve yüreğim varya, hasretinle kanıyor,
beni gören deli oldum sanıyor,
nolur dön, yollarına düşmeden,
kabuslar uykuma üşüşmeden,
dizlerim takatsızlıktan çöküşmeden dön yar.
Dilim lal kesilmeden, isikbalim kararmadan,
gönlümdeki ağaçlar sararmadan dön.

elin değsin elime,
sevgin aksın yüreğime,
çatlamış dudaklarıma içir okyanusları,
ve sar bedenime o tarifsiz dokunuşları,
seninle olayım, sonra varsın kül olayım,
özü alınmış çiçek gibi solayım,
damla damla seninle dolayım.

Dön ey sevdam, kalp yangınım,
Dön ey gözleri deniz kokanım,
Yüreğimi alev alev yakanım,
ve bir çağlayan gibi içime akanım.

Dön artık,
gittiğindeki gibi sessizce,
usulca, derinliklere çek beni,
bilsen nasıl özledim seni,
ve dünyalara değişmem bana gülmeni,
dön sevdiğim,
dön,
dön,
ya sen sön tüm alemimde, yapabilirsen,
ya da gel beni söndür...

Metin ESER

02.10.2010 İstanbul / Türkiye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/312880/don.html>

KÖREBE (Akrostiş)

K örebe oynardık,
....._____çocuktuk,
....._____yaşımız daha yedi-sekiz,
Ö ylece gezinirdik ortada,
....._____gözler bağlı,
....._____etraf sessiz,
R ast gelirse elim birine,
....._____ebe olurdu,
....._____oyundu bu,
E ğer dokunamazsam birine,
....._____katlanılan sonuçtu bu,
B üyüyünce öğreniyorsun,
....._____AŞKmış en büyük 'Körebe'
E lim kime değerse deĝsin,
....._____sonuç:
....._____her zaman benim, 'ebe'.

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/314552/korebe-akrostis.html>

Salla Gitsin

Zarar çoksa,
Fayda yoksa,
Lafım çok da,
Karnın toksa,

Duygun ırak,
Gönlün yasak,
Gözün kurak,
Kalbin taşsa,

Vicdan yorgun,
Sevgi dargın,
Sitem yangın,
Özlem yoksa,

Hayal uzak,
Hayat tuzak,
Sevdan kurak,
Sevgim oksa,

Kır kalemim,
Kur ağacım,
Çek ipimi,
Salla gitsin.

28.05.04 / Mörfelden-Walldorf

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317161/salla-gitsin.html>

Trafik Aşkım - (I)

Güzel bir Pazar günü, geziyorken çarşıda,
Derken bir hatun gördüm, gülüyordu karşıda,
Şaşırdım afalladım, bana mıydı bu gülüş,
Acaba olur muydu, güzel zevkli bir sürüş,

Hayalime düştü aşk, yarınlarım kurguda,
Meraklı birçok konu, teker teker sorguda,
Varsaydım ki bu aşkı, trafikte yaşadım,
Sonra dizeye döküp, bu şiire taşıdım,

Aldığım bir bakışla, bastım gaza aniden,
Geçtim karşı tarafa, ben anlamam maniden,
Otobandayım gibi, yüklenmişim son sürat,
Bir kelime konuşsam, geri kalan küsürat,

'Merhaba' ydı ilk sözüm, hız limiti yok idi,
O da 'Merhaba' dedi, samimiyet yok idi,
Sanki bana ilk anda, kırmızıyı yakmıştı,
Duygular frenlenmiş, trafik karışmıştı,

Bir duvara toslayıp, kaza yapmak da vardı,
Yada bir manevrayla, hali kurtarmak vardı,
'Pardon hataydı' dedim, 'belki çok ani oldu',
Bu sözlerin üstünden, yüzde tebessüm oldu.

Anladım ki ışıklar, şimdi sarı yanmıştı,
Samimi yüreğime, sanırım inanmıştı,
Tek şeritli bir yolda, daha rahattım şimdi,
Gönlüm bas gaza diyor, merakımsa 'bu kim ki'.

10.07.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317674/trafik-askim-i.html>

İ H A N E T (Empati Şiirleri - 1)

bu sana isyanımdır ve bin çığlık içimde,
gözlerinde gördüm ilk, ihanetin adını,
söyle,
.....çok mu beğendin aldatmanın tadını.

sanaydı bütün sevgim, sanaydı tüm saygım,
ve yine sırf senden yanaydı hayattaki tek kaygım,
uykularımı böldüm sana,
hayallerimi böldüm,
ekmeğimi, aşımı,
.....gözümdeki yaşımı böldüm sana,
bir an bile yoktu ki sensiz geçirdiğim,
bir lokma yememiştim seni düşünmeden,
söylesene sevdiğim, söylesene,
.....her isteğini yapmadım mı hiç üşenmeden.

seni beklerken yalnız gecelerimde,
birtek senin hayalin vardı yanımda,
ve sevgin dolaşıyordu kanımda.
kaç gece biriktirdim bilir misin sensiz,
ve kaç gece yalnız kaldım nedensiz.
ay ışığı girerdi de pencereden,
onu bile senden gelen bir ışık sanırdım,
ve gecenin en geç vakitlerinde bile,
.....sen geleceksin diye bekler,
ve geldiğinde sana koşar,
her sözüne koşulsuz inanırdım.

varlığınla bile benim tek kârımdın,
ellerinin her dokunuşunda hârımdın,
yokluğunun korkusuyla nârımdın,
ve sen de biliyorsun ki,
.....dünya ahiret tek kararımın.

bilirsin ben içkiyi sevmezdim
.....ve hiç de içmezdim,
ama seninle doluydu her yanımda,
ve ben yalnız sana sarhoştum,
sen yanımda iken bir hoştum,
ve yıllarca sana, yalnız sana koştum,
ben sana koştukça,
.....sen benden uzaklaştın,
önce duygularını aldın benden
.....sonra ellerimi bıraktın,
.....sana okyanus dolusu sevgilerimle geldim,
.....yalnız sana adanmış hayallerimle,
.....ve ellerimde binbir çeşit çiçeklerle geldim sana,
ama sen,
.....hergün daha uzağa kaçıp iraklaştın,
ben okyanustum sana yağın, ama.....
sen her defasında kuraklaştın.....

sen de biliyorsun ya,
.....yıllar boyu herşeyimi sana açtım,
.....ama sen her defasında kaçtın,
.....içimde öyle bir demdin ki,
.....'katran karası' az gelirdi tarife.
ama yine de içtikçe içesim gelirdi seni,
ve çok sevdiğini sanırdım beni.

sonra şimşekler gibi çaktın birgün,
ve hayat yaşanmaz oldu hergün,
altında kaldığım son depremdi ihanetin...
aslında, aslında
.....bu ilk aldatışın da değildi, biline,
.....son da olmayacaktı,
.....ama sen 'bir daha olmayacak' derken bile,
.....yalan kokusu çoktan sinmişti diline.

bende her mevsim sendin,
.....ve her mevsim bahardın,
.....birtek sert sözünle bile,
.....yüreğime yağan kar üstüne kardın.
sözlerinle bazen volkan,
bazen tufanları getirirdin,
ve sana süslediğim hayallerimi,
bir çırpıda söker götürürdün.
Ama ben,
.....sabrettim ve sustum her defasında,
.....'belki' diye başlayan cümleler kurardım,
.....gönlümün bir anlık sefâsında.

sen beni aldattığını sandın ama,
aslında kendini aldattın,
gerçi ben herşeyin farkındaydım,
öpüşlerin, sevişlerin, sözlerin hep yalandı,
ve gözlerime bakışların ihanetine ilândı.

peki bilir misin? bana kaç kez dokundun,
'seni seviyorum' diye kaç kez sokuldun,
an geldi hatalarımdan yana dert yandın ama,
oysa aynı anda, iki gönüle birden yakındın.

sana erim dedim, beyim dedim, kocam dedim,
herşeyi senden öğrenmedim mi?
bir lokma ekmeği bölüşüp,
bir yudum suyu paylaşmadım mı?
seni başıma tâc ettim,
kalbimin yaralarına ilaç ettim,
oysa sen, beni bir buseye muhtaç ettin.

her arzuna eğip boynumu,
yalnız sana açtım koynumu,
ve bil ki,
.....hiç elime değmedi nâmahrem eli,
.....düşüncemde bile esmedi ihanet yeli,
.....ve yürek kıyılarına vurmadı hayâli.

farkında mısın bilmem,
bir de dün akşam eve geldiğimde,
.....bana en ağır hesapları sordun,
.....beş dakika geç kalışımı bile,
.....binlerce ihanete yordun,
oysa sen, oysa sen,
beni kaç gece yalnızlığa terkettin,
ve "gece siyahı" yoklugunda,
.....bana ne zehirler zerkettin...

önceleri,
kulagımın üstüne bir gül koyardın,
sonrasında kırmızı bir elma soyardın,
yarısını ben yarısını sen yerdin,
ve 'bir elmanın iki yarısız' derdin,
şimdi iki ayrı hayat olduk,
.....iki farklı dünya...
artık susuz kalmış çiçekler gibi solduk,
zaman su misali aktı...

ve mutluluk yerine hüzünle dolduk.

sorarım sana sorarım, söyle,
"parmagındaki yüzük neyin nesiydi",
ben söyleyeyim istersen,
"bana verdigin sözlerin ifadesiydi."

benim kurduğum hayallerden sen uzaksın,
senin arzularından ben irak,
bir zamanlar,
.....dilinde ne güzel sözler vardı,
.....bakışların beni sıcacık sarardı,
oysa şimdi bütün hayaller,
.....sonbahar yaprakları gibi sarardı...

sen benim İstanbul'umdun,
sevmeye ve yaşamaya doyamadığımdın,
yerine hiçbirşeyi koyamadığım...
ve sana toz kondurmaz,
.....kimselere söz söyletmezdim,
senin adını anarken dudaklarım yanardı...
yokluğunun korkusu,
.....içerimde damla damla kanardı...
içime ılık ılık birşeyler akar,
sonra her dokunuşun bedenimi yakardı...

yalnız şunu bil ki;
bana bu son yaşattıkların bir deniz ise,
.....sana yazdıklarım denizden bir damla,
.....var artık gerisini sen anla.

bir de,
beklemek güzeldi seni,
.....çünkü er yada geç geliyordun,
özlemek güzeldi seni,
.....sen de beni özlüyordun,
sana aşkım desem,
.....heyecandan ayağa kalkar,
.....ve bana can katan gözlerinle,
.....hayat dolu bakardın.
şimdilerde;
.....ölümleri saçıyorsun üzerime,
.....sönmüş bir ateşin küllerini savurur gibi.

her halin bâkirdi ve sözlerin yalansızdı,
bana yaklaşımların varya,
onlar da talansızdı.

şimdilerde bakışların benden kaçıyor,
sözlerin her defasında binlerce yara açıyor,
ve gözlerin dalga dalga ihanetini saçıyor.
sana söylemek istiyorum,
bilmediğin birşey var,
kadınlar aldatan bakışları anlar,
ama....söylenen yalanları da dinler,
sen sanırsın saklıdır ihanet,
oysa ihanete gerekmez kehanet.
ve bil ki,
.....her yalanda bir iz gizlidir,
.....sen farketmediğimi sanırsın,
.....söylediğin onca yalana inanırsın,
.....ve içinde sen olmayan bir seni tanırsın.
oysa,
.....ben herşeyi biliyordum,
.....üç sene evveldi,
.....aylardan temmuz,
.....ayın öndördüydü,

.....bana ilk yalanı söylemiştin o gece,
.....'ayın ondördü gibisin',
.....'dolunay gibi parlak',
.....'hayatı sende görüyorum, mutluluğu sende'
.....demiştin,
ve daha onlarca yalanı ardı ardına eklemiştin.
dahasını saymam sana,
çünkü,
.....ağaçlar kalem, denizler mürekkep olsa,
.....bir milyon sene de ömrüm olsa,
.....ve çektiğim acıları yazsam bile,
.....yine de içimdekileri dökemem dile...
bu kadarı yeterli, daha fazla söylemem,
sen beni oyaladın ama...
merak etme ben seni eylemem...

ey sevdiğim dediğim,
yüregimeilmekilmek işlediğim,
senin için ihanet belki tatlıdır,
bir yürekte iki sevda belki hayatlıdır,
ama artık,
ama artık seni terk ediyorum,
bana tattırdığın zehirleri sana zerkeleyorum.....
dahası bundan sonra,
gör bak neler olacak,
hayatına nice acılar
.....damla damla dolacak,
ve de pişmanlıkların
.....seni yudum yudum boğacak.
ve gidişim.....,
ardımda binlerce depremi bir anda koparacak,
tonlarca yıkılmış hatıranın altında kalacaksın,
belki arkamdan konuşup günahımı da alacaksın,
belki de bin bedduayı birden peşime salacaksın,
ama bil ki,
vicdanınla basbaşa kaldığın hergece de,
müebbet hapslere mahkum olacak...
ve her nefes alışında
.....kaybetiklerine kahrolacaksın.
artık istemiyorum,
.....benden bir iz kalmasın sende,
dahası bir sen kalmadı bende...

elveda ihanet,
elveda sancılı yıllar,
son sözüm şu ki,
yaşayarak öğrendim ihanet çok acıymış,
ve sen de biliyorsun ben acıyı sevmem,
artık gittim, artık gittim...ve sen de bittin....

Metin ESER

10 Ocak 2010 / Akşam 10:10
Mühlheim am Main / Almanya

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.

Bugüne kadar 400'e yakın şiir kaleme aldım. Geçenlerde TV'de izlediğim bir filmin çok etkisinde kaldım. Filmin ana teması; ihanete uğrayan bir kadının yaşadıklarını, senelerce sürmüş bir hayat arkadaşlığının nasıl da heder edildiğini, çekilen acıları, hayal kırıklıklarını ve nice ümitlerin sönmüş bir ateşin külleri gibi nasıl da pervasızca dağıtıldığını konu ediniyordu.

Dediğim gibi çok etkilendim ve erkek tarafında olmaktan dolayı çok utandım. Allah'a şükür bugüne kadar hiç ihanet etmedim ve ihanete yeltenenlere bile çok büyük tepkiler verip, arkadaşlık defterimden sildiğimi dostlarım bilirler.

İşte sevgili şiir ve edebiyat dostları, buradan yola çıkarak kaleme aldığım bu şiirimi beğeninize sunuyorum. Eğer siz de benim tarafımda iseniz ve bu şiirdeki ifade edilenlere hak veriyorsanız ki, insanlıktan nasibini alan hiçkimse bunun

aksini zaten iddia etmez. Sizlerden istirhamim bunu maille yada Facebook'ta yayınlayarak mümkün olduğunca çok yere ulaştırmanız. Çünkü dinsic bu acı ve kadın gibi şefkat ve sevgi abidesi bir varlığa bu işkence bitsin artık.

Sevgi ve muhabbetlerimle.

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318590/i-h-a-n-e-t-empati-siirleri-1.html>

VUSLAT (Akrostiş)

Vuslat düştü hayale, saat sabahın üçü,
Uyku haram gözüme, özlemişim bu göçü,
Susuzluğum ayyukta, bakışına muhtâcım,
Lâl-ı kelâm eyledim, sensin başımda tâcım.

Aşk hali şu dilime, yangınları sarıyor,
Tutduğum dal gibi, gönlüm seni arıyor,
Ilık ılık esiyor, sevdanın rüzgârları,
Nice hasret sarmakta , pejmurde efkârları.

Târ-u mâr olmuş mâzim, istikbal kan ağlıyor,
Aşkın tüm zincirleri, beni sana bağlıyor,
Dökülse dudağından, birkaç tatlı kelime,
Işık olsan ufkuma, can olsan her hâlime.

Bûsen ile doyursan, sokulsan bedenime,
Aşkın cevelânını , iliştiysen tenime,
Leylâ ve Mecnûn bile, kıskanır inan bizi,
Dünya kıyâma durur, çözemeler bu gizi.

Ahh sinenin hasreti, damla damla yakıyor,
Nûrlu yüzünden bin nûr, içerime akıyor,
Tuttuğumda elini, tüm bedenim yanıyor,
Aşkın şu yüreğimde, için için kanıyor.

Tevekkül ettim Rabbe, teslim olmuşum sana,
Lâkin yüzün bir gülsün, bir bûse gönder bana,
Islak gözümde manâ, her dâim senden yana,
Dilde vuslatın adı, içsem ahh kana kana.

Islak gözümde manâ, her dâim senden yana,
Râzı isen benden yâr, hâdim olurum sana.

19.03.2010 / 03.30 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/335754/vuslat-akrostis.html>

Trafik ASKIM - Yeniden -1-

Güzel bir Pazar günü, geziyorken çarşıda,
Derken bir hatun gördüm, gülüyordu karşıda,
Şaşırdım afalladım, bana mıydı bu gülüş,
Acaba olur muydu, güzel zevkli bir sürüş,

Hayalime düştü aşk, yarınlarım kurguda,
Meraklı birçok konu, teker teker sorguda,
Varsaydım ki bu aşkı, trafikte yaşadım,
Sonra dizeye döküp, bu şiire taşıdım,

Aldığım bir bakışla, bastım gaza aniden,
Geçtim karşı tarafa, ben anlamam maniden,
Otobandayım gibi, yüklenmişim son sürat,
Bir kelime konuşsam, geri kalan küsürat,

'Merhaba' ydı ilk sözüm, hız limiti yok idi,
O da 'Merhaba' dedi, samimiyet yok idi,
Sanki bana ilk anda, kırmızıyı yakmıştı,
Duygular frenlenmiş, trafik karışmıştı,

Bir duvara toslayıp, kaza yapmak da vardı,
Yada bir manevrayla, hali kurtarmak vardı,
'Pardon hataydı' dedim, 'belki çok ani oldu',
Bu sözlerin üstünden, yüzde tebessüm oldu.

Anladım ki ışıklar, şimdi sarı yanmıştı,
Samimi yüreğime, sanırım inanmıştı,
Tek şeritli bir yolda, daha rahattım şimdi,
Gönlüm bas gaza diyor, merakımsa 'bu kim ki'.

10.07.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337697/trafik-askim-yeniden-1.html>

Trafik Aşkı - 2 -

.....dünden devam.....

Ne gelmişse başıma, hep meraktan gelmiştir,
Merak hocadır "ilm" e, bazen fayda vermiştir,
Ya nasip deyip hemen, adını sordum O'nun,
Ne yaparsam adını, işte maksat laf olsun,

"Zeliha" dedi bana, "burada yabancıyım",
"Görünüşüme bakıp, sanmayın yalancıyım,
Çok ta dikkatlisiniz, bakışlarınız kurnaz,
Çünkü şu trafikte, burda araba durmaz."

Gülmüşüm kendisine, lakin içimde sızım,
Adım konulmuş çapkın, bundan da rahatsızım,
Hemen bir U dönüşü, yapmayı düşünürken,
Sağa mecburi yönü, gösterdi gülüşürken,

"Haydi bekliyorum ben, davet etseniz" dedi,
"Bir de güzel ismini, söyleyiversen" dedi,
Anladım hız sınırı, yavaş yavaş kalkmıştı,
Çünkü yeşil gözleri, çok manalı bakmıştı,

Görüydüm ilerde, ne virajlar var idi,
Konuşma ilerledi, bazen yol kaygan idi,
Arasına fikirler, uyuşmadı elbette,
Malum böyle kasisler, normaldi trafikte,

Kah bu yolda gidiyor, kah etrafa bakıyor,
Tali yollar çıkınca, dönesim de geliyor,
Ama gönül istekli, ikide bir "gaz" diyor,
Akıl zaten iflasta, "ne istersen yap" diyor.

Ve artık başlamıştı, iki yönlü trafik,
Bir demiryolu ile, iki de kavşak geçtik,
Ciddi bir problemi, aşmıştım ki yeni,
Sonra bir iniş/eğim, çok korkutmuştu beni,

Hayatımda hiç böyle, bir aşk yaşamamıştım,
Zaten böyle güzele, hiç de rastlamamıştım,
İstiyordum bu aşkı, hep otobanda sürsün,
Bakalım ne olacak, sabret sen de görürsün. :-)))

12.07.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/338522/trafik-askim-2.html>

Trafik Aşkı - 3 -

.....önceki günden devam.....

Yolda çalışma varmış, bir adam elde kürek,
İçimden bir ses dedi, 'haydi şu yöne sürek',
Birazcık yavaşladım, ilk çıkışı görünce,
Kız biraz rahatladı, tali yola dönünce,

İstemiyordu herhal, çok hızlı ilerlemek,
Tatlı aşk şarabını, hemencik tekerlemek,
Aha dedim içimden, bu kız "kalite" yani,
Aşkın lezzetlerini, tatmak istiyor yani,

"Ama biraz yavaş git, çek ayağını gazdan",
Diyemiyor açıkca, zannedicem bu nazdan,
Anladım ben olayı, dönel kavşak ortada,
Birkaç tur atacağız, birazcık etrafında,

Hani zaman geçecek, belki benzin bitecek,
Sanıyor ki sabrım yok, ben vazgeçip gidecek,
Güldürme beni güzel, benim adım kül yutmaz,
Göle çalınan maya, bu aşkıma hiç tutmaz,

Derken lafın içinde, "ne iş yaparsın" dedi,
"Böyle hep trafikte, aşk mı ararsın" dedi,
Dedim "mesleğim süper", hepsinin efendisi,
Boş gezenin kalfası, kaldırım mühendisi,

Kahkahayla güldü ya, "alem adamsın" dedi,
Benim yüzümse pancar,"çok da şekersin" dedi,
"Gaz" bana ait ama, kız bizi bastırarak,
Böyle giderse eğer, şoförlüğü kapacak,

Seslendim tez şair'e, "hey dostum baksana bir",
"Değiştir senaryoyu, bu şiirde başrol bir",
"O da yanılmıyorsam, bana verilmiş idi",
"Ama gel gör ki hatun, direksiyonda şimdi",

Şair tez toparlandı, "pardon Metinim" dedi,
"Birazcık şekerleme, uyuklamışım" dedi,
"Hey Zeliha kalk ordan, senaryoda bu yoktu",
Anladım bu şairle, iş ve yolumuz çoktu.

Leyla mısın be adam, burada aşk yaşıyoruz,
Adam gibi yaz şunu, köşe bucak koşuyoruz,
Yanımızda bir hatun, yakma benim fırsatı,
Sonra yırtar atarım, vallahi bak ruhsatı,

13.07.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339498/trafik-askim-3.html>

Trafik Aşkı - 4 -

.....dünden devam.....

Biliyorsunuz dostlar, dün biraz gergin idi,
Bizim uyuşuk şair, uyumuş kalmış idi,
Sanki otel burası, adam gibi şair ol,
Yapamıyorsan eğer, pazarda kabzımal ol,

Haydi al şu kalemi, başla artık yazmaya,
Bu kız da gider ise, sap olucaz kazmaya,
Şöyle yanaşayım az, yakın temas durumu,
Tekrar lafa gireyim, “nasıl hava durumu”,

Yüzü kah gülümsüyor, “sollamak serbest diyor”,
Bir de bakıyorum ki, “işte orda “DUR” diyor”,
Birazcık sokulayım, elin tutayım desem,
İşte şimdi olmadı, “Taşıt Giremez” diyor,

Hay Allah ne yapsam da, şu hatuna yamansam,
Yerler kayganmış deyip, üstüne mi abansam,
Yakında da hiç yok ki, hız yapılacak zemin,
Kız da şüphelenecek, sert baktı zaten demin,

Hiç bir sebep yok iken, birden tahditler kalktı,
Yüzümde gülücükler, moralim şaha kalktı,
Uzattı ellerini, ellerimin üstüne,
Sonra baktı yüzüme, gözü gözüm üstüne,

Haydi çek şu kenara, başıma vurdu artık,
Anladım sende iş yok, kontrolse bende artık,
“Şimdi dediğimi yap, pantolonunu çıkar”,
“Sonra da gömleğini, çoraplarını çıkar”,

Aha dedim n’oluyoz, karizma çiziliyor,
İçimdense gür bir ses, boşver çizilsin diyor,
Dedi “arzun bu idi, işte sana bir fırsat”,
Dedim “ben utanırım, önce gözünü kapat”,

“Arkanı dön o zaman, utangaç sensin” dedi,
“Sırtımı döner dönmez, Hadi elveda” dedi,
Döndüm aniden geri, arabam uçuyordu,
Hatun direksiyonda, tam gazla kaçıyordu.

Trafikte bir aşka, tam “gaz” vericez dedik,
Hesap çarşıya uymaz, esas gazı biz yedik,
Ama ben biliyorum, bu neden oluyordu,
Bu şair bozuntusu, benimle oynuyordu,

14.07.04 / Langen

Metin ESER
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339879/trafik-askim-4.html>

Trafik Aşkım - 1-2-3-4-5 - S O N

Sevgili Şiir Dostları,

Tüm bölümleri birarada okumak isteyenler için bir kez de aşağıya topluca veriyorum;

[italik].....dünden devam.....[/italik]

Arabam elden gitti, hatun hayalim bitti,
Şiirinse son günü, ümidim kayıp / yitti,
Trafikte bir aşkı, henüz yaşayamadım,
Suretinden geçipte, gönle ulaşamadım,

Lakin ben bir şiirin, adsız kahramanıyım,
Şairse yazar durur, ben onun ilhamıyım,
Lâkin aşkım uğruna, çekilmedim hiç geri,
Bana bak artık şair, geri dur benden geri,

Ne vardı şimdi böyle, senaryoyu bozacak,
Yok mu senin de duygun, güzel bir aşk yazacak,
Ne olurdu şu işi, tatlıya bağlasaydın,
Hem okuyanı hem beni, şöyle kucaklasaydın,

Hey “Metin” bana bak, sen şiirde kahraman,
Ve bunu hiç unutma, ben şairim her zaman,
Senaryoyu yazarım, seni içine katarım,
Kafam rahattır benim, yan gelirim yatarım.

Ben şairim sen şiir, bunu yaz bir kenara,
Anlamam ben tehditten, bunu da koy kenara,
Bil ki kalem elimde, ister isem yazarım,
Yada kalemi kırıp, seni hayal yaparım,

Sana bir rol verdiysek, bu bendendir onu bil,
Seni aşık ettiysem, öyle yazdım bunu bil,
Ama istersem seni, senaryodan atarım,
Boş kalan rolü ise; gerekirse oynarım,

Sustun değil mi şimdi, anladın mı durumu,
Her zaman haddini bil, yaz kenara yorumu,
Ve şimdi sana dersi, kendimce vereceğim,
Seni bu senaryodan, sessizce sileceğim,

Bak hiç sesin çıkmıyor, çünkü çıkartmıyorum,
Adın bile geçmiyor, çünkü ben yazmıyorum,
Sana uğurlar olsun, şimdi sıranı bekle,
Belki başka şiirde, verir isem rol bekle.

Evet sevgili dostlar, şiirin sonu geldi,
En başından sonuna, içte ibretle geldi,
Aşkı araç yapanlar, bir yanda yapmayanlar,
Bir ömüre bir sevda, ya da yanaşmayanlar,

Bu “Trafik Aşkını”, belki herkes yaşadı,
Hayat trafik idi, şu bedenle yaşadı,
Aşk yürektir be dostlar, beden bir ihtirastır,
Doğru söze ne hacet, AŞK en güzel libastır.

[italik].....S O N.....[/italik]

15.07.04 / Frankfurt

Metin Eser

T r a f i k A ş k ı m (1-2-3-4-5(Son) Bölümler Birarada)

Güzel bir Pazar günü, geziyorken çarşıda,
Derken bir hatun gördüm, gülüyordu karşıda,
Şaşırdım afalladım, bana mıydı bu gülüş,
Acaba olur muydu, güzel zevkli bir sürüş,

Hayalime düştü aşk, yarınlarım kurguda,
Meraklı birçok konu, teker teker sorguda,
Varsaydım ki bu aşkı, trafikte yaşadım,
Sonra dizeye döküp, bu şiire taşıdım,

Aldığım bir bakışla, bastım gaza aniden,
Geçtim karşı tarafa, ben anlamam maniden,
Otobandayım gibi, yüklenmişim son sürat,
Bir kelime konuşsam, geri kalan küsürat,

'Merhaba' ydı ilk sözüm, hız limiti yok idi,
O da 'Merhaba' dedi, samimiyet yok idi,
Sanki bana ilk anda, kırmızıyı yakmıştı,
Duygular frenlenmiş, trafik karışmıştı,

Bir duvara toslayıp, kaza yapmak da vardı,
Yada bir manevrayla, hali kurtarmak vardı,
'Pardon hataydı' dedim, 'belki çok ani oldu',
Bu sözlerin üstünden, yüzde tebessüm oldu.

Anladım ki ışıklar, şimdi sarı yanmıştı,
Samimi yüreğime, sanırım inanmıştı,
Tek şeritli bir yolda, daha rahattım şimdi,
Gönlüm bas gaza diyor, merakımsa 'bu kim ki'.

Ne gelmişse başıma, hep meraktan gelmiştir,
Merak hocadır "ilm" e, bazen fayda vermiştir,
Ya nasip deyip hemen, adını sordum O'nun,
Ne yapacaksam adını, işte maksat laf olsun,

"Zeliha" dedi bana, "burada yabancıyım",
"Görünüşüme bakıp, sanmayın yalancıyım,
Çok ta dikkatlisiniz, bakışlarınız kurnaz,
Çünkü şu trafikte, burda araba durmaz."

Gülmüşüm kendisine, lakin içimde sızım,
Adım konulmuş çapkın, bundan da rahatsızım,
Hemen bir U dönüşü, yapmayı düşünürken,
Sağa mecburi yönü, gösterdi gülüşürken,

"Haydi bekliyorum ben, davet etseniz" dedi,
"Bir de güzel ismini, söyleyiversen" dedi,
Anladım hız sınırı, yavaş yavaş kalkmıştı,
Çünkü yeşil gözleri, çok manalı bakmıştı,

Görüyordum ilerde, ne virajlar var idi,
Konuşma ilerledi, bazen yol kaygan idi,
Arasına fikirler, uyuşmadı elbette,
Malum böyle kasisler, normaldi trafikte,

Kah bu yolda gidiyor, kah etrafa bakıyor,
Tali yollar çıkınca, dönesim de geliyor,
Ama gönül istekli, ikide bir "gaz" diyor,
Akıl zaten iflasta, "ne istersen yap" diyor.

Ve artık başlamıştı, iki yönlü trafik,
Bir demiryolu ile, iki de kavşak geçtik,
Ciddi bir problemi, aşmıştım ki yeni,
Sonra bir iniş/eğim, çok korkutmuştu beni,

Hayatımda hiç böyle, bir aşk yaşamamıştım,
Zaten böyle güzele, hiç de rastlamamıştım,
İstiyordum bu aşkı, hep otobanda sürsün,

Bakalım ne olacak, sabret sen de görürsün. :-)))

Yolda çalışma varmış, bir adam elde kürek,
İçimden bir ses dedi, 'haydi şu yöne süre',
Birazcık yavaşladım, ilk çıkışı görünce,
Kız biraz rahatladı, tali yola dönünce,

İstemiyordu herhal, çok hızlı ilerlemek,
Tatlı aşk şarabını, hemencik tekerlemek,
Aha dedim içimden, bu kız "kalite" yani,
Aşkın lezzetlerini, tatmak istiyor yani,

"Ama biraz yavaş git, çek ayağını gazdan",
Diyemiyor açıkca, zannedicem bu nazdan,
Anladım ben olayı, dönel kavşak ortada,
Birkaç tur atacağız, birazcık etrafında,

Hani zaman geçecek, belki benzin bitecek,
Sanıyor ki sabrım yok, ben vazgecip gidecek,
Güldürme beni güzel, benim adım kül yutmaz,
Göle çalınan maya, bu aşkıma hiç tutmaz,

Derken lafın içinde, "ne iş yaparsın" dedi,
"Böyle hep trafikte, aşk mı ararsın" dedi,
Dedim "mesleğim süper", hepsinin efendisi,
Boş gezenin kalfası, kaldırım mühendisi,

Kahkahayla güldü ya, "alem adamsın" dedi,
Benim yüzümse pancar,"çok da şekersin" dedi,
"Gaz" bana ait ama, kız bizi bastırarak,
Böyle giderse eğer, şoförlüğü kapacak,

Seslendim tez şair'e, "hey dostum baksana bir",
"Değiştir senaryoyu, bu şiirde başrol bir",
"O da yanılmıyorsam, bana verilmiş idi",
"Ama gel gör ki hatun, direksiyonda şimdi",

Şair tez toparlandı, "pardon Metinim" dedi,
"Birazcık şekerleme, uyuklamışım" dedi,
"Hey Zeliha kalk ordan, senaryoda bu yoktu",
Anladım bu şairle, iş ve yolumuz çoktu.

Leyla mısın be adam, burada aşk yaşıyoz,
Adam gibi yaz şunu, köşe bucak koşuyoz,
Yanımızda bir hatun, yakma benim fırsatı,
Sonra yırtar atarım, vallahi bak ruhsatı,

Biliyorsunuz dostlar, dün biraz gergin idi,
Bizim uyuşuk şair, uyumuş kalmış idi,
Sanki otel burası, adam gibi şair ol,
Yapamıyorsan eğer, pazarda kabzımal ol,

Haydi al şu kalemi, başla artık yazmaya,
Bu kız da gider ise, sap olucaz kazmaya,
Şöyle yanaşayım az, yakın temas durumu,
Tekrar lafa gireyim, "nasıl hava durumu",

Yüzü kah gülümsüyor, "sollamak serbest diyor",
Bir de bakıyorum ki, "işte orda "DUR" diyor",
Birazcık sokulayım, elin tutayım desem,
İşte şimdi olmadı, "Taşıt Giremez" diyor,

Hay Allah ne yapsam da, şu hatuna yamansam,
Yerler kayganmış deyip, üstüne mi abansam,
Yakında da hiç yok ki, hız yapılacak zemin,
Kız da şüphelenecek, sert baktı zaten demin,

Hiç bir sebep yok iken, birden tahditler kalktı,
Yüzümde gülücükler, moralim şaha kalktı,

Uzattı ellerini, ellerimin üstüne,
Sonra baktı yüzüme, gözü gözüm üstüne,

Haydi çek şu kenara, başıma vurdu artık,
Anladım sende iş yok, kontrole bende artık,
“Şimdi dediğimi yap, pantolonunu çıkar”,
“Sonra da gömleğini, çoraplarını çıkar”,

Aha dedim n’oluyoz, karizma çiziliyor,
İçimdense gür bir ses, boşver çizilsin diyor,
Dedi “arzun bu idi, işte sana bir fırsat”,
Dedim “ben utanırım, önce gözünü kapat”,

“Arkanı dön o zaman, utangaç sensin” dedi,
“Sırtımı döner dönmez, Hadi elveda” dedi,
Döndüm aniden geri, arabam uçuyordu,
Hatun direksiyonda, tam gazla kaçıyordu.

Trafikte bir aşka, tam “gaz” vericez dedik,
Hesap çarşıya uymaz, esas gazı biz yedik,
Ama ben biliyorum, bu neden oluyordu,
Bu şair bozuntusu, benimle oynuyordu.

Arabam elden gitti, hatun hayalim bitti,
Şiirinse son günü, ümidim kayıp / yitti,
Trafikte bir aşkı, henüz yaşayamadım,
Suretinden geçipte, gönle ulaşamadım,

Lakin ben bir şiirin, adsız kahramanıyım,
Şairse yazar durur, ben onun ilhamıyım,
Lâkin aşkım uğruna, çekilmedim hiç geri,
Bana bak artık şair, geri dur benden geri,

Ne vardı şimdi böyle, senaryoyu bozacak,
Yok mu senin de duygun, güzel bir aşk yazacak,
Ne olurdu şu işi, tatlıya bağlasaydın,
Hem okuyanı hem beni, şöyle kucaklasaydın,

Hey “Metin” bana bak, sen şiirde kahraman,
Ve bunu hiç unutma, ben şairim her zaman,
Senaryoyu yazarım, seni içine katarım,
Kafam rahattır benim, yan gelirim yatarım.

Ben şairim sen şiir, bunu yaz bir kenara,
Anlamam ben tehditten, bunu da koy kenara,
Bil ki kalem elimde, ister isem yazarım,
Yada kalemi kırıp, seni hayal yaparım,

Sana bir rol verdiğimiz, bu bendendir onu bil,
Seni aşık ettiysem, öyle yazdım bunu bil,
Ama istersem seni, senaryodan atarım,
Boş kalan rolü ise; gerekirse oynarım,

Sustun değil mi şimdi, anladın mı durumu,
Her zaman haddini bil, yaz kenara yorumu,
Ve şimdi sana dersi, kendimce vereceğim,
Seni bu senaryodan, sessizce sileceğim,

Bak hiç sesin çıkmıyor, çünkü çıkartmıyorum,
Adın bile geçmiyor, çünkü ben yazmıyorum,
Sana uğurlar olsun, şimdi sıranı bekle,
Belki başka şiirde, verir isem rol bekle.

Evet sevgili dostlar, şiirin sonu geldi,
En başından sonuna, içte ibretle geldi,
Aşkı araç yapanlar, bir yanda yapmayanlar,
Bir ömüre bir sevda, ya da yanaşmayanlar,

Bu “Trafik Aşkını”, belki herkes yaşadı,

Hayat trafik idi, Şu bedenle yaşadı,
AŞk y¼rektir be dostlar, beden bir ihtirastır,
Doğru s¼ze ne hacet, AŞK en g¼zel libastır.

[italik].....S O N.....[/italik]

10-15.07.04 / Frankfurt
Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340387/trafik-askim-1-2-3-4-5-s-o-n.html>

Ne Yazık!

tan yeri ağarırken dökülür
.....pembe gecenin siyah tortuları,
ve pişmanlık;
.....sinsi bir yılan gibi süzülür duygularına,
hemen arkanda yatıyordur oysa
.....birkaç saat öncesinin gülüşleri...

keşkeler sıralanır,
.....istikbâl her saniye depremle sarsılırken...
ve doğrular çıkagelir,
.....yaşananlar hayalinde tartılırken.

hâlin; zavallı bir çocuğun büzülmüş hâlidir,
ağzından memesi çekilen bir bebeğin ahvâlidir...
ama suskun, ama durgun, ama ağlamaklı...

kelimeler doğranmış,
.....odada sessizlik yankısı,
.....herşey paramparça...

her bir umut sırayla katledilirken,
.....ortalığı da kan götürmektedir,
.....ve boğazına
.....yumruk gibi bir düğüm oturmaktadır...

oysa ne hayaller dizilmişti
.....bir ipteki inci taneleri misâli...
ve şimdiki hâl ise; talan edilmiş bir bahçe timsâli...
hiçbiri yaşanmadı, ip koptu, taneler dağıldı,

Ne...Yazık....(!)

30.07.2005 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340744/n-e-y-a-z-i-k.html>

İNTİHAR (Empati Şiirleri - 2)

ey soğuk demir,
ey mertliğin katili,
ey sonumun faili,
şimdi "sus",
ilk ve son kez beni dinle,
sözümü kesme,
bana da küsme,
bir görevin var senin,
vazifeni yap ve "SUS"...

dinle şimdi,
sadece kulak ver,
tetiğine dokunmadan önce,
bu son arzumdur senden,
sonrasında birşey kalmasın benden...

karanlığın izi içimde kış olmuş,
kar yağışmış mazime,
istakbâlim buz tutmuş,
sevdam beni unutmuş,
ve yıllarca uyutmuş...
şimdi bana, yazık değil mi?

efkârıma saraylar kurardım,
içinde hayâllerim yaşardı,
öylesine çoktu ki,
denizlere koysam taşardı,
oysa şimdi,
hepsi dağıtıldı pul pul,
rüzgârda savrulan kül kül...
yıllar oldu saymadım,
ellerimden kan damlıyor,
yüreğimde cam kesikleri,
sızıyorum bedenden dışarı,
damla damla eksiliyorum,
ve hayattan vallahi tiksiniyorum...
şimdi bana, yazık değil mi?

asırlardır diz çökmüşüm,
hesapsız gözyaşı dökmüşüm,
gönül bahçelerimden
nice çiçekler sökmüşüm,
ve şimdi
acılarım dizi dizi,
yaralarım sızı sızı,
alnımda bir kara yazı,
ellerim katran karası...
ve yürekte ihanet yarası,
hatıralar lime lime,
kan damlıyor iliğime,
ufkum sönük,
sabahları güneşim doğmuyor artık,
ve akşamları da batmıyor,
içimdeki şehirler bir bir yıkılıyor,
ruh bu cesette artık sıkılıyor...
sabahları zifir karası,
geceler hasret yarası,
ölümse iki nefes arası...
şimdi bana, yazık değil mi?

salıncaklar kurardım çocuk anılarıma,
taze sevdalar sarardım yaralarırma,
bazen bir çıglık yükselirdi kalpten,
"sus" derdim "sus" canhıraş narâlarıma...
sözüm çok ama,
gücüm yok,
hâlim bu hâldir,
dilim susku oruçlarında,
gözlerim boşluğa demir attı,
can bedende amma,
ruhum çoktan havlu attı.
Şimdi bana, yazık değil mi?

üstüme siyah düşmüş,
dertler bana üşüşmüş,
hayallerim hep küsmüş,
dünya zindan gözüme...
sorgularım var benim,
zaten yanıyor canım,
ağrıyor herbir yanım,
isyan düşmüş sözüme...
kahkaha firar etmiş benden,
bir bûse bile gelmedi senden,
hiç haber yok gelen gidenden,
acılar ebedî sığınmış yüzüme...
Söyle hadi, yada en iyisi "Sus",
Şimdi bana, yazık değil mi?

bataklık çiçekleri koparıyor tenimi,
gözden düşen her bakış kükrüyor sağnak gibi,
her kelime bir mermi, delik deşik ediyor,
hatıralar doğranmış, bölük bölük gidiyor,
bu kâbusun sonunda
her arzu kırbaçlanmış,
kan gidiyor, can gidiyor,
zaman ise son sür'at,
arz-ı endâm ediyor.
Yelkovan dakikadan,
akrepse saatten firar etmiş,
can bedenden gitmeye vallahi yemin etmiş...
Söylesene,
Şimdi bana, yazık değil mi?

kırılmış istikbalden kan damlıyor bugüne,
artık mecal kalmamış, o mazideki düne,
her saniye bin ceset çekiliyorken ipe,
verilen vaatlerin, hepsi de vurmuş dibe...
sözler jiletten beter, derin derin yırtıyor,
içte ölüm arzusu, her geçen an artıyor,
son kez hayata dönüp, gülmeyi istiyorum,
bu gülüşün ardından solmayı istiyorum...
Susma artık bana,
Haydi birşeyler söyle...
Şimdi bana, yazık değil mi?

depresyonlar sıra sıra,
kıyametler kopuyor,
solmuş boynunu bükmüş,
yaprak döküyor çiçekler...
ceset kıyamdan irak,
ruhta dudaklar kurak,
bu gelinen son durak,
ve diyor ki dilim şimdi,
"hayatın elini bırak"...
can çıkacak ilmek ilmek,
bin yıl uzakta gülmek,
artık bir iz kalmasın, gül kırmızısı dünden,

çünkü ruh parça parça, sökölüyor bütünden...
artık nefes son demde,
istek kalmamış tende,
Azrail dedi sobe
ruhum ölümüne gebe
ömür kül misâlidir,
fâsıla kadar kısa,
öyle yada böyle bitecekti nasılsa,
varsın o şimdi olsun,
bu beden artık solsun...
Şimdi, bana yazık değil mi?

istikbâlin rahminde düşükler bekler,
kabûslar peşim sıra alkış tutuyor
hayatın cümlesini ben yazmadım
amma
noktasını ben koyuyorum...
dünyanın bu son deminde,
tek yönlü bir yoldayım,
ve bu tünel mezara çıkar,
kefenden başka bir elbise
vallahi beni sıkıyor...
içimde kimsesiz çırpınışlar,
"YAPMA" diyen nice haykırışlar duyarım,
kulağım sağır, saniyeler kahir,
uğultular zamanı yırtar,
ve hayat dönülmez yolculuğa göz kırpmıyor,
görüyorsun ya ellerim de titremiyor,
kanım soğuk, sesim boğuk,
bir hatıra kalmadı bana dünden,
ve damla damla eksiliyorum bütünden...
Haydi Allah'ın cezası birşey söyle,
Şimdi bana, yazık değil mi?

birşey daha anladım,
biliyor musun? intihar sıcakmış,
hücrelerime sızıyor,
yavaş yavaş teslim oluyorum,
ardından "haydi" diyen sesler duyuyorum,
yarınım zaten olmamıştı,
bundan böyle hiç olmayacak...
ruhum kafesinden kaçmaya
hatta uçmaya meyilli,
şimdi sıra bende, son rol benim,
bu film burada bitti.
sen elimde, son nefeste,
tek şahidim olacaksın,
ve perde kapanacak.
bilmem ki yarın sabah,
beni kimler bulacak....

haydi bana elvedâ,
hayâllerime vedâ,
tetiğini çekiyorum,
ben artık gidiyorum,
istemem hiç arkamdan gözyaşı dökülmesin,
benim gibi yürekler hayattan sökölmesin.
Şimdi.....bana yazık....değil mi?

Elvedâ elvedâ elvedââââ.....

08.04.2010 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/341941/i-n-t-i-h-a-r-empati-siirleri-2.html>

Ş İ İ R Ö L D Ü

Şiir kafa tuttu şaire,
ayağa kalktı kelimeler,
isyan etti fevrî dizeler,
Diklendiler vesaire,

açtı ağzını şiir,
yumdu gözünü,
bakmadan konuştu,
birikmişliği kustu,

dört nala çöle koştu,
sandı ki meydan boştu,
aslında tam sarhoştı
bir nefeslik boğuştu,

Aldı eline imgeyi,
Savurdu şaire,
Kılıç sandı kendini,
harfler vesaire.

koştı koştı üstüne,
çoştı uydu nefsine,
çok güvendi nefesine,
yenilecek hevesine,

Zıpladı yükseğe,
kağıttan çıkmaya,
kaderini yırtmaya,
Zıpladı bir harf kadar,

Şair izledi önce,
şiir ileri gidince,
Aldı kalemi eline,
kırdı şiir üstüne,

Kelimeler döküldü,
şiir harf harf çözüldü,
mana çıktı yürüdü,
şiir öldü gömüldü.

17.07.04 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350242/s-i-i-r-oldu.html>

Bugün, Anneler Günü Değil...! (Empati Şiirleri - 3)

Bugün, Anneler Günü Değil...!

Gazeteler yazıyor, büyük büyük puntolarda,
Televizyonda konuşuluyor, farklı ağızlarda,
Herkes söylüyor, bugün anneler günüymüş,
Gözü yaşlı her ananın, sessiz düşünüymüş.

Duydun mu? anacım, sakın üzülme, ağlama,
Ben gurbetteyim ama, sen yüreğini dağlama,
Göz yaşın dursun, koy o mendili bir kenara,
Bugün senin gününmüş, vur kendini halaylara.

Çocuk yaşta bir anasın, ama yüreğin büyük,
Dokuz ay taşımışsın, zayıf bedenin bükük,
Belki 'bugün' olacak doğumunda, ölümün,
Ama sevinmelisin, bugün senin de günün.

Ey şehid anası, senin oğlun şimdi toprakta,
Acısı hala yüreğinde, resmi de baş ucunda,
Hergün bakar ağlarsın, hatırasıyla yanarsın,
Bugün senin gününmüş, artık güler oynarsın.

Hey yüreği yaralı, elleri nasırlı, güzel anam,
Ömrünü tarlada, kah ahırda geçiren anam,
Tarlaya gitmeyesin, Sarıkızı da sağmayasın,
Bugün senin günündür, sakın çalışmayasın.

Tek kızını, Fırat suyuna verdin be anam,
Gelinliğiyle gitti, senden başka kime gam,
Yüreğinin yarısı, biricik yavrun du, O senin,
Bugün senin de günün, gül artık, hadi sevin.

Başın sağolsun gülüm, ananı kaybetmişsin,
Mezarın üzerine, sevdiği çiçekleri dikmişsin,
Her anneler gününde gözyaşıyla dolmuşsun,
Bugün senin de günün, tekrar başın sağolsun.

On çocuklu anasın, uğraşıp dur bu sıfatla,
Kocan bırakıp gitmiş, yüzünde bin tokatla,
Hayatın ağır yükü de tam sırtına yüklenmiş,
Ama sen üzülme, 'bugün' derdin bitecekmiş.

Sen ki, çocuğunu kazaya kurban vermişsin,
'Nereden çıktın be şöför, Yavrum! ' demişsin,
Yıllarca yüreğin yanmış, göz yaşını silmişsin,
Bugün senin de günün, haydi eğleneceksin.

Sen anasın savaşın içinde, peki suçun ne?
Gece yarısı uykuna düşen bombalar da ne?
Harabeye dönen yuvanı, unutup silecekmişsin,
Bugün senin gününmüş, biraz gülecekmişsin.

Senin çocuğun olmadı, ama sen de anasın,
Bırak bu derin yaran, senelerce kanasın,
Analık yüreğinde, bütün çocuklar senin,
Bugün senin gününmüş, hadi bakalım sevin.

Sen ki küçük yaşında, anadan ayrılmışsın,
Bir yerlerde yaşıyor, aramış bulamamışsın,
Büyümüş özlemiyle, sanki dağlar aşacaksın,
Bugün en acı günün, bilmem ne yapacaksın?

Senin evladın yok mu? , Huzur evlerindesin,

Yine de diyorsun, 'aman kimseler bilmesin',
Gözlerin kapıda fakat, gelmezler biliyorsun,
Bugün senin de günün, sana da kutlu olsun.

Hey gidi Kara Fatma, işitip, duyar mısın?
O daracık kabrinde, huzurla yatar mısın?
Yaptığın hizmetleri, sence, millet anar mı?
Bugün senin de günün, hiç haberin var mı?

Hız.Amine anamız, daha seni anmadım mı?
Cihan güneşi Peygamberi, doğurmadın mı?
Düşündüm de, seni bilmeyen bir ana var mı?
Bugün senin de günün, unutmak yakışır mı?

Şimdi sözüm herkese, hepsini okursanız,
Belki siz de anasınız, sözümü anlarsınız,
Koca bir yıl içinde, hadi bir günle sevinin,
Bugün sizin gününüz, şimdi buyrun eğlenin.

Dostlarım, bana kızmayın, sitem tutmayın,
Onları yılda bir günle de, boşuna avutmayın,
Sevgiyi göstermek için sınırlar da koymayın,
Analarınız için hiçbirşeyin hesabını yapmayın.

Anneler günü bugün değil, yaşatana her gündür,
Evladı bağrındaysa, anaya, hergün düğündür,
Kulağında çınlayan, 'anam benim' bir gülüş,
Yavrusunun mutluluğu, ona tam bir cümbüştür.

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/350921/bugun-anneler-gunu-degil-empati-siirleri-3.html>

K U M A (AKROSTİŞ)

Katlediyor yüreği, küçücük bir kelime,
Uğruna hayat heba, alamam ki dilime,
Mahiyeti hayasız, onura büyük darbe,
Aşk adına vallahi, girilmez ki bu harbe.

Gözü doymaz ki nefsin, bir dizgine vurulsun,
Elbetteki günahdan, uzaklaşıp durulsun,
Türlü hayaller kurar, üç beş günün kârına,
İyileşmez bu yara, bugünden ta yarına.

Rızası yok garibin, zaten sorulmamıştır,
Elinden birşey gelmez, hayra yorulmamıştır,
Ne çare boynu bükük, geçer ömür süreği,
İster mi ki sevdiği, sevsin başka yüreği.

Nihayet o gün gelir, kaynar sular dökülür,
Üzülür ta derinde, sanki yürek sökülür,
Zemheri midir yakan ve beden parsel midir?
Elin kadını evde, ya kendisi el midir?

Rüyaları kabustur, boğazında bir düğüm,
İstemediği durum, çözülmez bir kördüğüm,
Ne yapsın şimdi kadın, hangi göğü çınlatsın,
En sevdiği sormamış, kime derdin anlatsın.

Küçük görülen sevgi, boşuna mı şahlanmış,
Umursamaz tavırlar, bedenine saplanmış,
Maziyi hatırlar da, o bembeyaz gelinlik,
Acaba olacak mı, bundan böyle kefenlik.

Gözün gördüğü değil, gönlün sevdiği yârdır,
Eşya değildir sevgi, satışı sanma kârdır,
Leyl hatrını say hiçe, kalbin değilse taştan,
Sorma dünü bugünü, al hadi yeni baştan.

İstiyorsan aşkının, yüreğinde tek olmak,
Nasıl bir mantık söyle, tek yürekte çok olmak.

30.08.04 / Adapazarı

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/352695/k-u-m-a-akrostis.html>

ÇİLEKEŞ (Çift Akrostiş)

(Ç) amurlu yollarda yürüdüm, çileden yılmadım hi(ç) ,
(Ç) iviler üstünde bir ömür, düşüp yıkılmadım hi(ç) ,
(İ) liklerime kadar ıslandım da, silinmedim k(i) ,
(İ) ğreti bir ipti hayat ama hiç çekilmedim k(i) ,
(L) oş akşamlar tanır beni, onlara hakkımsa hela(l) ,
(L) anet olası kabuslarım, şimdi olmuş istikba(l) .
(E) llerim nasırlı bir hayat, umudum hala çil(e) ,
(E) ski birkaç hatıram var söylerdi, bir gelse dil(e) .
(K) ardeşim, dostum dediğim, herşeyim işte şu soka(k) ,
(K) imbilir, sessiz mevtime belki de şahit olaca(k) .
(E) şkiya yalnızlığım, ah bir de koynuma girmes(e) ,
(E) n rahat bir adam gibi 'mutluyum' derdim herkes(e) ,
(Ş) u dünyada bana yokmuş, nasibimde güzel bir e(ş) ,
(Ş) u bahtsız ömür, geldi-geçti, her nefeste çileke(ş) .

22.05.04 / Stuttgart

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/353862/cilekes-cift-akrostis.html>

Do-Re-Mi-Fa-Sol-La-Si-Do (AKROSTİŞ)

(Do) laşıyor merakım müziğin nidâsında,
_____ /Kulağımda nağmeler...i k i ş e r l i...rakseder,

(Re) ngîn hayalât ise gönlümün bahçesinde,
_____ /Keyf-i temaşa ile...s a r m a ş...d o l a ş...meşkeder,

(Mi) sk-ü amber misillü rayihâdır her ânı,
_____ /Tüm semâda aşk ile...y ı l d ı z...y ı l d ı z...parlayan,

(Fa) sl-ı bahar içre neş'e-i uhrâdır zaman,
_____ /Yüreğimde ahengiyle...u s u l...u s u l...çağlayan,

(Sol) ar bütün hayalin hazînse nağamâtı,
_____ /Gözlerinden süzülür...d a m l a...d a m l a...esrârın,

(Lâ) -yuad semerâtı bir söylesem şevk ile,
_____ /Ruhûn cûş-u hurûşta...k ı v r ı m...k ı v r ı m...enhârın,

(Si) linmez kulağımdan onun mürekkebâtı,
_____ /Dilim söyler her demde...b u r a m...b u r a m...aşk ile,

(Do) ile başlar hayat / neş'e-i terennümât,
_____ / (Do) ile gelir memât...s ı z ı m...s ı z ı m...şevk ile.

29.05.04 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/381377/do-re-mi-fa-sol-la-si-do-akrostis.html>

GURUR (AKROSTİŞ)

Gururun başı diktir, şuur mantık dinlemez,
Us gerektiği zaman, zerre kadar tınlamaz,
Rahatına düşkündür, acı çekip inlemez,
Ukalâdır her dâim, bencil ve de zâlimdir.

Rıza gösterir sanki, söylediğin sözüne,
Uşak eyler kendine, bakmaz kaşın gözüne,
Nihayet mikrop gibi, işler gönül özüne,
Başa belâdır dâim, şeytanvâri âlimdir.

Arsızdır ve yüzsüzdür, zerrece taviz vermez,
Şuuru baştan atar, yaptığına sır ermez,
İrsi midir bilinmez, kimseye birşey sormaz,
Dili zehirli oktur, bu da benim kâlimdir.

İstiyorsan gururun, ezmek hemen başını,
Kör et önce gözünü, kes suyunu aşını,
Tevazuyu canlandır, hüsn-ü zan yap işini,
İnancını rehber tut, o sana bir tâlimdir,
Riyâdan da uzak dur, ruhun şimdi sâlimdir.

.....Gururun başı diktir, nice dağdan yüksektir,
.....Doludizgin olsa da, ayakları aksaktır,
.....Maalesef ki şuurlar, ona esir tutsaktır,
.....Dizginleri sendedir, çök başına adam et.

.....Gururun başı diktir, bineği enaniyet,
.....Tevâzû baş düşmanı, hoşgörü, hüsn-ü niyet,
.....Eğer ki düşüncende, taşkınsa iyi niyet,
.....Dizginleri sendedir, çek ipini idâm et.

Gururun başı diktir, tevâzû hep yüksektir...

Gurur seni kendine, put yapmaya çalışır,
Ülfet edersen eğer, ruhun buna alışır,
Kulluğun Yüce Rabb'den, sen anlamadan sapar,
Bir bakmışsın bedenini, kendi kendine tapar.... (Allah korusun)

Tevâzûnun kılıcı, her kılıçtan keskindir,
Yürek bahçelerinde, pınar gibi taşkındır,
Boyu kâmet-i bâlâ, gururdan çok aşkındır,
Ona tâbî olanı, HAKİKİ İNSAN YAPAR...

Aşkta gurur varlığı, kelepçedir sevgiye,
Bin duvar birden örür, içten gelen ilgiye,
Ve düşman yapar seni, baş eğilen saygıya,
Güzel olan herşeyi, inan bin TALAN yapar...

Tevâzû CENNET, Gurursa CİNNET elbisesidir.

20.08.2010 / Eskişehir

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/382028/gurur-akrostis.html>

GÖZ (Akrostiş)

Göz göze değdiğinde, "dil" dut yemiş bülbüldür,
Gönül bař eđdiđinde, tende ačan smbldr.

Ölüm gelse kapıya, zaman narin bir tldr,
Özlem bin çiçek aça, hepsinin adı gldr.

Zaten üç günlük dünya, t baştan sona ldur,
Zirâ insan âlemde, fkir âciz bir kuldur...

23 Eylül 2010 / Mühlheim am Main / Almanya

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/392673/goz-akrostis.html>

Dünya İki Kapılı Bir Handır (Akrostiş)

Dünya denilen meta`, iki kapılı handır,
Üstün fıtratlı insan, mahlukattan bir candır,
Âciz bedeni fakir, ihtiyarı pek kısa,
Yolcudur şu âlemde, geçer gider nasılsa.

Allah ona bu canı, emaneten vermişti,
İsteği arzusunu, kâinata sermişti,
Küçüktü âlemde, mahiyeti büyüktü,
İllâ ki imtihanı, elbet ağır bir yükü.

Küre-i Arzda ona, nice nimetler serdi,
Asumanı ahenkle, bir buket gibi derdi,
Paha biçilmez tene, elzem cihazlar taktı,
Işık ve soba diye, gökte Güneşi yaktı.

Lâyemut değil ki nas, elbet bir gün göçecek,
İnşaAllah imânla, ahirete geçecek,
Bu Dünya imtihandır, âlem-i bekâ için,
İnsan hesap verecek, Ne Yaptın? Neden? Niçin?

Ruz-i mahşerde Allah (C.C.), geçirecek Sırât'tan,
Hazır isen oraya, binek olur Burak'tan,
Allah'a aşık ruhu, Cennet içre alacak,
Nihayet günahkârlar, Cehennem'de kalacak.

Dünya hayatı el-an, hem kısa hem fanidir,
İstilah-ı beşerde, malûm ki mevt ânîdir,
Ruh-u İnsan Rabbini, ayâtından duymalı,
.....Marziyatı ne ise; evvel âhir uymalı...

_____ Dünya denilen meta`, iki kapılı handır.
_____ Hayatın mahiyeti, zaten ayan beyandır,
_____ Kabir denilen durak, sığamazsın pek dardır,
_____ Ömür denilen süre; bir fasıla kadardır.

25 Eylül 2010 / Mühlheim am Main - Frankfurt

Metin ESER

[alt_cizgi]Lügatçe :[/alt_cizgi]

[italik]meta` : Menfaat. Kıymetli esya,

fıtrat : Yaradılış,

mahlukat : Yaradılmışlar. Allah'in yarattığı seyler,

âciz : Beceriksiz. Eli ermez. Kabiliyetsiz. Gücü yetmez olan.

âlem : Bütün cihan. Kâinat. Dünya. Hersey. Bir güneş ile ona tâbi olan ve etrafında devreden seyyarelerin teşkil ettiği dâire.

illâ : Mutlaka. Ancak.

küre-i arz : Yeryüzü, toprak, zemin, dünya (yuvarlak olduğundan dolayı bu isim verilmiştir.)

asuman : Gökyüzü. Semâ. Felek.

elzem : Daha lâzım. Çok lâzım. Ziyade mucib.

lâyemut : Ölmez. Mahvolmaz. Hayatı sona ermez.

nas : İnsanlar.

insaALLAH : Allah izin verirse. Allah nasibederse (meâlindedir)

âlemi bekâ : Bâki olan, ebedî (sonsuz) hayatın olduğu yer anlamında.

ruz : Gün

mahşer : Toplanma yeri. Kıyametten sonra insanların tekrar dirilip toplanmaları ve toplandıkları yer. Haşir meydanı.

ruz-i mahşer : Kıyametten sonra insanların tekrar dirilip toplandıkları gün

sırât : Geniş yol. (Kıyamette insanların amellerine göre üzerinden geçecekleri köprü, yol. Herkes ameli ölçüsünde bir binek ile oradan geçecektir.)

burak : Binek. Cennet'e mahsus bir binek vâsıtası. (Kelimenin kökü; (Berk-Simsek) dir. Burak'ın Hadis-i Şerife göre ta'rifi: "Merkepten büyük, katırdan küçük hacimde bir dâbbe ki; ayağını gözünün müntehasına (bir adimiyle katettiği

yol gözünün gördüğü mesafe kadar uzundur) basar." Bu ise bir berk (simsek) ve elektrik sür'atini anlatır.
icr : Ic, icine.
el-an : Şimdi. Hâlâ. Hâl-i hazırda.
istilah : Bir ilim veya mesleğe âid kelime.
istilah-ı beşer : İnsanların "genelde bildiği" anlamında.
âyât : Âyetler. Cenab-ı Hakk'ın sıfât ve kudreti hakkında görülen âşikâr deliller, bürhanlar.
marziyat : Razi olunacak şeyler. Allah'ın rızasına dair olanlar.
evvel âhir : Basında ve sonunda anlamında[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/393364/dunya-iki-kapili-bir-handir-akrostis.html>

KIYAMET GÜNÜ (AKROSTİŞ)

Kalû Belâdan beri, vücudu muayyendir,
İşâ' vaktiyle mahluk, sireti müzeyyendir.

Yaratılmış her vücut, o gün tekrar haşrolur,
Amelinde ne varsa, ulu orta neşrolur.

Mîzan el-an kurulur, kıyam durur her nefis,
Endişelidir elbet, sâhib-i ruh-u habis.

Ticaret-i her neyse, hayat-ı dünyevîde,
Görülür cümle hesap, hayat-ı uhrevîde.

Ücretler verilecek, mükâfat yada ceza,
Nihayet ayrılacak, mü'min kâfir hakeza.
Ümmet-i Muhammedî, muhakkak Cennet seza.

28.09.2010 / Mühlheim am Main - Frankfurt

Metin ESER

[italik]Lügatçe : [/italik]

[italik] habis : Pek çok pis, daha murdar. En habis, berbad.
ruh-u habis : Fesadçı, hilekâr, alçak tabiatlı, kötü, pis, berbad RUH.
işâ' : * Yatsı zamanı. Akşam ile yatsı namazı arasındaki vakit.
* Güneş batmasından ertesi günü fecre kadar olan zaman.

Kalû Belâ : Cenab-ı Hak ruhları yaratıp, onlara Rabbiniz değil miyim, meâlinde:
"Elestü Bi-Rabbiküm" buyurduğunda, ruhlar: "Evet Rabbimizsin"
meâlindeki Kalu Belâ diye cevap verdiklerini bildiren Kur'andaki bir
tâbirdir. (Bak: Bezm-i elest)

kıyam : * Ayakta durmak. Ayağa kalkmak.
* Ölümden sonra tekrar dirilmek.
* Canlanmak.

mizan : Maşerde herkesin amellerini tartmağa mahsus bir adâlet ölçüsü olup,
hakiki mâhiyeti ancak âhirette bilinecektir.

muayyen : Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçülü, tayin ve tesbit
olunmuş, karalaştırılmış.

müzeyyen : Bezenip süslenmiş, ziynetli.

ruh-u habis : Fesadçı, hilekâr, alçak tabiatlı, kötü, pis RUH.

seza : Lâyık, münasip.
Cennet seza : Cennet'e layık, Cennet'e münasip.

siret : İç hali.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/394169/kiyamet-gunu-akrostis.html>

FATİH SULTAN MEHMET (Akrostiş)

F atih'im cengaver padişahım, göğsündeki imandır madalyan,
A sırlar öncesinden belirdin, Peygamber muştusuyla çağlayan,
T epe taklak oldu senle Bizans, anlamaz dehanı cümle âlem,
İ lâhi vazifeni bilirim, Hadis'te söyledi; fahr-i âlem,
H aliç kıyılarıydı diz çöken, gecenin en koyu vakitleri,
S u gibi kolay geldi sana, tepelerden taşımak gemileri,
U ykudaydı Bizans sülalesi, asırlar hala 'zekâ' hayranın,
L eyle-i necattın ki o gece, yedi ceddine de Osmanlı'nın,
T arihi yazdın okumaz âlem, ben ki dehana hayran ezelden,
A h ne heybetti O gün kimbilir, İstanbul'a en önde girerken,
N ice milletleri diz çöktürdün, en baştan kuruldu bütün mizan,
M uhteşem duruşunda asalet, beyaz atın mahmuzuydu imzan,
E limde değildi Padişahım, ah yetişemedim zamanına,
H akk rızası olsaydı da keşke, varsaydım şehadet makamına,
M ücahid Hasan gibi dikedim, sancağı surların tamamına.
E y asırların en büyük şanı, bileği bükülmez hanedanı,
T ürk'ün imanı sarsar cihanı, sızlatmaz toprakta şühedânı.

[italik]28.05.04 / Mannheim[/italik]

Metin ESER

...Şiir 20 hecedir...:

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/396772/fatih-sultan-mehmet-akrostis.html>

Seni Seviyorum Goncagülüm (SIRLI - Akrostiş)

(S)evda dedikleri, sırlı garip bir yangın,
m(e)st olur beden, başlar dilsiz geceler,

so(n) nefes gelse, akla düşmez ki ölüm,
dil(i)mde sayıklanan sadece isminden heceler,

mazi(s)i olmaz hayatın, hatıramı silerim gülüm,
gözüm(e) gelince hayalin, istikbale düşer cemreler,

semada (v)uslat kuşağı, renkleri yüreğime nakşeder,
ellerin(i)n dokunuşu varya, sanki bana Cennetleri bahşeder,

isterim a(y) yüzlü yârimi, rüyalarım çiçek çiçek açılsın,
bir ömür de (o)lsa beklerim, varsın umut ahirete saçılsın,

bu sevdam sı(r) içinde, gizemiyle yangınımı sarıyor,
umudumsa tut(u)nduğum mutluluk, şifa olup şu kalbime yarıyor,

hasret nefesi(m) olmuş, her saniye birer ömür anlatır,
şu bağrımda bir (g)ül var ki, dikenleri can evimi kanatır,

mevsim bahar kış (o)lmuş, kardelenler filiz filiz boy atmış,
yâre giden selâmı(n) adı, sabırları çatır çatır çatlatmış,

küçücük bir gülüşü, (c)andan içre tarifsiz bir haz katar,
bilirim cilvesinde, (a)nlaşılmaz sıcacık bir naz yatar,

gözlerine bakınca ne (g)üller açar gönül bahçem,
ve aşkı söyletir, çöz(ü)lür şu yanık lehçem,

ahh sevda dedikleri sır(l)ı garip bir yangın,
mest oluyor bedenim ve üş(ü)mez hiç benim,
yüzüm güldüren gonca gülü(m) var benim...

12.12.04 / Frankfurt

Metin ESER

[italik]

Şiirin Sırlı Akrostişi : 1. satır 1. harften 23. satır 23. harfe kadar bir akrostiş vardır. Ve akrostişte de 23 harften oluşan "seni seviyorum gonca gülüm" çıkıyor...

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/397485/seni-seviyorum-goncagulum-sirli-akrostis.html>

ULAŞAMIYORUM

sabah saat yediydi uyandığımda,
ve sen yoktun yanımda,
öylece, sessizce gitmişsin,
beni de yatağın kenarına itmişsin.

ve sonra kalktım, bakındım sağa sola,
bir not vardı etejerin üzerinde,
buruşuk bir kağıda alelacele karalamışsın,

önce bir göz gezdirdim, bir daha ve bir daha,
anlayamadım sevgilim,
"akşama yemeğe bekleme gelmeyeceğim" demişsin,
ve daha bir çok cümleyi ardı ardına eklemişsin.

sonra cebinden aradım
"ulaşamıyorum" dedi,

iş yerini aradım,
"üç gündür gelmiyor ve iki gündür
ulaşamıyoruz" dediler,

hani bir kankan vardı, adı Ceyda,
sonra onu da aradım ümitsizce,
o da bana
"geçen haftadan beri
ulaşamıyorum" dedi.

düşündüm,
birtek ben sana ulaşabilmişim demek ki,
yada ulaştığımı sanmışım yirmi yıl önce,
seni evliliğe razı ederek elbette...
seninle yatabiliyor, uyuyabiliyor,
yemek yiyebiliyorsam,
seni seviyor, saçlarını okşuyor ve öpebiliyorsam eğer,
bir de seninle 4 tane de çocuk yaptıysak,
"sana ulaşabilmişimdir" diyordum ki !!!
bu sabahki ilk ve tek sessiz gidişini yaşattın bana,
demek ki, sende ulaşamadığım bir zirve varmış,
demek ki, sende ulaşamadığım bir Canan varmış...

yirmi yıl oldu sevgili, dile kolay yirmi yıl...
nasıl gizledin benden onca bakir topraklarını,
onca keşfedilmemiş diyarlarını, duygularını...
ve anladım sevgili,
ben istediğimde değil,
sen istediğinde sana ulaşabilmişim yıllardır.

neyse sevgili, ben çok zor durumdayım sayende,
sana ulaşamadığım için bu kısa mesajı çekiyorum,
bir sorum var, kısa ve öz,
"çoraplarımı nereye koydun, bulamıyorum da ?"...

kahretsin işe de geç kaldım....

11.Ekim.2010 / Mühlheim am Main

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/398713/ulasamiyorum.html>

ÖMÜR (AKROSTİŞ)

Ömür dedigin ne ki, ya bir eksik ya fazla,
Mâlum nefes bitecek, yaşanır mı bu hazla,
Üstüne al bu sözü, dünya fâni fasıla,
Ruh cesetten sıyrılıp, dönecektir asıla.

13 Ekim 2010 / Offenbach

Metin ESER

Not: "müfteilün mefulü failatün gibi tefilelerin bulunduğu 14 lü hece vezni ile yazılmış, menbaı itibariyle divan şiirine daha yakın bir çalışmam"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399242/omur-akrostis.html>

UMUT (AKROSTIS)

Umut fakirin aşu, hayalâtın mihengi,
Mihrak olur bedene, sevgi ile nirengi,
Ufukta taht kurunca, gökkuşağının rengi,
Tadına doyum olmaz, umut hayatla cenktir.

Umut mülk eyler dâim, ezhandaki efkârı,
Ma'lum muvaffakiyet, ömründeki tek kârı,
Uymaz bazen kimseye, dillerdeki ezkârı,
Tâbi olursa beden, umut hayatla denktir.

Umudu her mekânda, sermemek gerek yere,
Meğer ki zayıflasa, yenile birkaç kere,
Umut hayat indinde, coşkun akan bir dere,
Tul-u emel hayata, heyecandır ahenktir.

Umudun en âlîsi, âhirete akmalı,
Masivadan maada, hasenata bakmalı,
Umur-u hayriyeyle, seyyiatı yakmalı,
Toprak âhir umudun, yolculuğuna zenktir.

Umut fakirin aşu, garibin dert ilacı,
Mazlumun hayat boyu, başu üstünde tâcı,
Umut insanoglunun, hiç sönmeyen sirâcı,
Talik olursa eğer, bu dünyadan bir fenktir.

14 Ekim 2010 / Mörfelden

Metin ESER

Lügatçe:

1. dörtlük:

mihenk : Ölçü.

mihrak : Hareket merkezi.

nireng : Büyü, efsun.

2. dörtlük:

ezhan : Zihinler.

efkâr : Fikirler. Düşünceler.

ezkâr : Zikirler.

3. dörtlük:

ind : Nezd, huzur, yan, vakt.

tul-u emel : Bitmeyen istek. Hiç ölmeyecek gibi dünyaya dalmak ve düşünmek.

4. dörtlük:

masiva : Ondan gayrısı. (Allah C.C.'dan başka her şey hakkında kullanılan tâbirdir)

maada : Başka. Fazla. Bundan gayrı.

hasenat : Güzellikler. İyi ameller. İyilikler.

umur-u hayriye : Hayirli emirler, hayırlı işler.

seyyiat : Kötülük, günahlar, suçlar.

âhir : Biten. Hitam bulan. Sonra gelen. Son.

zenk : Bir taife adı.

5. dörtlük:

sirâc : Işık. Lâmba. Fener. Mum. Kandil. Güneş ve ay mânâsına da kullanılır.

fenk : Nimetlenmek.

Kaynak:

TİTANİK

sığ gönüller yaramaz bana,
engin yüreklerin aşığıyım,
sevgimi suya koysam,
milyon Titanik hesabıyım.

sığ gönüller saramaz beni,
gün olur karaya otururum,
sevgimi suya koysam,
milyon gönülü batırırım.

28.05.04 / Mörfelden-Walldorf

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/400402/titanik.html>

Aaahh Aşkıım (AKROSTİŞ)

aaahh aşkıım,
başım ağrııyor,
canım yanıyor,
çarem yok,
derdim çok,
efkâr kahr,
figân misafir,
gülmek hayal,
hayal yorgun,
issızım,
izsizim,
jülide mazım,
karadır yazım,
lâldir dilim,
melâldir halim,
nihaldir gece,
olmazlar nice,
ömür yorgun,
pür-âmâlim,
ruhum dingin,
sevdam yangın,
şahit Rabbim,
tarumarım,
uyku firarım,
ümit kıyamda,
vuslatza'rım,
yâr sevdazedeyim,
zânûzedeyim...

ya sen,
ya sen ne haldesin yâr ?
senin de içinde var mıdır hâr?
yoksa gönlün benden yana
hala mı bîkarar ? ? ?

yapma yâr, yapma,
s u s m a
k ü s m e.....
beni de ü z m e....
yetsin artık bu kadar n a z,
en azından bundan sonra
yüzüm gülsün a z b i r a z...

20 Ekim 2010 / Frankfurt

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/401613/aaahh-askim-akrostis.html>

AŞK-I ŞEHNAZİM (AKROSTİŞ)

Sol yanımın en tatlı, en iştahlı ağrısı,
Olur mu senden başka, gönül birine râzı,
Lâf-ı güzâftır gayrı, bu bir yürek çağrısı,
Ya düşer mi nasîbe, mutluluğun birazı.

Aşkın izini sürüp, arardım bir işâret,
Ne bir ahvâlde gördüm, senden gelen a'râzı,
Irak ta düşmemiştim, sözümdeydi beşâret,
Mâtemime sebepti, şu sensizlik marazı.

İztirâr düşmüş içre, yüreğimde cesaret,
Ne çok aradım aşkta, şu makam-ı şîrâzı,
Elimdeki pranga, sana olan esaret,
Nağme-i aşktan gayrı, kül eder inkırazı.

Tûbâ-i Cennetim ol, ya da cânım i'dâm et,
Asla edemem sitem, bilmem ki hiç garazı,
Tekellüm-ü hâl ise, mâziden bir nedâmet,
Lisânıma düşürmem, sevginden i'tirâzı.

Israrım aşkın üzre, gönlündeki yerimdir,
Acep var mıdır şüpheni, oldun mu benden râzı,
Gel kabûl eyle artık, kâdir Mevlâm kerîmdir,
Râm olur verir misin, dudağından kirazı.

İslâh olur seninle, şu hâlin kusûrâtı,
Sevgiler ölçülseydi, tartsaydı bir terazi,
İstîlâhat-ı aşkta, göz görmez kûsûrâtı,
Güyâ gülşen içinden, çaldım seni farazı.

Özlemin sıyâm içte, bâkîdir şu niyetim,
Zânûzedeyim ey yâr, ismin alnımda yazı,
Lâkin kâfî değilse, ödediğim diyetim,
Emrin olur sevdiğim, çeksin gönlüm ayazı.

Rüyâdaki endâmın, hep aklıma takılır,
İnan sana yakışır, gelinliğin beyazı,
Ne yana baksa gözüm, sûretine çakılır,
Dilim seni sayıklar, duymaz mısın niyâzı.

Eğer olmayacaksa, avucumda ellerin,
Târ-ü mâr istikbâlim, ibret alır îkâzı,
Ardımda kalan hüznün, gözyaşı bülbüllerin,
Kırılmış yüreğimin, toplanır son enkazı.

İslanır hasretinle, göz pınarları dâim,
Liyâkat tek dileğim, sevdan içimde sızı,
Israrlı duruşumda, canım seninle kaim,
Pâye yerine olsam, şol sevdanın arsızı.

Kerâmet mi gerekli, yüreğinde atmaya,
Al gayrı şu gönlümü, kalp evimin hırsızı,
Lûtf edersen ben varım, canına can katmaya,
Dilemezsen şu aşkım, bu hesabın kârsızı.

İlık esmeli şimdi, rüzgârın aşk yanlısı,
Güzel gözlerin bari, terk eylesin şu nâzı,
İzdirâbımı dindir, gel gönlümün zanlısı,
Meşkin demli vaktinde, dinleyelim Şehnâzı.

LÜGATÇE:

[italik]a'râz = işaretler, alâmetler

ahvâl = durum, hâller

bâkî = devamlı, dâimî, kalıcı

beşâret = müjde, muştı

dâim = devamlı, sürekli

farazî = farzedelim ki

garaz = kötü niyet anlamında

gülşen = gül bahçesi

islâh = iyileştirme

istilâhat-ı aşk = aşkın kanunu

ıztırâb = acı, elem, azap, sıkıntı

ıztırâr = mecburiyet, çaresizlik

inkıraz = sönmek, bitmek

istikbâl = gelecek

kâfî = yeterli

kaim = ayakta duran

kerâmet = Velîlerin lüzûmu hâlinde gösterdikleri fevkalâde hâl

kusûrât = kusurlar, eksikler

küsûrât = parçalar, küçük şeyler

lâf-ı güzâf = mânâsız boş söz

lâkin = fakat, ama

liyâkat = lâyük olmak, değerlilik

lûtf = hoşluk, güzellik, iyilik

maraz = hastalık

nağme = âhenk, ezgi, güzel ses

nedâmet = pişmanlık

niyâz = dúa

pâye = rütbe, derece

râm = itâat eden, boyun eğen

siyâm = oruç

Şehnâz = Türk müziğinin en eski mürekkep makamlarındandır. Çok güzel ve karakteristik bir makam olup, hicazkârın daha yumuşağı ve nâzlısı, masal edâsına çok müsâit bir nev'idir.

şîrâz = Türk müziğinde eski bir makam olup, zamanımıza kalmış nümunesi yoktur.

târ-ü mâr = darmadağınık, perişan

tekellüm-ü hâl = görünüşün ifade ettiği

Tûbâ-i Cennet = Cennet'te Sidre'de bulunan ve dalları bütün Cennet'i gölgeleyen ilâhî ağaç.

zânûzede = diz çökmüş

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/403916/ask-i-sehnazim-akrostis.html>

Yine Geleceğim

Yaşamak varmış seninle,
Bir sabahın erken saatlerini.
Paylaşmak varmış sonra
Bir dilim ekmeği ve siyah zeytini.
Bir fincan çayı yudumlamak,
Gözlerinin kahvesinde.
Yolculuklara çıkmak varmış,
İpekten daha güzel teninde.

Kücücük ellerini tutmak,
Sevmek, öpmek istermiş gönül,
Hayalin olmuşum bir de,
Bunu da duymak istermiş.
Bakışlarım, girerken gözlerinden,
Neler anlattı bana,
Ve ruhunun o paklığını,
Yüzünde gördüğümde.

Fakat ne çare ki,
Kavuşmak bir an gibi,
Ayrılık bir asır gelir ya insana,
Yine gelmiş, hasret treni,
Son seyahatine de çıkayım,
Birikmiş gözyaşlarım,
Az sonra akacaklar.

Saat sayılı, vakit geliyor,
Yüreğim çırpınışlarda,
Ayrılığın hançeri, kınından çıkmış,
Acımasızca batacak kalbime,
Ve ayaklarım gitmek istemese de,
Katlanmak var kaderime.

Son öpüşmeler, son dokunuşlar,
Gözlerde buruk veda,
İçte titremek var,
Sıcaklığından kopunca.
Üşütüyor beni bu ayrılışlar,
İşte saat geldi ve son tik taklar.

.....

.....

.....

Hoşçakal çiçeğim.
Yine geleceğim.

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/404625/yine-geleceğim.html>

B İ T T İ (Empati Şiirleri - 6)

bitti,
bitti artık,
arama ve sorma beni,
mesaj da çekme mail de yazma,
bundan sonra
ne bakacağım ne de okuyacağım,
bitti diyorum bitti artık.
bunlar sana son sözlerim.
araya araçılar sokup,
kendi yapamadığını başkasına yükleme
bana yaşattıklarını
ve de yaşatamadıklarını da saklama,
ve gıyabımda mahkemeler kurup,
beni mahkum edip, kendini de aklama.

bak şimdi,
bak şimdi mazimin tozu,
bak şimdi gönlümün güzü, kışı,
bak şimdi veda ettiğim,
bak şimdi üstüne kapıları örttüğüm,
bak şimdi sana ait ne varsa gömdüğüm.
aç kulaklarını, sessizce beni dinle,
hiçbirşey söylemeden,
nefes bile almadan dinle,
ve bu sözlerimi en yüksek sadâ ile dinle,
hani kızar gibi,
hani avazı çıktığınca bağırır gibi,
hani gökgürültüsü gibi,
hani volkan gibi,
hani sağanak yağmur gibi,
hatta kıyamet gibi dinle...

ben sana bitti dedim,
sense beni sevdiğini söyledin.
madem ki bu sözler sende vardı,
söyle, hadi söyle "neden bugüne kaldı?"

ve "neden" diye sorma artık,
sana son kez anlatacağım ve ebediyen susacağım.

ilk başlarda iyiydi, güzeldi, hoştu herşey,
yüreğime sapanan AŞK tadında oktun,
adım atacak yer yoktu bende,
heryer sendin, herşey sendin,
hücrelerim adedince coktun,
sonra gözlerime ilk baktığımda,
icime ılık bir heyecan gibi aktığımda,
ve beni yalnız gecelerimde alev alev yaktığımda,
kara sevda neymiş, hasret neymiş anladım.
yaşattın bana hazların en yücesini,
seninle gördüm AŞKın zirvesini
ve seninle vardım BİZ olmanın tadına,
sen de biliyorsun ki,
tek bir leke kondurmadım adına.

koskoca yedibuçuk yıl geçti,
ikibin yediyüz otuzüç gün,
kaç saat kaç dakika hatta kaç saniye,
otur da bir hesapla kaç nefes yapar.
sensiz bir nefes almadım,

başka hayallere dalmadım BEN...

unutma hatıralar birikir,
iyisiyle, kötüsüyle,
acıyla, tatlıyla,
ölüsüyle, dirisiyle...
bazen bir terazi kurarsın,
soruları bir bir sorarsın,
ve aldığın cevaplarını tartar,
kâr mı zarar mı bakarsın.
eğer hep zarar varsa hanemde,
ve "düzeler" diyorsam bahanemde,
"bunu haketmiyorum" diyorsam her seferde,
ben yanlış yerdeyimdir, yanlış zamanda...

dur daha bitmedi,
gönül bahçelerimdeki tüm çiçekler,
sana açtı yıllardır,
bir güneş ol, bir su ol da hayat bulayım derken,
rüyalarımın renk ol, güzelliklerle dol derken,
sen kabulları bırakırdın her seferinde,
kapıları çarpıp çıkarken...
her gidişinde
karla karışık yağmur olurdun,
dolu olurdun, buz olurdun üstüme yağın,
ve hayallerim dona çekerdi,
sözlerin içime acıları ekerdi...
"nolur gitme" dedimde dönüp bakmazdın,
gözyaşlarıma aldırılmaz
haykırışlarımı da takmazdın...

öylece kalakalırdım boynu bükük,
harabeler gibi yıkık dökük,
bir bütünden eksilen ilmekler gibi sökük...
sense her zamanki alaycılığınla,
"bana rol yapma" derdin,
"göz yaşlarını kullanma"
"ajitasyon yapıp üstüme çullanma" derdin.
ve zaten yıpranmış sabrımı,
hakaret yayına takıp ok gibi gererdin,
sonra egonu tatmin için,
sözüm ona gücünü göstermek için,
benim isyanımı susturmak için,
iki tokat vurup giderdin...
iki tokat, iki ölüm gibi gelirdi bana,
ahh bir bilsen içimden neler sayardım sana,
Allah biliyor yüregimi, sen bilmesen de,
O'na inancım siliyor gözyaşımı, sen silmesen de...
ama önceleri silerdin, "sana kıyamam" derdin,
sonra "Allah günah yazmasa sana kıyam ederim" derdin,
"eğer şirk olmasa" secde bile ederdin...
şimdilerde sendeki hürmet kahr oldu,
iltifatlar küfür oldu,
yüzümü okşayan ellerin artık tokata döndü,
ve bendeki sen, işte o zaman söndü...

bir de alkolün vardı, üstüme kuma gelen,
ardından kumarın çıktı, aklını çelen,
sen sarhoşken sızardın, ben yıkıldığımda,
sen sebepsiz kızardın, ben yıkıldığımda,
ve sen üstüne üstlük azardın, yine, yine ben yıkıldığımda...

derken,
saatler sonra kendime geldiğimde,
onca yıkılmışlığıma rağmen,
hırpalanmış umutlarımı toplar,
yine seni özlerdim,

belki diye başlayan cümleler kurardım,
hata bende mi acaba deyip,
özür dilemek için seni, yine ben arardım.
sensizliğin her saniyesi uçurum gibiydi,
canhıraş çığlıklarımın kaç defa düştüm,
ama yine de kelebekler gibi,
sevgimin üzerine üşüştüm,
umurunda bile olmazdım,
çeker giderdin umarsız,
sessizlik bana kalırdı,
sensizlik bana,
hasret bana kalırdı,
yalnızlık bana,
ama o nefret ettiğim yanın,
vurdumduymazlığın kalırdı sana.

sonra her gidişinin ardından ellerim yanardı,
ellerini çekerken ellerimden,
sanki dikenler çekilirdi avuçlarımdan,
ve canım çıkardı parmak uçlarımdan,
dahası gönül bahçelerimdeki hayallerimi
zararlı otlar gibi söktün her defasında,
ve gözyaşlarımı döktün,
sonra kabuslar gibi çöktün başıma...
önceleri tadımdın,
şimdilerde zehir oldun aşıma,
ve BİZ olarak çıktığımız bu yolda kaldım tek başıma....

sen bana afet gibiydin,
deprem gibiydin,
zararlı otlar gibi
yıllardır hayallerimi söktün,
göz pınarlarımda biriken
bütün gözyaşlarımı kendine döktün.

artık biliyorum ki,
sorun ben değildim,
ama yine de,
boynumu büküp eğildim,
her defasında dağıldım,
sonbahar yaprakları gibi savruldu,
fırtınaydın, borandın,
bağırdağında gök gürlese duyulmazdı,
şimşek gibi cakar,
sanki öldürecek gibi bakardın...
icimden kaç kez şehadet getirdim,
ve işte o günden beri
sana olan inancımı yitirdim,
ve seni yavaş yavaş bitirdim.

az kaldı bekle,
bunu söylemezsem gözüm açık giderim,
sen beni uyuttuğunu sandın,
yalanlarınla avuttuğunu sandın,
ben biliyordum ama artık sen de bil,
ben her şeyin farkındaydım,
işte o günden beri,
senden ayrılmanın kararındaydım.

bana bir kez bile içten bir dille
seni seviyorum demedin,
bekledim, hep bekledim,
gözlerinde gerçekliği,
dilinde mertliği bekledim,
ve bitti dediğimde uyandın,
oysa,
ben sana yıllarca yandım,

her sözüne koşulsuz inandım,
tabiri caizse üç aylık bebek gibi herşeyine kandım,
ama sen ilk defa, "bitti" dediğimde yandın.
ve sonra,
ansızın, telaşıyla, paldır küldür,
"seni seviyorum" dedin.
oysa farkında değildin,
sesin cilizdi, ruhsuzdu, ceset gibiydi,
sen de biliyordun ki, düştüğün yer,
bir daha hiç çıkamayacağın,
derin bir kuyunun dibiydi,
ve boynuna takılan bittiğinin idam ipiydi.

bitti artık, yazacaklarım da bitti,
söyleyeceklerim de,
seni buruşturuyorum
ve çöp sepetine atıyorum,
üstüne de bir kibrit çakıyorum.
isteyen varsa eger,
küllerini de bedavaya satıyorum.
ve şimdi huzurluyum,
artık beni rahatsız etme,
yılların yorgunluğu ile yatıyorum,
uyuyacağım,
ve yarın sabah yeni bir güne mutlu uyanacağım,

şükürler olsun
şükürler olsun ki,
BITTI...
bitti...
ahhh bittiiiiii.....

04.Kasım.2010 / Frankfurt

Metin ESER

Şiirimin gerek seslendirmesi, gerekse ses düzenlemelerinde büyük özveri ve emek veren Sessiz Peri'ye çok teşekkür ediyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408039/b-i-t-t-i-empati-siirleri-6.html>

Seni Seviyorum

akşam zifir karası,
çingirak misali zaman
hayatın kuyruğunda,
nefes idam ipinde,
ayaklarım yerin dibinde,
ruhum okyanus ağlayışı...

sen...
sen bir gül çiçeği,
kan gibi sıcak,
karanfile küskün,
gözyaşıma düşkün...

ellerimde sancı dalgaları,
vurur yürek kıyılarıma,
cingenenin raksıdır akşam..
söz dağlı, göz bağlı,
zincirleri göge asılı,
kelepçeler kendine tutsak,
pusuya yatmışım
mutluluğu çalmaya,
güvercin kanadında,
ucuyor yıldızlarda...

sonra sen giriyorsun,
kapılar,
kapılarım kâinat kadar açık
ve dokunuşun çıkıyor,
sahnede başrol onun,
ellerin ipeksi,
ellerin bebeksi,
kulaklarım gökgürültüsü,
hayalim uğulduyor,
ve çıkan ses
milyonlarca çan sesi...

bitsin artık bu kâbus,
dinsin bu çırpınışlar,
gözlerim ufka kilitli,
ve dilimde bir lakırdı,
içim yırtılıyor,

Seni Seviyorum...

[italik]11.Kasım.2010 / Mühlheim am Main[/italik]

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408761/seni-seviyorum.html>

Aşkima Boynum Kıldan İnce...!

Sadece aşkımdır boyun eğdiğim,
Bir tek bakışım var sana değdiğim,
Hayata bağlayan başka ne kaldı,
.....'Onu da çek' deme güzel sevdiğim,
.....'Nazarın şek' deme güzel sevdiğim.

Bir anlık sesine özlem ektiğim,
Resmine bakıpta içim çektiğim,
Hayâlde çağlayan başka ne kaldı,
.....'Onu da yak' deme güzel sevdiğim,
.....'Külüne bak' deme güzel sevdiğim.

Ya ölüm ya sevdam deyip seçtiğim,
Kurşun çok hafiftir gülüp geçtiğim,
Âtîyi dağlayan başka ne kaldı,
.....'Onu da sık' deme güzel sevdiğim,
.....'Ruhuma çık' deme güzel sevdiğim.

23.01.05 / Frankfurt

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/409544/askima-boynum-kildan-ince.html>

KURBAN BAYRAMI (AKROSTİŞ)

Kurbiyet için Rabbe, ibadetler farz oldu,
Ululiyet-i mutlak, biz kullara arz oldu,
Rabbimizin rızası, halimize tarz oldu,
Başımın ve gözümün, sadakasidir kurban.

Allah Celle Celâlüh, Kur'anında buyurdu,
Marziyatın özünü, âyâtında duyurdu,
Behemehal fakirin, karnını da doyurdu,
Allah'a kulluğumun, hadekasidir kurban.

Yarın ruz-u mahşerde, üstüneyken Sırat'ın,
Razı olduysa Rabbin, kurbanındır "kır" atın,
Aludeysen günaha, utanç duyar suratın,
Müslümanlığın şartı, pusulasidir kurban.

Israr eyle kendine, denkleştir paran pulun,
Neme lazım deme hiç, düşme derdine çulun,
Izdırabı olmalı, mükellef olan kulun,
Zirâ benim zannımca, mal kirâsıdır kurban.

Mal ve mülkün sahibi, bize nimetler serdi,
Üstüne de İslâmı, şeref olarak verdi,
Bu dünya hanı ise, imtihana bir yerdi,
Artık andolsun bize, kul nida'sıdır kurban.

Rızk O'nun elindedir, Rezzak-ı Hakîm O'dur,
Evâmirini dinle, "Dur" dediği yerde "Dur",
Kıyâmette sevabın, hesapsızça doludur,
"Ol" emri sahibine, Hakk rızâsıdır kurban.

Lâyemut değil insan, elbet birgün göçecek,
Sırat köprüsünden de, öyle böyle geçecek,
Ululiyet indinde, yeri yoktur kaçacak,
Nihayet kullar için, borç eda'sıdır kurban...

[italik]15.Kasım.2010 / Mühlheim am Main[/italik]

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410128/kurban-bayrami-akrostis.html>

ADAMLIK BUDUR ! (Empati Şiirleri - 7)

Ne zamandır kelâmım, bu bahse lâl kesildi,
Bitirmediğim sözü, söyledim saymamışam,
Mâzimin suskun hâli, birkaç yıllık fasıldı,
Ben ki çıktığım yoldan, ezelden caymamışam.

Söz meclisten dışarı, esirgemem lâfımı,
Hasmım el-aman demiş, başını ezmemişem,
Davam benim onurum, terkeylemem safımı,
Hevâ ve hevesimin, peşine gezmemişem.

Üslûbum mizânımdır, kişiliğim kelâmım,
Doğru sözü dinlemiş, eğriyi hep itmmişem,
Terbiyemdeki çizgi, adamlığa selâmım,
Kavga döğüş bilmemiş, yüzüm dönüp gitmişem,

Muhatabımın hakkı, özgürlüktür indimde,
Konuşanın sözünü, ömrümce kesmemişem,
Dinimin marziyatı, her nefeste andımda,
Gül değil taş atana, vallâhi küsmemişem.

Ne dayılıktâ gözüm, ne efelik amacım,
Kimsenin hukukuna, tecâvüz etmemişem,
Kin ve nefret yerine, hoşgörüdür baş tâcım,
Adamın helâline, art niyet gütmemişem.

Mâsuma ve mazluma, öksüze ve yetime,
Mahalleimde bacıma, kol kanadım germişem,
Şâhsıma hiçbir pâye, almadım niyetime,
Zalimin taş kalbine, her dem korku vermişem.

Yeri geldi aç kaldım, cebimde üç kuruşla,
Zenginin kapısında, muhtâcım dememişem,
Nefsimin arzusunu, devirdim bir vuruşla,
Haram olan ne varsa, bir lokma yememişem.

Dürüstlük her halimde, doğruluk dilimdedir,
Hiçbir Allah kuluna, bir yalan dememişem,
Adalette Ömer'in, ölçüsü elimdedir,
Zalimin kesesine, diyet ödememişem.

Erkek doğmak başkadır, adam olmak çok başka,
Anama ve babama, aykırı gitmemişem,
Ömrüm içre bir nefes, demedim ki hiç keşke,
Dönüp mazime baktım, kimseyi itmemişem.

Yaşım yetmiş başım kel, on çocuğa babayım,
Otuzüç torunumu, hanemde beslemişem,
Süslü sözleri bilmem, mazur görün kabayım,
Birtek ayıbım var ki, hanımı beşlemişem.

Adamlık kitabını, ömrüm boyunca yazdım,
Okul okumadımsa, yerimde saymamışam,
Mürekkep kanım oldu, mezarımı ben kazdım,
Doğru bildiğim şeyden, dönüp de caymamışam.

Adamlığın raconu, her hâlimden bellidir,
Kötünün selâmını, bir kere almamışam,
Yüreğimde merhamet, sayılsa bin ellidir,
Biçâreye, muhtaca, caresiz kalmamışam.

Adamlığa ismimi, kazımışım hâlimle,
Birgün şikayet edip, bahanem kılmamışam,

Kâh güçlüye dur demiş, kâh kapıştım âlimle
Zor denilen yokuştan, dönüpte yılmamışam.

Karım ve evlâdıma, dilimi hiç bozmadım,
Sevgide ve saygıda, sınırlar çizmemişem,
Keyfimin peşisıra, sorumsuzca tozmadım,
Ailemin gönlüne, "Ya Sabır" dizmemişem.

Kitabımda "Adamlık", insandan aştı bende,
Hayvanın hakkını da, pervasız savunmuşam,
Birin can acısı, canımdan taştı bende,
Bir tatlı mırıltıyla, günlerce avunmuşam.

Nebatat denen beden, fışkırıyor topraktan,
Boynu bükük çiçeği, susuz bırakmamışam,
Bir gonca gülün bile, hiç farkı yok yapraktan,
Adamlığıma gülen, yüzleri takmamışam.

Adamlık bir duruştur, başın dik olmalıdır,
Dilden dökülen kelimeler, doğruyu bulmalıdır,
Ve yüreğinde her yer, insanlık dolmalıdır,
Bunlardan gayrisini, adamlık bilmemişem.

22.Kasım.2010 / Frankfurt

Metin ESER

[italik]Yılların birikimiyle ve icimde oluşan bir yara vardı ki, yine uzun zamandır bu bahsi yazmak arzusundaydım. Ve gectiğimiz hafta içinde bu konuda yoğun bir doluluk hasil oldu alemimde. Hele ki erkek tarafında olmaktan dolayı icimi yaralayan bu konu nihayet kalemimden damladı ve bu ilhamın pesini bırakmadığımda bu eser ortaya çıktı.

Adamlık, öncelikle anıldığı gibi sadece erkeklere mahsus bir karakter hali gibi görünse de, özündeki gerçekler insan olmanın erdemini de yansıtır. Bu sebeple, "Adam olmak" öncesinde "insan olmayı" gerektirir. Maalesef ki, toplumumuzda siire konu olan temanın başlıklarında çok büyük eksiklikler ve yıldan yıla yozlaşan hayat kesitleri herkesin duyu organlarına fazlasıyla takılıyor aslında. Fakat bu icimizi acıtan gerçeği tersine çevirebilmek ve önce evlatlarımızdan başlayarak irtibat halinde olduğumuz herkes tarafından karakter sahibi olmak noktasındaki duruşumuz örnek teşkil edecek vasıflara sahip olmalıdır. Birgün bu dünyadan götüğümüzde, aramızda bıraktıklarımız, bizim hakkımızda "Adam gibi Adamdı" diyebiliyorlarsa ve biz onlara bunu söyletebilecek şekilde yaşamış ve çevremizdekilere de adamlığın en güzel örneğini yasadığımızı, o zaman biz bu dünyadan göçsek bile bıraktığımız izlerle iletilebiliriz. Ve en önemlisi de öldükten sonra güzel izlere yaşayabilmek ve sevenlerimiz, saygı duyanlarımız tarafından yaşatılabilir güzel olan.

Adamlık bir duruştur, insanın başı dik olmalıdır, dilinden dökülen kelimeler doğruyu bulmalıdır ve yürekte her köşe İNSANLIK dolmalıdır, bunlardan gayrisi de zaten ADAMLIK değildir, İNSANLIK hiç değildir...

Siz sevgili şiir dostlarından bir arzumun da paylaşmadan geçemeyeceğim. Sizlerden istirhamım, lütfen bu şiirimi paylaşın ve mail gruplarınızda yayınlayınız. Çünkü bu konu her Türk vatandaşının üstünde titizlikle durması gereken bir konudur ki, eğer bu konuda eksiklerimiz yoksa, ne mutlu bize, ne mutlu size.

Sevgi ve muhabbetlerimi sunuyor, sevdiğinizle ve sizi sevenlerle beraber nice sağlıklı, mutlu ve huzurlu uzun bir ömür diliyorum.

Sevgi ve muhabbet yüreğinizden, sevdiğiniz ve sizi sevenler yanbasınızdan eksik olmasın ve tebessüm yüzünüze ve dudaklarınıza taht kursun diyorum.

Sevgi, muhabbet ve saygılarımla...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/411904/adamlık-budur-empati-siirleri-7.html>

ÖĞRETMENİM

İnsan önce doğuyor, şu dünya meydanına,
Bebeklikten geçiyor, çocukluğun hanına,
Sonra ömür yolunda, emekleyip yürüyor,
Doğuştan atılıyor, hayat imtahanına.

Gün gelince diline, kelimeler taht kurar,
Merakı olan şeyi, ailesine sorar,
Ve artık konuşunca, cümleleri büyüyor,
Sonra her duyduğunu, kendi kendince yorar.

Yaş altıya gelince, başlıyor bir heyecan,
Hayatta bundan sonra, okul oluyor her an,
Sabah erken saatte, artık ilme yürüyor,
Sonra akıl yolunda, dersle geçiyor zaman,

Okul denen mekanda, bir yürek can atıyor,
Her çocuğun kalbine, güzellikler katıyor,
Düşüncesinde hergün, bilgi vermek yatıyor,
Bizler ona kısaca, Öğretmenim diyoruz.

12.Kasım.2010 / Mühlheim am Main

Metin ESER

- 1996 yılında istifa ederek ayrılmak zorunda kaldığım Öğretmenlik, halen gönlümdeki sultanlığını sürdürüyor. Ve her zaman savunduğum gibi Öğretmen olunmaz, Öğretmen doğulur. Öğretmenlik, sanatçılık gibidir. Öğretmen önce öğreten değil, önce eğitendir. O sebeple Öğretmen okulu mezunu olunabilir ama gerçek bir eğitmen olabilmek için Allah vergisi bir yetenek de insanın özünde doğuşundan olmalı diye düşünüyorum. Öğretmenlik; hemşirelik gibi bir ücret karşılığında yapılacak bir meslek de değildir bana göre. Öğretmenlik kutsaldır. Ve kutsal olan bir görevin bedeli madde ile de ölçülmemeli. Öğretmene gereken ve layık olduğu değerinde bir ücret verilmesine karşı değilim elbette ama öğretmenliği ücreti için bırakanlar var ki bu benim içimi acıtır yıllardır. Öğretmen, sadece okulundaki öğrencilerinin değildir, aslında öğretmen toplum içinde de eğitici ve öğretici bir sorumluluğu omuzlarında hissetmediği sürece öğretmenim dememelidir de. Toplumun herkesimi, insancılık, hoşgörü, iyi ilişkiler, düzgün bir üslup gibi birçok konuyu ele aldığında öğretmenler ilk akla gelen kişiler olmalı bana göre. Ve öğretmen herşeyden önce yapıcı, sevdirci, motive edici ve öğrencilerine güç, güven ve enerji verici olmalı, onların hayatı sevmelerine örnek ve önyak olmalıdır. Öğretmen, hiçbir kötü alışkanlığı örneği olmamalıdır. Mesela, öğretmen sigara ve alkol kullanmamalı, kahve kültürü olmamalı ve hem aile hem de çevresindekilerle olan ilişkileri sağlıklı olmalıdır. Öğretmen her iyi şeyin örneği ama her kötü şeyin de fersah fersah uzağında olmalıdır. Bu konu benim için çok hassas ve aslında bu şiir de ADAMLIK şiirim gibi çok daha uzun olabilirdi ama şimdilik bu kadarını yayınlıyorum. Gerçek anlamda öğretmen olan ve kendini öğretmen hissedenlerin Öğretmenler Günü'nü can-ı gönülden kutluyorum. Evlatlarımız hepimizin. Vatanımızın dirliği ve birliği için onları gözümüz gibi sakıyalım...Onlar bizim canlarımız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/412709/ogretmenim.html>

İMKANSIZ AŞK (Empati Şiirleri - 8)

[italik]EMPATİ ŞİİRLERİ - 8 [/italik]

kışta açan kardelendi sevdam,
sana dönmüş bir gündöndü çiçeği,
hiçkimse bilmiyordu,
sen bile bilmiyordun asıl gerçeği,
oysa ben seni seviyordum,
ölürcesine,
delirircesine,
kıyamet gibi seviyordum...

ve sen imkansız sevdam,
sen görmezden geliyordun.
sen umursamaz,
sen havalı,
sen asri bir kızdın,
bense tutuk, mahcup,
dili ketum, sana tutsak bir yürek.
o küçümser bakışlarını salıp,
her defasında aklımı başımdan alıp,
o gururlu başını kaldırıp,
sonra beni iç çekişlerime daldırıp,
fütursuzca salına salına
önümden geçiyordun,
her sabah, her Allah'ın günü,
ayrı bir işkenceydin iliklerime vuran,
ve bendim önünde elpençe divan duran,
yine bendim hiç olmayacak hayalleri
altın saraylar gibi kuran,

seni her gördüğümde
o mağrur hallerin,
dökülürdü ardına sonbahar yaprakları gibi,
gelişin baharı,
gidişin hazanı yaşatırdı her defasında,
ve gönlüme idamları çekerdin,
yüreğime zakkumları ekerdin,
bir fasıla kadar kalıp,
sonra lafını söyler ve
çeker giderdin.

susardım, su/sardım sana,
ve yine buruşturulmuş hayallerim kalırdı
senden yıkık dökük hatıra,
bu hallerin varya bu hallerin,
en büyük zulümdü bana,
üst üste atılan çözülmez bin düğümdü,
ve ben gecemi gündüzüme katar,
hergün sabaha karşı yatar,
ömrümün her saniyesinde
yüreğimdeki her kalp çirpinişimde
yalnızca sana atardım.
biriktirdiğim rüyalarımı bile,
ekmeğime, tuzuma,
bir tas çorbama katardım.

sen zengindin malda mülkde,
bense binlerce işçinden biriydim amma,
ben senden daha varlıklıydım
sevdami taşıdığım yürekte.

sen otururdun villada,
gününü gün ederdin boğazdaki yalıda,
bense tek göz bir gecekonduda,
uç kuruş maaşla senli hayaller kurardım,
ve "acaba o da beni seviyor mu" diye
kendi kendime sorardım.
sorularım cevapsızdı her defasında,
ama ümitlerim dağlardan aşardı,
sana olan aşkı okyanusa koysalar,
vallahi de taşardı.
ve elâlem bu halime hayret edip şaşardı.

"olmaz" denilen bir aşk olsa da aşkım,
imkansıza umutlar beslerdim,
seni kendimden bile kıskanır,
herkeslerden gizlerdim,
ve sen bilmiyorsun,
seni saatlerce uzaktan uzağa izlerdim.
bir bahane bulup yanına gelir,
olmadık konularda sorular sorar,
her defasında azarlamanı dinler,
yüreğimde acılarla inlesem bile,
elma şekerine sevinen çocuk gibi
içime akıtığım gözyaşlarımı toplayıp,
başımı göğsün yerine taş duvarlara yaslayıp,
"olsun" bu da güzeldir deyip,
beni terslediğin anlardaki
sözlerini bile ganimet sayıp,
yine de sana içten içe kaynardım,
mutluluk hülyalarında Polyannacılık oynardım.

Yıllar koşar adım geçtiğinde,
ve sen benim yerime başka birisini seçtiğinde,
depremlerin en büyüğüydü yaşadıklarım,
ve artık kaldıramayacağım kadar ağırdı,
hayal niyetine taşıdıklarım.
kalbim kırıldı, tuzla buz olmuştu,
ve herbir hücreme,
ummanlar dolusu zehirler dolmuştu,
tamamlayamadığım öbür yarımydın sen,
ve artık o da ebediyen yarım kalmıştı,
ve bu son yaptığından sonra,
gönül bahçelerimi ateşe verdin,
sen sonunda muradına erdin amma,
benim masum sevdami da
bu vuruşunla yerlere serdin.

şimdilerde ihtiyarlık hâkim bende,
acaba hüküm süren nedir sende?
saçlarım aklara teslim, bedenim zayıf,
belki canım son durakta,
ama bendeki sen, hala dimdik ayakta,
kimbilir şimdi nerelerdesin?,
hangi gönül yada gönüllerdesin?
ve merak ediyorum, hala mı ellerdesin?
elbette cevapsızım,
elbette mahzun,
ama şunu bil ki,
ben hiçbir zaman senden kopmadım,
sana doğru çıktığım yoldan,
bir an olsun sapmadım,
ve sevdama ihaneti
ömrüm boyunca yapmadım.

birkaç gündür de hastayım,
sen evlenip uçtuğundan beri,
ben yürek evimde yastayım,

belki bugün belki yarın ölüm gelecek,
canımı bedenimden çekip alacak,
ama ruhum varya ruhum,
ebediyyen seninle kalacak.
bu dünyada vuslat düşmedi nasibime,
ama hala umudum fidan tazeliğinde,
hâlâ "belki" diyorum,
belki kavuşuruz ahirette...

Sen hala bilmiyorsun
ben, seni çok seviyorum...
ve ahirette
elimde çiçeklerle
dilimde adınla,
sonsuzluğa uzanan sevdamla
dört gözle seni bekliyorum.

20 Kasım 2010 / Offenbach

Metin ESER

-- Zamanımızın keşmekeşliği, toplum hayatının yozlaşması ve değer verilenlerin yer değiştirdiği, önceliklerin allak bullak olduğu şu günümüzde, imkansız gibi görünse de ömürlük bir sevdayı yaşamamanın hem de en olumsuz şartlar ve uçurum denebilecek kadar büyük farklar içinde bile nasıl yaşanabileceği üzerine bir empati yaptığımı düşünüyorum. Son zamanlarda kaleme aldığım "Empati Şiirleri"nden 8. si olan "İmkansız Aşk" şiirim, geçmiş zamanın efsane aşklarını hayalimde canlandırdığım günlerde kaleme alınmıştır. Aşk ve sevgi adına neleri hiçe sayabilir insan? Ölüm bile ucuz gelir mi? Sevdiğinden, hayatı beraberce yaşamayı düşündüğünden başkası daha değerli olabilir mi? Eğer bu hayatı bir hayat arkadaşıyla yaşamak varsa niyette, o zaman ondan daha değerli ne olabilir ki? gibi soruların cevabıydı ben de bu şiir. Ve insan sevdiği zaman böyle sevmelidir. Ölümüne değil, ömürlü değil, ebedi sevmelidir. Sevgi insanlık tarihinin en yüce değeri ve pahası biçilemeyen tek değeridir. Sevginin zengini olanların başka zenginliğe ihtiyacı yok zirâ. Çünkü bu hayattan maddeyi götüremediğimize göre götürebileceğimiz tek şey, insanların yüreğinde bıraktığımız sevgi izleridir. Ve ardımızda bıraktığımız hoş kokulardır. Eğer sevdiğimizizin yüreğine sevgiyi verebildiysek, yaşatabildiysek, gönlümüz rahat olmalı. Çünkü herşey gelir geçer de sevi yürekte biriken en büyük hazinedir. Hem veren için hem alan için. Bir fark var ki, sevgiyi vermek bizi fakir etmez, aksine sevgiyi veren daha zengindir. Çünkü sevgi verildikçe çoğalan bir hazinedir...

Aşkimızı, sevgimizi sonsuz yaşayabilmenin gayreti içinde olmayı diliyorum herkese...Bu dünya hayatı 50-60 sene gelip geçecek. Ama ebedi hayatta sonsuz bir aşkı, sonsuz bir sevgiyi yaşamak daha tatlı değil mi ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/414249/imkansiz-ask-empati-siirleri-8.html>

BEDDUA (Empati Şiirleri - 9)

Yavrum,
biricik yavrum,sensiz 29 gün oldu,
kızım benim, dünyalar güzeli kızım,
yokluğun içime ateş olarak doldu.
Gittiğin yer dönülmez bir yer mi?
Karnın aç mı? sırtın pek mi? Yavrum !
Yoksa şimdi çıkıp gelecek misin kapıdan?
Kulağım ayak seslerinde,
Pencere önünde sabah ediyorum,
Bedenen buradayım ama,
ruhen, galiba ardından geliyorum,
nefeslerim can değil kızım,
keskin bir bıçak gibi saplanıyor ciğerime,
bekle yavrum, bekle beni,
yakında ben de geleceğim,
ve yanında ebedi kalacağım.
Takdir-i Hüda teslim alır nasıl olsa emânetini,
ha bugün ha yarın sonlandırır bu hayat nimetini.
Yalnız, içimde biriken kızgınlığım
ve beddualarım var,
onları saymadan gitmeyeceğim.

Ey vicdânsız zâlim,
duy beni, budur son kâlim,
o benim biriciğim, küçüçücüğümdü,
o benim can parçam tek çocuğumdu,
o benim dayanağım yaşam kaynağım,
o benim evladım ve sığağım.

boğazımda bir yumruk
yutkunuşum düğüm düğüm,
günlerdir bir lokma yemedim,
O'nsuz bu dünyada hiçbirşeyi sevemedim.
evladımın kokusu,
ve de ölüm korkusu,
kalp evime oturdu,
beni yerlere yatırdı,
onun acısı varya
beni dilim dilim doğrayan
paslı bir satırdı.

Allah seni kahretsin,
Allah cezanı versin,
Allah belanı versin,
Sokaklarda sürüm sürüm ol,
Acılar içinde dürüm dürüm ol,
Kan göllerinde boğul,
Kainat kadar yarıl,
Cehennemde sarıl,
Bataklıkta çırpınasın,
Asitlerde yıkanasın,
Bir lokma da tıkanasın,
Ayaklar altında paspas olasın,
Her türlü pisliğe kumpas olasın,
İnşallah her geçen gün, by pass olasın,
bin yılanla beraber sokulasın,
volkanlarda yakılasın,
yerin dibine çakılasın,

kan damlasın gözlerinden,
ahh dökülsün sözlerinden,
ateşlerin közlerinden
lokmaları yutasın,
kırbaçlarla dövülesin,
her kapıdan kovulasın,
dikenlerle ovulasın,
bıçaklarla oyulasın...
kurşunlara gelesin,
zindanlarda kalasın,
depemlerle sarsılasın,
zehir girsın kanına,
akrepler dolsun yanına,
her saniye sokulasın,
öldüğünde dirilesin,
ateşlerde yakılasın
tam ortadan kırılasın,
tekrar tekrar ölesin,
irin kuyusunda kalasın,
kendini uçurumlara salasın,
seni ejderhalar yalasın,
okyanuslar kadar kanın olsun,
her damlasında bin kere ölesin,
damarların çatlasın,
kalbin bomba gibi patlasın,
yangınlarda kül olasın,
Tornado'da savrulasın,
kızgın yağda kavrulasın,
kör testere kessin seni,
başını balyozlar ezsın,
karnını bıçaklar deşsin,
yüzüne itler bile bakmasın,
sen yaşarken bile leşsin,
değerin sıfır bile değil,
sen bundan sonra beleşsin.
diri diri derilerin yüzülsün,
karnın öyle büyüsün ki,
içine kuyular kazılsın,
alnının ortasına şerefsiz yazılsın,
pislik yazılsın, mikrop yazılsın...
kalbini solucanlar yesin,
senin affın olmaz orası kesin,
bedduası sana olsun herkesin.

ama dur,
bir de güzel duam var sana,
isterim ki bir milyon yıl ömrün olsun
ama her saniyesinde
bunların hepsini birden aynı anda yaşayasın...

sana olan bedduam bitmedi, bitmeyecek,
bir ömür sana sövsem vallahi de yetmeyecek,
Rabbim seni Cennet'ine İnşallah katmayacak,
O, taştan cansız bedeninin kabirde,
bir an rahat yatmayacak.

Ey ahâli, ey insanlar,
Ey analar, Ey babalar,
Çok görmeyin dilimden dökülen şu duamı,
Rabbim kabul eylesin, Bu içten bedduamı,
Allah seni kahretsin, Allah seni kahretsin.
Allah seni kahretsin...

30.Kasım.2010 / Frankfurt

Metin ESER

[alt_cizgi]EMPATİ ŞİİRLERİ - 9[/alt_cizgi]

Evlât, cana candır, gönüllerde cânandır, hayat damarlarındaki kandır. "Evlâdı olsun olmasın herkesin bu empatiyi kendisine yapması gerekir" diye düşünüyorum. Ve Allah korusun, onların acılarını yaşamadan empatisini yapalım ve onlara hakettikleri sevgiyi, saygıyı ve ilgiyi her zaman verelim. Onları hayatımızın merkezine koyalım ve onların etrafında pervane olalım. Ve sadece kendi evladımızı da değil, sokakta, çarşıda, pazarda gördüğümüz bu çocuklar toplumumuzun çocuklarıdır ve onlara şefkat ve güzellik abidesi numuneler olalım. Unutmayalım ki, gözümüzün önünde olan bir yanlış olay belki kaç tane yüreğe ateş düşürebilir. Duyarsız kalmayalım, uyanık olalım ve çevremize duyarlı ve dikkatli olalım, "banane ki, annesi-babası düşünsün" düşüncelerinden de sıyrılalım. Bu vesile ile hem çocukların hem de kadınların istismarına göz yummayalım. Sessiz kalmak, göz yummak ve vurdumduymaz olmak dilsiz, kör ve sağır olmayı gerektirir ki, eğer bu fiziksel kayıplarınız yoksa, lütfen ama lütfen, Allah aşkı için evlatlarımıza biraz daha ilgili, özverili, sevgi ve şefkat dolu olalım, onlara zaman ayıralım ve onları kendimizden önce koruyalım. Kendi güvenliğimiz için ne kadar titizlik gösteriyorsak, çocuklarımız için en az o kadar titiz olalım. Onların bizlere ihtiyacı var. Nemelazımcılık ve dikkatsizlik, boşvermek, umursamamak faturası çok büyük acılara gebedir her zaman. Allah, cümlemizi evlatlarımızın acısı, üzüntüsü, kederi, sıkıntısı, derdi ve hastalıklarıyla imtihan eylesin. Amin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/416477/beddua-empati-siirleri-9.html>

EN TATLI ISKENCE:::

Sen;
.....Ey yıldız taçlı
.....beyaz papatyam,

Ve Sen;
.....Gecelerimin,
.....taçsız kraliçesi,

Yürek,
.....damla
.....damla
.....erir aşkımdan,

Dokunuşun,
.....hayalim,

Dokunuşun,
.....Vücudumun
.....entatlı iskençesi.

25.05.04 / Duisburg

Metin Eser

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/419389/en-tatli-iskence.html>

Ey Yâr-i Gülizar

Lebaleb doldurdum gönlümün kâselerini,
Zemzem misâl şifâ-i aşkın musluğundan,
Nâğme-i kalbimi istiyorsan Ey yâr-i Gülizar,
Aç bana bağbanını bir temâşa eyleyim.

[italik]12.Aralık.2003 / Mörfelden-Walldorf[/italik]

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/421772/ey-y-r-i-gulizar.html>

N A S İ H A T - I

Edebiyat Defteri ne muhabbetli bir ortam ki;

Yazmıyordum sitemi, şiirin gül satrına,
Ehl-i insaf olmayan, duyar mısın ki beni,
Tutmuştum ki çenemi, aşk ve sevgi hatrına,
Ehl-i insan olmayan, duyar mısın ki beni.

Şairin çok olduğu, şiir yürek vatanı,
Lâkin gelin görün ki, çok var pusu yatanı,
Menfaati diz boyu, dostu dünden satanı,
Ehl-i gönül olmayan, duyar mısın ki beni.

Bütün kelâmın isyân, nimeti unutmuşsun,
Kulluk sende bir nisyân, çevreni uyutmuşsun,
Sarhoşluk denilince, masada umutmuşsun,
Ehl-i ayık olmayan, duyar mısın ki beni.

Yaşın başın bilmem kaç, kalbin tek tük atıyor,
Aynaya bakmaz mısın, yüzün sirke satıyor,
Dilinde imân falan, kalpte şeytan yatıyor,
Ehl-i nâdim olmayan, duyar mısın ki beni.

Gayr-i müslim misin sen, yoksa gayr-i mü'min mi,
Nedir bu pür telaşen, içinde yatan kin mi,
Yoksa şu yazık halin, ins kılığında cin mi,
Ehl-i iman olmayan, duyar mısın ki beni.

Uğraştığın necaset, sûretine bulanmış,
Marifetin katmerli, cehenneme ulanmış,
Taşadığın boş beyin, çoktan beri sulanmış,
Ehl-i Semî olmayan, duyar mısın ki beni.

Atâlet betâletten, işin gücün kalmamış,
Kaç masumun yetimin, sorsan âhın almamış,
Hiç kimsenin hakkını, sözde zırnık çalmamış,
Ehl-i vicdan olmayan, duyar mısın ki beni.

İki sözünden üçü, yalana akar olmuş,
Çevrendeki ahâli, talana bakar olmuş,
Yazdıklarına kimi, edebi takar olmuş,
Ehl-i edep olmayan, duyar mısın ki beni.

Mertlik nerde sen nerde, meydan burda tir tirsin,
Nezâfet dilde olmaz, baştan ayağa kirsin,
Dönde bir mâzîne bak, hîle hurdada birsin,
Ehl-i hâlden olmayan, anlar mısın ki beni.

Peygamber sünnetine, uymamışsın en baştan,
Besmelesiz sofranda, bereket gitmiş aştan,
Kalbin de katılaştı, iz kalmamış ki yaştan,
Ehl-i kalpten olmayan, duyar mısın ki beni,

İbâdet bir elinde, nifâk öbür elinde,
Duruşundan belli ya, doğruluk yok belinde,
Riyâkarlık dizboyu, bugünde evvelinde,
Ehl-i hâdim olmayan, duyar mısın ki beni.

Küpeşteden farkı yok, çürük demir ne olsun,
İhtiyarlık pul döker, otur kemir ne olsun,
Bunlar bir ricâ değil, tümnden emir ne olsun,
Ehl-i cesîm olmayan, duyar mısın ki beni.

Kubhun kefeye konsa, teraziyi bozacak,
Velev bir rüzgâr esse, kerâhatin tozacak,
Şayet seni dinlese, bütün âlem yozacak,
Ehl-i irfân olmayan, duyar mısın ki beni.

Huffâş misâli seni, mağarada sanmışlar,
Bazı batıl ûkalâ, ayinlerde anmışlar,
Kimi câhil cühelâ, sözüne de kanmışlar,
Ehl-i kelâm olmayan, duyar mısın ki beni.

Hezeyânın dönüpte, başında söner birgün,
Helecânın ayyukta, ecele döner birgün,
Hidâyete gelipte, güzeli öner birgün,
Ehl-i selim olmayan, duyar mısın ki beni.

Çıkmışsın ortalığa, şairlik satıyorsun,
Millet câhil değil ki, durmadan atıyorsun,
Bir sözüne bin yalan, habire katıyorsun,
Ehl-i siddik olmayan, duyar mısın ki beni.

Şiir diye almışsın, birkaç uyaklı sözü,
Edebi de salmışsın, bir de tutmuşsun közü,
Manayı kaçırmışsın, ve de bozmuşsun özü,
Ehl-i hâtib olmayan, duyar mısın ki beni.

Şairlik kim sen kimsin, edebiyat neyine,
Mahirlik kim sen kimsin, hüner gerek beyine,
Tevazu kim sen kimsin, merakın hep şeyine,
Ehl-i hakktan olmayan, duyar mısın ki beni.

Ehl-i tersâdan mısın, şecaatten eser yok,
Ehl-i remîde mısın, endâmından haber yok,
Ehl-i fezâhat mısın, halinde hiç keder yok,
Ehl-i tertib olmayan, duyar mısın ki beni.

Kutlu davam uğruna, şiirin has satırına,
Dost gönüller adına, aşk ve sevgi hatrına,
Daha fazla söylemem, terbiyemin hatrına,
Ehl-i semî olmayan, duyar mısın ki beni.

05 OCAK 2011 / Frankfurt

Metin ESER

*** Bu güzel ortamı bir karmaşa alanı haline getirmeye çalışan ve bundan da kendilerince prim toplamaya uğraşan, puslu havayı seven, şairin özgürlüğüne ket vurmaya çaba gösteren, yüzümüze gülen eli hançerli, küçücük bir çıkar endişesinde herkesi bir kalemde silebilen yüreksizlere ve herkese 'yukarı'dan bakan 'aşağı' dakilere hitabımdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/427841/n-a-s-i-h-a-t-i.html>

GURBET AKŞAMLARI

Gözlerimi yummadan, koyusunda gecenin,
Her harfinde sen varsın, dilimdeki hecenin,
Nefsin vesvesesinde, çözülmaz bilmecenin,
Hakk rızası baş tacım, bir de varlığın canım.

Elâlemin zannında, imkânsızdı dûamız,
Hayâ vardı kelâmı, yoktu hiç beddûamız,
Bidayetten "BİZ" dedik, gerçek oldu rüyamız,
Hakk ve Resûl'den sonra, sevgin dolu her yanım.

Biz kaderin hükmünde, bir imtihandan geçtik,
Her hâl-ü şart altında, birbirimizi seçtik,
Şu son bir yılda zâhir, ailece güleçtik,
Hakk ihsanı nefeste, sensiz yok ki bir ânım.

Özlemin zirvesinde, kaldım gurbette yarım,
Yalnızlık kuyusunda, hayâlinse tek kârım,
Sensin benim huzurum, dünya ahrette karım,
Hakk biliyor yüreğim, sevgin dilde ilânım.

Sevdiğim, sayılı gün, bilirsin tez geçermiş,
İnsan dünya hanından, ektiğini biçermiş,
Havz-ı Kevser'den yalnız, mü'min olan içermiş,
Hakk bizi Cennetine, dâhil eylesin canım. Amiiiiinnn...

22 Mart 2012 / Mühlheim - Almanya

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585830/gurbet-aksamlari.html>

DÜNYA (Akrostiş)

D eğmiyor alâkaya, dünya fânidir zâhir,
Ü nsiyet perdesinde, ölüm hak evvel âhir,
N âdim ervâh ahrette, Allah indinde tâhir,
Y a yürü Hakk yolunda, örnek ol elâleme,
A şk-ı dünya ki seni, götürür Cehennem'e.

[italik]11.04.2012 / Offenbach[/italik]

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593361/dunya-akrostis.html>

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 (Akrostiş)

1 Allah'a inandım, şerikleri reddettim,
2 yüzlü olmadım, muhabbete meylettim,
3 kızım / oğlum için, hep Rabbime şükrettim,
4 dörtlük değilsem de, Hakk yolunda sa'yettim,
5 şeyin kıymetini, geç olmadan hazmettim, (1)
6 iman şartını, kulluğumla meczettim,
7 katlı semâyı, tefekkürle seyrettim,
8 kelâm düsturum, gayrısını reddettim, (2)
9 ayda dünyaya, İslâm üzre duhlettim,
10 parmağım marifet, ama dilim lâl ettim.

16.04.2012 / Düsseldorf

Metin ESER

(1) Beş şey gelmeden önce beş şeyin kıymetini biliniz:

- [italik] - İhtiyarlık gelmeden gençliğin,
- Hastalık gelmeden sıhhatin,
- Fakirlik gelmeden zenginliğin,
- Dünyada ahireti kazanmanın,
- Ölüm gelmeden hayatın. /// Hadîs-i Şerîf [/italik]

(2) Sen doğru olanı yap, bırak yanlış başkası yapsın / Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594795/1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-akrostis.html>

BİR NEFESLİK HAYAT

Şu İslam ni'metine, şükre bin ömür yetmez,
Kâfirin top yekünü, bir çakıltaşı etmez,
İman taşıyan yürek, nefis şeytana meyletmez,
Peygamberin yolunda, hayat bir nefesliktir.

[italik]/09 ağustos 2012/
/Mühlheim am Main/[/italik]

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/638538/bir-nefeslik-hayat.html>

AK DİLEKÇE

Söz sükûtun tutsağı, dil çoktan kelepçede,
Pınarında gözyaşı, gizli hece lehçede.

Vücûd denen zenginlik, aslında ak akçede,
İman-ı Billah zâhir, makbul ak dilekçede.

18.Kasım.2012 / Eskişehir

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668507/ak-dilekce.html>

ŞEYY (AKROSTİŞ)

Ş E Y Y (Akrostiş)

"Şey" manada kısırdır, dil ifadede aciz,
En naçar zamanlarda, düşüncede kesif iz,
Yoksa meylin bir "şey"e, sendeki ilim deniz,
Yok zinetinse her "şey", sendeki cehilden iz.

21.kasım.2012 / Eskişehir

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/669471/seyy-akrostis.html>

HAYAL KIRIKLIKLARIM

Yabancı akşamlarda, efkâr katran karası,
Söz sükûtun ipinde, ölüm - hayat arası,
Hasret damlar gönülden, mâzi sevda yarası,
Kulağımda nağmeler, hayallerimi döker.

Sıra sıra bekler, istikbal korkularım,
Acabalar dizilir, "neden ?" der sorgularım,
Hep idama çıkıyor, içimde yargılarım,
Şeytan pusuya yatmış, umutlarımı söker.

Uyku haram huzur yok, gözyaşım buz kesiyor,
Mâzî fırtınalarım, istikbâlde esiyor,
Çürümüş anılarım, tonlarvâri eziyor,
Hayâl kırıklıklarım, son nefesime çöker.

04 şubat 2013 / Offenbach

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/695186/hayal-kirikliklarim.html>

E M P A T İ (Empati Şiirleri - 11)

hey sen,
evet, evet sen,

sen hiç....sen hiç empati yaptın mı?,
dalından düşen bir yaprak oldun mu mesela?
yada su olup bir bardağı doldurdun mu?
yağdın mı yağmur, kar, dolu gibi
çatlamış toprağa rahmet oldun mu?
yada bir çiçek gibi soldun mu?
çaresizlikten saçlarını yoldun mu mesela?
ve ıssız bir gece de yapayalnız kaldın mı?
doğum gününde hediyeler aldın mı?
ve kızdığın birinin peşine beddualar saldın mı?

hani bir düşün, bir kere empati yap,
hiç birisinin umutlarını çaldın mı?
yada hayallerinin içine balıklama daldın mı?
bir karıncayı düşündün mü hiç?
ya gökteki bir serçe kuşu olsaydın,
ya zindanda ömür boyu kalsaydın,
üstelik suçsuz olarak...
gökten düşen bir damla,
bir kartanesi olabilirdin,
yada iki günlük ömrü olan bir kelebek,
belki okyanusta bir yunus,
belki bir papatya,
belki kaktüs olabilirdin,
yada daha kötüsü ki,
üstüne basıp geçtiğimiz bir ot,
yada bir kum tanesi mesela,
hatta mikrop olsaydın,
üstüne antibiyotiklerle geline,
bütün tıbbın hedefi olsaydın mesela,
yada başarısızlık olsaydın,
kabus ve hayal kırıklığı,
ağlayan iki gözün boğazında hıçkırık olsaydın mesela,
kağıttan bir kayık,
çer çöpten yapılmış bir oyuncak,
yada bir bebeğe kucak olsaydın,
hatta fakir bir ailenin
soğukta başına üşüştüğü bir ocak,
kimisine istediği sıcaklık olsaydın,
kimisinin özlediği serinlik,
yada rüzgar olsaydın,
belki fırtına, boran,
belki bir deprem olurdu toprağı yaran,
yada sıcacık iki kol olsaydın sevgiyle saran,
denizdeki dalga olsaydın rüzgarla kabaran,
kumsal olsaydın, sevgiyle okşanan,
bir midye olsaydın inciye mekan,
yada güzel bir gerdanda kolye olsaydın,
yada bir delinin ağzındaki salya,
yada olsaydın İzmir, Bursa, Antalya,
belki Erzurum, Van, Muş,
Konya'da çifte minare,
İstanbul'da Süleymaniye olsaydın,
Edirne'de Selimiye,
Deniz kenarında bir palmiye,
gölgesinde oturan bir köylü,
yada sarayda yaşayan bir soylu,

ince belli, fidan boylu,
yakışıklı bir delikanlı,
yada dünyalar güzeli bir prenses,
belki kulakları sarhoş eden bir ses,
belki ölüm döşeginde son nefes,
ya bir karabasan olsaydın,
ya rüyalarda kabus,
yada bir diş ağrısı,
belki bir imdat çağrısı,
yada bir kelepçe olsaydın,
bilekleri sımsıkı kavrasaydın,
ya bir de idam ipi olsaydın,
bir bedeni belki suçsuz yere sallasaydın,
bir sandalye, bir koltuk,
hatta tabure bile olabilirdin,
bir boş teneke, yüzdeki bir leke,
belki kırdı otlayan bir teke bile olabilirdin.

sen hiç empati yaptın mı?
hiç düşündün mü mesela,
bir kutup ayısı olduğunu,
bir kaplan, bir fil, bir gergedan,
gökteki bir kartal da olabilirdin,
yada leş yiyen bir akbaba,
yada 15 çocuğa baba,
bir avuç pirinç,
cezaevinde linç,
yürekte sevinç,
hatta ölçü de inç bile olabilirdin.

Ve elbette olabilirdin bir torba,
hatta naylon olanından,
yada tuzsuz bir çorba,
herkesin illallah ettiği bir zorba,

kuru bir parça ekmek,
bir zeytin tanesi,
bir bardak çay, bir kesme şeker,
hatta çay kaşığı bile olabilirdin,
yemek kaşığı olup
her yemeğin tadına önce sen bakabilirdin,
yada bir gülü saçlarına takabilirdin,
bir şelaleden akabilir,
sinek gibi bin gözle bakabilir,
şimsek olup gökten çakabilir,
bir mahcubun tek kusurunu,
onun başına ömür boyu kakabilir,
belki bir kibrit alevinde,
bir ormanı yakabilirdin.
bir bayrak olabilirdin mesela,
göklerde gururla dalgalanan,
yada bir kuş çılgılığı olabilirdin,
vadide yankılanan,
bir cep telefonu olabilirdin,
hatta telefonun tek tusu,
belki bir smsteki harf belki harfin bir bacağı,
hatta i harfinin noktası olabilirdin,
bir noktalama işareti olabilirdin,
üstelik yanlış yerde kullanılan,
yada azılı bir suçlu olabilirdin masum sanılan.
doğru yaptığını sanabilirdin her işi,
ama gerçekte çok yanılan,
çok iyi bir yalancı olabilirdin,
her söylediğine kanılan,
ve bir kedi yavrusu olabilirdin,
henüz gözleri bile açılmamış,

yada bir çuvalda tohum olabilirsin henüz toprağa saçılmamış,

sen hiç empati yaptın mı mesela?
hiç düşündün mü?
bir e-posta olabilirsin,
hatta forward edilen bir e-posta,
yada spam olabilirsin direk çöpe atılan,
hatta daha adresine ulaşmadan
bir virüse kurban olabilirsin mesela.

buruşturulmuş bir kağıt,
silinmiş bir yazı,
kurumuş bir mürekkep,
ucu kırık bir kurşun kalem,
hatta idamlık biri için kırılan kalem,
beyaz kağıtta bir harf olabilirsin,
hatta bir nokta, belki bir leke,
bir takım elbise,
mini etek, ekose ceket,
yada kel kafada kasket,
sokak çocuklarının elindeki misketi,
belki bilgisayar disketi,
belki gelinlik kızın kısmeti,
belki bir tablonun kıymeti,
belki de bir toz zerresi olabilirsin.
değerli bir maden, altın mesela,
hatta zümrüt, yakut pırlanta olabilirsin,
parmaklarda yüzük,
kollarda bilezik,
gerdanda kolye,
yada bir makinedeki bilye,
hatta bir keçe, conta olabilirsin,
yanık yağ bile olabilirsin,
bacadan tüten kara duman,
rüzgarda uçan bir çatı,
bir gökdelenin bodrum katı,
bir zengininin en güzel yatağı,
yada şampiyon bir jokeyin atı,
hatta kölenin efendisine itaati bile olabilirsin.

sen hiç empati yaptın mı?
bir baş ağrısı, diş ağrısı,
hatta mide yada bel sancısı,
en korkulan ölüm sancısı olabilirsin.
bir pencere olabilirsin villada,
yada lüks bir otomobilde,
belki bir gecekonda belki bir cezaevinde,
belki bir göz olurdun,
beden dünyayı seninle izledi,
belki bir akciğer, belki bir karaciğer,
belki dalak olurdun,
belki de hayvanlara yalak,
hatta bir salak bile olabilirsin,
bir deli, bir şizofren, kaçık hatta sapık,
bir katil olabilirsin mesela,
yada maktül en mazlumundan,
belki savcı olurdun,
belki suç olurdun belki beraat,
belki idam olurdun belki üzgürlük.
belki hak olurdun belki haksızlık,
belki yol olurdun belki yolsuzluk,
belki çul olurdun belki fakirlik,
metelik bile olabilirsin kurşun atılan,
belki kadın olurdun satılan,
belki bir yatak olurdun üzerine yatırılan,
belki bir tuz tanesi olurdun yemeklere katılan,

bir fincan kahve olabilirdin mesela,
hatta kahvenin çekirdeği,
kahvenin kokusu bile olabilirdin,
ağızda bıraktığı tat olabilirdin,
fincandaki telve,
sonrasında bakılan bir fal,
faldaki yol, yoldaki ev, evdeki beden,
hatta sorulardaki "neden" bile olabilirdin,
cevap da olabilirdin elbette,
hem de yanlış cevap...
bir sınav notu olabilirdin, sevinilen,
yada üzüntünün sebebi olabilirdin,
bir kuyunun dibi olabilirdin,
yada bir fiil kipi,
belki bir suçlunun takibi,
ringte bir *oksörün rakibi,
nakavt bile olabilirdin,
yada ince belde aynalı kemer.
bülbül olabilirdin mesela,
sabah akşam şakıyan,
yada gül olabilirdin,
uğruna serenadlar söylenen,
bir dil olabilirdin yılanı deliğinden çıkaran,
yada bir dil olabilirdin kalbi kıran...
"seni seviyorum" daki 13 harf olabilirdin,
yada sadece "s",
başlangıç olabilirdin yada sonun ta kendisi,
bir uçurum olabilirdin mesela,
bir intihar, bir ihanet,
yada bir medyumun dilindeki kehanet,
hatta bir gerçek olabilirdin,
yada serap görülen bir hayal.

sen hiç empati yaptın mı?
patlamış mısırı seversin belki,
ama hiç süt mısır olduğunu düşündün mü?
yada mısır püskülü,
bir güzelin kakülü,
yada bir duvar ustasının şakülü,
sönmeye yüz tutmuş bir sevginin külü,
kırık bir camın tülü,
hatta Red Kit'in düldülü bile olabilirdin.
sen hiç bir otomobil olduğunu düşündün mü?
dolu dizgin mahmuzlanan bir at mesela,
yada asık bir surat,
sebil olan bir çeşme-i hayrat,
ondalık bir sayıdaki küsürat bile olabilirdin,
sonsuz isareti olabilirdin,
bir silgiyle nihayet bulabilirdin,
sonra bir saç teli olabilirdin,
renk renk boyanabilirdin,
sonra birgün ağarıp,
kel kafadaki tek kıl kalabilirdin,
bir parmak izi olabilirdin,
yürekteki bir sızı,
hatta bir günahkarın gizi olabilirdin,
televizyondaki bir dizi adı,
belki bir davada kadı,
belki farenin peşindeki kedi,
belki de kapan olabilirdin,
belki bir çocuğun elinde sapan,
belki bu çağda ateşe tapan,
hatta tapılan bir put olabilirdin,
yavru bir kuşa gıda ve kut olabilirdin,
değerli bir yüzükteki yakut,
sessizliğin kendisi sükut,

hatta uçurumdan sukut olabilirdin..
bir öğrenci eyleminde boykot olabilirdin,
bir bacaktaki kot,
stüdyodaki spot,
hatta kırılan bir pot bile olabilirdin...
ve daha enteresanı,
tuzdaki iyot, Urfa'daki isot,
ayaktaki bot, öğrenciye not,
arabada rot,
hatta bir kimya deneyindeki,
anot yada katot olabilirdin.
H₂SO₄ olabilirdin, H₂O yada NaCl
seytanın karıştığı bir acele,
yada olabilirdin Mecelle...
Konfüçyüs'ün bir sözü olabilirdin,
yada bir dinazorun gözü,
hatta bir şantajcının kozu,
süpürgenin tozu,
bir sofranın gazozu olabilirdin,

hatta biliyor musun?
hiç düşündün mü mesela?
ya bir çekmece olsaydın,
kilitli kalsaydın ve anahtarın suya düşseydi,
ya o suyu inek içseydi,
hatta inek dağa kaçsaydı,
ve o sıra hava açsaydı,
dağ yanıp kül olsaydı,
yüzün kireç gibi solsaydı,
ve sen bir balık olsaydın,
seni birisi akvaryuma salsaydı,
akvaryumda adın Nemo olsaydı,
hatta adına filmler yapılsa,
ve seni izleyen başka bir balık,
sana deli divane kapılsaydı,
sen bilmeseydin,
sen hiç bilinmeseydin mesela,
ve dövme gibi hiç silinmeseydin,
çürük meyve gibi alınmasaydın,
hatta en ağır şakalara alınmasaydın.
bir şey daha var,
sen yüzsüzün biri olsaydın,
hatta şeftalinin tüysüzü,
insanların huysuzu,
hatta en soysuzu olsaydın.
sen cinayet olsaydın mesela,
yada nihayet olsaydın,
belki bir işin bidayeti,
belki birisinin hidayeti,
belki de bir kan davasının diyeti,
belki bir anoreksia diyeti,
yada bir masumun niyeti,
yada bir nesnenin mahiyeti,
yada bir güzelin masumiyeti,
bir acizin zafiyeti,
hatta Einstein'ın izafiyeti olsaydın.
bak bunu da düşün,
Halil İbrahim'in ziyafeti olsaydın,
bir sultanın kıyafeti,
bir kaftanın düğmesi,
bir bebeğin doğması,
hatta suyun soğuması olsaydın,
ya bir de don olsaydın,
kar, kış, buz olsaydın,
bir ovada düz olsaydın,
ya çölde susuz kalsaydın,

yada tuzsuz bir aş,
yada kalın bir kaş,
yoldaki bir taş da olabilirdin,
belki bana kardaş,
belki ona yoldaş,
belki bize sırdaş,
belki onlara türdeş olabilirdin,
hatta sen bir leş olabilirdin,
hatta sırttan vuran kalleş,
bedelsiz birşey, beleş bile olabilirdin...

sen hiç bir kapıda kul oldun mu?
peki Allah'a kul oldun mu?
hiç namaz kıldın mı?
Peki oruç tuttun mu?
sonra zekatı unuttun mu?
Allah'a inanır mısın?
Inandığın gibi yaşar mısın?
Yaşadığın gibi öleceksin,
Öldüğün gibi dirileceksin,
sen hiç kıyamet gördün mü?
peki nedir diye sordun mu?
ve bunun için kafa yordun mu?

Sen hiç empati yaptın mı?
toprağın altına girdin mi?
hesabın kitabını Münker Nekir'e verdin mi?
sen hiç nefes oldun mu?
peki son nefes oldun mu?
hatta son nefesteki kelime-i şehadet olsaydın,
kurtuluşa eren olsaydın,
kabirde rahat uyusaydın,
arkandan dualar okunsaydı,
ve başına Cennet tacı kabirde konulsaydı.

sen hiç empati yaptın mı?
mesela sen hiç doğdun mu?

işte bir empati daha,
sen hiç sevdin mi?
Mecnun gibi, Ferhat gibi
ya söyle sevildin mi?
Leyla gibi, Şirin gibi...

ve sana son empati,
Sen hiç öldün mü?
ve alele acele gömüldün mü?

17 şubat 2012 / Abu Dabi

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/696641/e-m-p-a-t-i-empati-siirleri-11.html>

ÇOK GEÇ OLMADAN, ÖLÜM GELMEDEN !

Kul hakkını bilmezsin, bilene de sormazsın,
Tahrip işine gelir, hayra kafa yormazsın,
Cehennem azabının, bir anını görseydin,
Bırak dünya malını, bir yüreği kırmazsın.

Elbet eden bulacak, âlem tebdil olacak,
Mahkeme-i Kübrada, ef'alın dil olacak,
Cehennem mekânının, bir yanını görseydin,
Fikirindeki bu isyan, belki ta'dil olacak.

Ey şeytanın yoldaşı, sayılıdır nefesin,
Muvakkattır zararın, göçer cisim kafesin,
Cehennem gazabının, biryânını görseydin,
Şerr hayâle girmeden, çeker gider hevesin.

Kâinatın Halıkı, neden yarattı seni,
Sormalısın kendine, "dünyada işim ne ki?"
Kıyamet haşmetiyle, başa gelmeden de ki,
Allah'ım affet beni, pişmanım tövbekârım.
Sen Gafur-ur Rahimsin, yok mu ahrette kârım?

Metin ESER

11 haziran 2013 Salı / Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736636/cok-gec-olmadan-olum-gelmeden.html>

RABIATÜL ADEVIYYE

Rabiatül Adeviyye, bir meydan mı sadece ?
Yoksa Hakk'a yükselen, mazlumun nidası mı ?
Zulmün sağnak olduğu, zalime taht mekan mı ?
Yoksa Cennet yolunda, şehâdete imkan mı ?

Metin ESER

07.07.2013 / Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755451/rabiatul-adeviyye.html>

YUNUS EMİR

Ab-ı hayat Şu suyun, en azâml okyanus,
Peygambere sefine olmadı mı ki Yunus ?
Tasavvuf saikiyle evliya Emre Yunus,
Allah'a hakkıyla kul, peygamberime ümmet,
Hayırlı evlat olsun, yeğenim Emir Yunus.

12.12.2013 / Eskişehir

Metin ESER

Not : Geçtiğimiz pazartesi 09.12.2013 günü gözlerini dünyaya açan, ailemizin en küçük ferdi olan yeğenim Yunus Emir'e ithafen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787495/yunus-emir.html>

ALLAH'IM DUYUR SESİMİ !

Kul ister Allah (C.C.) verir, niyet hayırsa eğer,
Şu vatanın uğruna, şehâdet göğe değer,
Ama koyun postunda, çok çakal varmış meğer,
Kalpteki her sızıyı, Hakk görmez mi sanırsın ?

Duayla kalkan elin, nidâsı Hakk'a varır,
Gözden dökülen yaşın, sadası Hakk'a varır,
Mazlumun ve masumun, edâsı Hakk'a varır,
Ruhundaki kararı, Hakk sormaz mı sanırsın ?

Şu dünya denen fâni, öyle böyle geçecek,
Herkes burda ektiğin, ahirette biçecek,
Kimi Cennet şarâbı, kimi irin içecek,
İhlaslı yürekleri, Hakk sarmaz mı sanırsın ?

Elindeki nüfûzu, şerre vasıl eyledin,
Dilinde bedduayı, kula nasıl söyledin,
Dilde doğru yerine, kizbi asıl eyledin,
Gururlu dik başını, Hakk kırmaz mı sanırsın ?

Metin sözün özünü, duyan anladı elbet,
Vicdanlı kulaklarda, duan çınladı elbet,
Zerre insafı olan, derdi tınladı elbet,
Hakk rızasıysa niyet, Hakk görmez mi sanırsın ?

08.Ocak.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794668/allah-im-duyur-sesimi.html>

EL KAHHAR !

Elbet gökten incek, İlahi karar vardır,
Sanmayın ki zâlimin, zulmü yanına kârdır,
Masumun küçük âhı, dünya kadar zarardır,
Ey kalbi taştan katı, kıyâmetin yakındır.

Hakk yazmışsa kaderde, en gel var mı kazâya ?
Dilde şهادet varsa; ne gerek var nizâyâ,
Yoldan çıkan âlimi, Hakk getirir hizâyâ,
Ey kalbi baştan batı, sefaletin yakındır.

Bugünler gelir geçer, mâzide kalır bir gün,
Tarih sayfalarında, yazıda kalır bir gün,
Fâni bedenın çürür, kazıda kalır bir gün,
Ey kalbi leşten çatı, felâketin yakındır.

El'an Takdir-i Hüdâ, şah damarına iner,
Nefesin kesilir de, şerrin tepene biner,
Nice mazlumun âhı, son nefesine siner,
Ey ins'in şeytan zâtı, helâketin yakındır. İNŞAALLAH.

29.01.2014 / Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800549/el-kahhar.html>

ALLAH C.C. SABREDENLERLE BERABERDİR !

Şu vaktin zulasında, bir parça sitem saklı,
Çok uzak diyarlarda, niyetler hep tuzaklı,
Menfaatine düşkün, şu nankör insan akli,
Bir fırsatını bulsa; ecdadını boğacak.

Aldığı her nefeste, kin ve nefret kusuyor,
Müslüman maskesiyle, münafıkça pusuyor,
Sabır içinde millet, tevekkülle susuyor,
Vakit saat gelince, ne Fatih'ler doğacak.

Niyet hayırsa eğer, akıbet de hayr olur,
Masumun idâmında, kâfir nazar seyr olur,
Hakk yolunda olmayan, ahirette gayr olur,
Ümitvâr ol kardeşim, mutlak rahmet yağacak.

Ey Ümmet-i Muhammed (S.A.V.), bu zor günler geçecek,
Nice mazlum kardeşin, belki zehir içecek,
Firavun torunları, sana kefen biçecek,
Mahkeme-i Kübra'da, sabrın Cennet sağacak.
El'an bütün zalimler, Cehennem'e sığacak.

10.Nisan.2014 / Eskişehir

Metin ESER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819103/allah-c-c-sabredenlerle-beraberdur.html>

HALK KILIÇ'TAN KESKİNDİR

HAŞİN KILIÇ kürsüde, siyaset var özünde,
Cüppe altında sopa, gizli saklı Sözünde,
Sözde hukuk adına, hain bakış gözünde,
Bilmez mi ki bir RECEP, her kılıçtan keskindir.

Sırtındaki cüppesi, devletin emaneti,
Memuriyet maaşı, milletine minneti,
Nankör hevesi için, bürünmüşse cinneti,
Bilmez mi ki bir TAYYİP, her ilaçtan teskindir.

Cesareti olsa da, meydanlara buyursa,
Paralel davasını, çapulcuya duyursa,
Twit sapıklarının, karnını da doyursa,
Bilmez mi bir ERDOĞAN, her rüzgardan eskindir.

MİLLETİN İRADESİ, SANDIKTAN ÇIKTIĞINDA,
OSMANLI TOKADINI, AŞK İLE ÇAKTIĞINDA,
HAKK ve HALK ADALETİ, TEPENE ÇÖKTÜĞÜNDE,
SENİN DE BİR GÜN GELİP, KALEMİNİ KIRARLAR,
ELBETTE O GÜN GELİR, HESABINI SORARLAR.

26 Nisan 2014 / Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/823727/halk-kilic-tan-keskindir.html>

İNTİKAM, CİNAYET, HÜZÜN !

Kadın sabıkalıydı,
Çenesi düşük, dır dırı bol,
Adamsa maço müsveddesi.

Kadın hayasız, adam arsız,
Her ikisi de hırsız.

Polis sivil, kadının koruması,
Kocası ormandan çıkmış çam yarması.

Denk düştüler aynı kaldırırma kederde,
Bir taraf intikama teslim, bir tarafsız kederde,

Ve kurşun hedefte yine adres sormadı,
Tetikteki parmak, demir parmaklıkları tutuyor,
Ve yaban eller annesiz bebekleri avutuyor.

16.06.2014 / Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837914/intikam-cinayet-huzun.html>

ÖZGECAN, ÖZGE CAN !

Canhıraş yakarışlar, tenhada lâl kesildi,
Zalimin zulmü baskın, feryat mecal kesildi,
Takat kalmadı tende, masum nihâl kesildi,
İnşallah Cennet içre, Özgecan hemhal şimdi.

17.02.2015 / Eskişehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/902935/ozgecan-ozge-can.html>

İN

Pusunun adı sinsi, gecenin nöbetinde,
Niyetin ardı kaos, "İN"lerin sohbetinde,
Dilde zikir ne mana, şeytanî hasetinde,
El'an kurulur mizan, millet canını alır.

11 nisan 15 / Frankfurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916931/in.html>

ALDANIŞ

Önce gözlerini kaçırdı, sonra ellerini çekti, ürkekti.
Titriyordu sesi, duduklarını büktü ve sessizce çöktü.
Boğazında hıçkırık, dilinde sözü kırık ve buruktu,
Sonra gözlerini açtı soğuktu bakışı ama sıcaktı yüreğine akışı,
Bu ilk değildi son da olmayacaktı, erkek dediği bedene aldanışı.

09.09.15 / Offenbach

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/958783/aldanis.html>

ŞEHİTLERİMİZİN HATIRASINA !

246 şehidimiz ve 2000 gazimizin hatırasına !!!

Boğaziçi Köprüsü, Sırat gibi o gece,
Önce tutuldu diller, sonra lanetler nice,

Bir tarafta dağ gibi iman dolu yürekler,
Bir tarafta ihanet, o Fetöcü köpekler,

Cehennem odunları, silahlıydılar amma,
Şehadete koşanın, beden gücü muamma,

Başkomutan el attı, darbenin boğazına,
"Çıkın sokağa" dedi, bu zulüm marazına,

Göklerden gelen karar, "yürü korkma" diyordu,
O gencecik fidanlar, hep bir bir gidiyordu !

Cennet'e yürür gibi, yürüdü vatan bayrak,
Kurşunların altında, bombadan korkmayarak !

Tan yeri ağarırken, doğdu yurduma zafer,
Atası gibi düştü, şehit olan her nefer.

Dalgalansın bayrağım, maviliğinde göğün,
Ey yüreği imanlı, kardeşim sen de öğün.

23.07.2016 - Eskişehir

MetiNEseR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037784/sehitlerimiz-hatirasina.html>